

MUSÆ ETONENSES:

SEU

CARMINUM DELECTUS

NUNC PRIMUM IN LUCEM EDITUS.

ROMANIS FRUITUR NOSTRA THALIA CHORIS. *CLAUD.*

TOMUS II.

LONDINI:

EXCUDIT G. STAFFORD.

1795.

MUSEE ETONNIERS

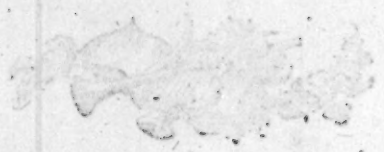
1857

CARMINUM DELICTUS

NOTES ETIENNE IN ALBUM ETIENNE

EXAMINEZ VOTRE NOTRE, VOTRE, VOTRE, VOTRE

YOMIS H

EXAMINEZ VOTRE NOTRE, VOTRE, VOTRE, VOTRE

1857

VIRO ADMODUM REVERENDO,
AC LITERARUM ELEGANTISSIMO CULTORI,

J. GOODALL, M. A.

CUI ROREM MELICÆ LEVEM CAMENÆ, ET
SERTA ULIGINE VERIS AC JUVENTÆ
FARNASSI IN BIFIDO RIGATA MONTE
DONEM, PIERIO FLAGRANS AMORE ?
TUIS AUSPICIIIS, TUA SUB UMBRA,
LIBAVI TENERA SCIENTIARUM
AURE BLANDITIAS, LYRAQUE MOLLI
IMBELLES COLUI VAGUS CAMENAS.
QUOD SI CASTALIAS VACANS AD UNDA
LUBENTI CITHARA DEDI SUSURROS;
SI QUID FORTE MEARUM INEPTIARUM
SIT NEC ILLEPIDUM NEC INVENUSTUM;
OMNE HOC MUNERIS EST TUI: QUOD ULTRA,
PARCE, SI PIETAS MEMOR DICAVIT
FLOSCULOS SOCIÆ TIBI CAMENÆ, ET
GRATI QUALIACUNQUE DONA PLECTRI.

1795.

ETONENSIS.

VOL. II.

THE ALBANY INDEPENDENT

FRIDAY, JANUARY 1, 1880

1880

THE ALBANY INDEPENDENT

FRIDAY, JANUARY 1, 1880

1880

THE ALBANY INDEPENDENT

FRIDAY, JANUARY 1, 1880

1880

THE ALBANY INDEPENDENT

FRIDAY, JANUARY 1, 1880

1880

THE ALBANY INDEPENDENT

FRIDAY, JANUARY 1, 1880

1880

THE ALBANY INDEPENDENT

1880

1880

I N D E X.

	Page
STORER.—Ἐχολὴ τερπνῶν κακῶν - - - -	1
WELLESLEY (Lord).— <i>Ad Genium loci</i> - - -	4
STORER.— <i>Nunc etiam Manes (hæc intentata manebat</i> <i>Sors rerum) movet</i> - - - -	6
DAMPIER (H.).— <i>Animum picturâ pascit inani</i> - -	8
WELLESLEY (Lord).—Διόπτει εἴρε ναυτίλων ὀχήματα -	11
TIGHE.— <i>Quem enim infirmum avaritia aut libido sollicitat</i> -	13
KEATE.— <i>Fumum et opes strepitumque Romæ</i> - -	15
BAYLEY.—Παντίχῳ πυρὸς σίδας. - - - -	17
SMITH (R.).— <i>Dos est magna parentum Virtus</i> - -	20
HALLAM.— <i>Fuge magna</i> - - - -	22
GOODALL.— <i>Igneus est ollis vigor</i> - - - -	24
WESTERN.— <i>Diffugiunt sollicitudines</i> - - -	28
SMITH (R.).— <i>Si chartæ sileant quod bene feceris</i> - -	31
SARGENT.— <i>Non omnis moriar</i> - - - -	33
TIGHE.— <i>Ad birundinem</i> - - - -	35
MOORE (C.).— <i>Cæli mutationes</i> - - - -	39
KEATE.—Ἄνδρα μὲν φορέσσειν ἐν εἴαρι - - -	43
HALLAM.— <i>Admonitu locorum</i> - - - -	45
FREER (W.).—Ἀπόλωτο καλὸς Ἀδωνις - - -	47

INDEX.

	Page
HERBERT (W.).— <i>Nullius agricolæ cultu stirps tam diuturna,</i> <i>quàm potest versu seminari potest</i>	50
PULLER.— <i>Nil parvum sapias, et adhuc sublimia cures</i>	52
WELLESLEY (Lord).— <i>In nonas Novembres</i>	56
GOODALL.— <i>Quippe ferant rapidi secum vetrantque per auras</i>	58
ANSTEY (R.).— <i>Cum zephyris et hirundine primâ</i>	60
HALLAM.— <i>Non erepta vita, sed donata mors</i>	63
KEATE.— <i>Civilis cura concordie</i>	66
WAY (W.).— <i>Ἀχιλλεύς δακρύσας</i>	69
BAYLEY.— <i>In nuptias Georgii Valliæ Principis</i>	71
OSSULSTON (Lord).— <i>Πρῶτον μὲν Φωτὸς δέομαι</i>	74
WELLESLEY (Lord).— <i>Ὀλίγον τε φίλον τε</i>	78
CHARTRES.— <i>Inscriptio in domum tonsoris</i>	80
FRERE (W.).— <i>Fuge suspicari</i>	82
MOORE (C.).— <i>Φάνη ῥοδόδακτυλος Ἡώς</i>	84
GOODALL.— <i>Non his juvenus orta parentibus</i>	87
COOKE.— <i>Σχολή τερπνὸν κακόν</i>	89
MITCHELL.— <i>Rapido cum flamine</i>	91
BOGGUST.— <i>Εὐρήσεις Γαλάττιαν ἴσως καὶ καλλίον ἄλλαν</i>	96
SMITH (R.).— <i>Recepto Cæsare felix</i>	98
CLOUGH.— <i>Tu nihil invitâ facies dicesve Minervâ</i>	100
COLE.— <i>Γῆρας ἀποξύνσας θήσειν νέον ἠβώνοντα</i>	102
KEATE.— <i>In Cal. Januarias, 1792</i>	104
CANNING.— <i>Ἠλαίων ἀλαπαξέμεν ἠπέλησεν</i>	107
FRERE (W.).— <i>Viverem uti contentus</i>	110
HALLAM.— <i>Παντίχρη πρὸς σέδας</i>	112
SMITH.— <i>Locupletem frugibus annum</i>	115
WELLESLEY (Lord).— <i>Octavia Antonio</i>	117
HAYES (C.).— <i>Stellæ sponte suâ jussæne vagentur</i>	119
OSSULSTON (Lord).— <i>Chorus ex Eurip. Iphig. in Taur.</i>	122
WAY (W.).— <i>Θεραπευτὴν τῆς Θεᾶς</i>	125
HERBERT (W.).— <i>Amonitu locorum</i>	128
BETHELL minor.— <i>Omnes una manet nox</i>	131

I N D E X.

	<i>Page</i>
DAWNAY (M.).— <i>Prospero loquitur</i> - - -	133
MORPETH (Lord).— <i>Nec sibi cœnarum quivis temere arrogat</i> <i>artem</i> - - -	135
SARGENT.— <i>Simplex munditiis</i> - - -	137
MOORE (C.).—Ἰππων φειδόμενοι, μή μοι δευόιαιτο φοβῆς -	139
LENS.—Δός μοι νῦν φιλότητα καὶ ἥμιρον - -	143
KEATE.—Σπεδαῖον ἐν αὐτοῖς ἔδεν - - -	145
LAWRENCE.—Φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν - - -	147
ROSE.—Πολλάκι τὰν αὐτὰν δις μετέθηκε κόμαν - - -	149
SMITH (R.).— <i>Nec tam aversus equos Tyriâ Sol jungit ab urbe</i>	152
SMITH.— <i>Temporum varietates</i> - - -	156
SARGENT.— <i>Expleri mentem nequit, ardescitque tuendo</i> -	158
HAYES (J.).—Τίς ἐν ποτάμων ἀπήν νόσφ' ὠκεάνοιο -	160
OSSULSTON (Lord).—Πολλάκι τὰν αὐτὰν δις μετέθηκε κόμαν	163
TIGHE (G. W.).— <i>Ingenium res Adversæ nudare solent</i> -	165
KEATE.— <i>In Calendas Jan. 1791</i> - - -	167
MOORE (C.).— <i>Reconditas auri argentique venas</i> - -	169
BETHELL.—Τίρπρό μοι, φίλε θυμὲ - - -	174
WAY (L.).— <i>Non si malè nunc, et olim</i> <i>Sic erit</i> - - -	176
MORPETH (Lord).— <i>Erga animalia sævitur</i> - -	178
KEATE.— <i>Somnia, terrores magicos</i> - - -	180
WESTERN.— <i>Sui dissimilior fiebat quotidie</i> - -	184
PEPYS.— <i>Magicas accingier artes</i> - - -	187
PULLER.—Αὐτὴ δ' ἐφ' αὐτῇ πλεῖστα κίνηται κατὰ - -	190
FRERE (W.).— <i>Agnosco veteris vestigia flammæ</i> - -	192
CANNING.— <i>Sermoni demus operam</i> - - -	194
HALLAM.— <i>Actæ non alio rege puertie</i> - - -	198
DALKEITH (Lord).—Ὅς ἀναιτίος ἄλγεια πάσχει - -	200
SMITH (R.).— <i>Egere vetes et scribere cogas</i> - -	202
BAYLEY.— <i>Nullius agricolæ cultu stirps tam diuturna, quàm</i> <i>poëta versu seminari potest</i> - -	204
BETHELL minor.—Θεραπευτέον τὸς Θεός - -	206

INDEX.

KEATE.—Τίς ὅλον ἀπογύμνωσέ σι;	-	-	-	Page 210
PULLER.— <i>Cæruleus Tybris cælo gratissimus amnis</i>	-	-	-	212
HERBERT (W.).— <i>Actæ non alio rege puertia</i>	-	-	-	215
BAYLEY.— <i>Magicas accingier artes</i>	-	-	-	217
FRERE.— <i>Admonitu locorum</i>	-	-	-	220
KEATE.— <i>Deferar in vicum</i>	-	-	-	222
SIMONS.— <i>Ridens percurram</i>	-	-	-	224
HALLAM.— <i>Vestris amicus fontibus</i>	-	-	-	227
BARNARD.—Λευκὸν ἔα χειμῶνος ἀνέντος	-	-	-	229
GANDY.— <i>Senex Mnemosynen alloquitur</i>	-	-	-	231
POWIS.— <i>Ludit amabilis Insania</i>	-	-	-	233
WAY (L.).—Ἀχιλλεὺς δακρύσας	-	-	-	235
SMITH (R.).— <i>Ore trahit quodcunque potest</i>	-	-	-	237
STORER.— <i>Chorus ex Eurip. Hippolyto</i>	-	-	-	241
HERBERT.—Ἄπασι τοῖς δεομένοις ἐπιμαρτυρῶ	-	-	-	243
SMITH (R.).— <i>Ex Simonide</i>	-	-	-	246
FRERE (W.).— <i>Non erepta vita, sed donata mors</i>	-	-	-	247
BETHELL.— <i>Solve senescentem maturè sanus equum</i>	-	-	-	249
HALLAM.— <i>Honos alit artes</i>	-	-	-	251
HERBERT (W.).— <i>Ad Floram</i>	-	-	-	254
KEATE.— <i>Chorus ex Æschyli Sept. ad Theb.</i>	-	-	-	256
PEPYS.— <i>Pro quo bis patiar mori</i>	-	-	-	259
BAYLEY.— <i>Obsurduerunt aures</i>	-	-	-	261
HERBERT (W.).—Βάλε φέγλος Ἡριγέννη	-	-	-	266
PEERS.—Οὐκ ἔστι τέρπον τλητόν	-	-	-	269
BAYLEY.— <i>Non omnis moriar</i>	-	-	-	271
BAYLEY.— <i>Cassandra loquitur</i>	-	-	-	275

160,
187,
188,
192,
204,
209,
222,
227,
228,
252,
262,

ERRATA.

- P. 4, V. 9. *Pro* superbam *lege*, superbum
6, 12. — Anta *lege*, Antra
7, 22. — quem *lege*, quam
8, 5. — mano *lege*, manu
14, 28. — omnis *lege*, omni—v. 36. suscitāt *lege*, suscitāt
21, 25. — flaminā *lege*, flammā
23, 29. — nulla *lege*, nulla—v. 34. Venus *lege*, Verus—v. 35. celebret
lege, celebrat
26, 55. — varios *lege*, varias
27, 75. — fatales *lege*, fatalem
29, 31. — sol vestiēns caput *lege*, caput sol vestiēns
45, 12. — devenere *lege*, devenerere
46, 23. — sistet *lege*, sistat
54, 49. — superincumbit *lege*, superincumbit
59, 24. — recedet *lege*, recedat
64, 25. — rigat *lege*, riget—v. 31. implicitos *lege*, implicitis—v. 43. sed
dedidicisse *lege*, sat dedidicisse
66, 4. — commissit *lege*, commisit
67, 24. — sumptā quippe *lege*, quippe sumptā
70, 31. — addidisse *lege*, adiisse
72, 34. — inspectæ, heræ *lege*, inspectam, heram—v. 37. jaccuisses
lege, jaccuisses—v. 41. magine *lege*, margine
74, 6. — fastiscit *lege*, fatiscit
75, 39. — errumpitque *lege*, erumpitque
90, 40. — Præruptos *lege*, Præruptas
91, 2. — pulcherimus *lege*, pulcherrimus
96, 14. — et *lege*, atque
100, 7. — placibilis *lege*, placibilis
109, 67. — esertas *lege*, desertas
113, 24. — puniceam *lege*, pumiceam
115, 9. — verres *lege*, verre
116, 46. — culpas *lege*, culpas nube
119, 13. — Constituit *lege*, Constitui
124, 55. — corruscat *lege*, coruscat
126, 30. — brachia *lege*, brachia
128, — 1795 *lege*, 1794—v. 11. virgineique *lege*, virginezque
136, 40. — frustra *lege*, frusta
139, 8. — Cruribus *lege*, Curribus—v. 15. Respiciere *lege*, Respicere
140, 26. — latique *lege*, latæque
149, 1. — almā *lege*, alma
150, 41. — polluas *lege*, pollues
160, 20. — lapillis, *lege*, lapillis,
187, 19. — exitos *lege*, excitas
188, 31. — Hyperboreas *lege*, Hyperboreos
192, 1. — Idalio *lege*, Idaliā
204, 20. — inultos *lege*, inulta
209, 88. — Divinam *lege*, Divinum
222, 7. — potentem *lege*, potenter
227, 18. — Naiidis *lege*, Naiadis
228, 34. — Texurus *lege*, Texturus
252, 33. — nocte *lege*, clade
262, 22. — muri, *lege*, muri

MUSÆ ETONENSES.

Σχολή τερπνόν κακόν.

A. D. 1765.

.....

IN viridi caveâ, quâ flumina lenta cōronans

Imminet esculeis dædala silva comis ;

Oceani murmur procul, invitatque quietem

Aura soporiferis desidiosa sonis.

Hic vite obducto patulâ recubare sub antrō

5

Gestit odoratis strata Vacuna rosis.

Præcipiti magicos varians modulamine cantus

Nympha levi tremulam pervolat ungue lyram.

Si frondosa procul perlustrans culmina, cernit

E viridi pronos monte viator agros,

10

Sistit iter, melos accipiens ; mox antra Vacunæ

Florea perpetuo veris honore petit.

Illi subridens, placidâ sic voce dolosum

Versat amabiliter perfida Nympha scelus.

VOL. II.

B

" Incola silvarum lupus, immanisque pererrans 15

" Horrida sub Libyco vertice lustra tigris,

" Aëriæ volucres, quæ pennis æquora radunt,

" Quæque tenent aspris saxa adoperta rubis,

" Otia ducentes, non vertunt arva ; potiti 19

" Quas aperit Tempe, quas et Hymettus opes.

" Semper homo incumbens operi, petit otia semper ;

" Usque meam poscens, usque recusat, opem.

" Scandere quid Sophiæ rupes, miseræque per arctum

" Luctari prodest Ambitionis iter ?

" Me duce te vacui cordis segura voluptas, 25

" Te manet in templo Bacchus Amorque meo.

" Desere Mavortem ; tibi sint innoxia Bacchi

" Arma, tibi Cypriæ mollia bella Deæ."

Hæc Siren ; hospes Nymphæ labefactus in ulnis

Accipit incauto grata venena sinu. 30

Continuò juveni comes ad penetralia serpit

Molliter ignavo lenta Vacuna pede.

Plurima, quæ varium decus explicat, herba venenum

Occulit ambrosiis insidiosa comis.

Flos riget Idalius spinis, pratoque virenti 35

Letiferum condit vipera torta caput.

Templa simul tetigit juvenis, nudata patebat

Furtivis, falsò pulchra, puella dolis.

MUSÆ ETONENSES.

3

Illuvie turpi horrescit, cui nuper in ore

Egregio roseus luxuriavit honos.

40

Apparent diræ facies, pedibusque tumescens

Ecce gravi incedit pigra Podagra gradu.

Stat circum albus Hydrops, et Febris adusta palatum,

Cincta sepulcrali stat Libitina togâ.

Sic fronte Cæbalio Pariisque micantia bustis

45

Marmoreum ostentant picta sepulcra decus ;

At commista situ et vermi semesa voraci

In medio squalent putrida membra sinu.

* AD GENIUM LOCI.

A.D. 1778.

.....

O LEVIS Fauni et Dryadum sodalis,

Finium tutela vigil mearum,

Qui meos colles et aprica semper

Rura nemusque

Mobili lustras pede, nunc susurros

5

Arborum captans, modò murmurantis

Fluminis servans vitreos reductâ in

Valle meatus;

Dic ubi attollat meliùs superbam

Verticem pinus? rigidosve quercus

10

Implicans ramos nimis æstuosam

Leniat horam?

Scilicet saltu tibi destinato

Excubas custos operosus, almæ

Fertilem silvæ sterilemque doctus

15

Noscere terram:

Dum malum noctis piceæ tenello

Leniter verris folio vaporem, et

Sedulus virgulta foves, futuræ

Providus umbræ.

20

MUSÆ ETONENSES.

5

Lauream sed campus Apollinarem
Parturit myrtosque vigentiores;
Omnis et te luxuriat renascens

Auspice tellus.

Te rosâ pulchrum caput impedita

25

Candidi conjux facilis Favoni

Ambit. O vernos tuearis æquo

Numine flores.

Lætus huc faustusque adeas, precamur:

Nil mei prosunt sine te labores,

30

Nil valet, cultum nisi tu secundes,

Rustica cura.

NUNC ETIAM MANES, HÆC INTENTATA MANEBAT
SORS RERUM, MOVET.

A. D. 1764.

.....

VALLE sub obscurâ, quâ pendula rupe per alti

Silva supercilium nutat opaca jugi,

Muscoso Corydon antri projectus hiatu

Thessalicos magico murmurat ore dolos.

“ Si nec inardescens dolor immodicusque movebit.

“ Decepti indomitam te Corydonis amor ; 6

“ Te magicus torquebit, amore valentior ipso,

“ Sæva potens Thracum corda movere, calor.

“ Audite, o Manes, qui cæca ad Tartara inertes

“ Sub caliganti nocte tenetis aquas. 10

“ Tuque Hecate, Hæmonio cui carmine lurida Ditis

“ Anta sepulcrales explicuere fores.

“ Membra gerens, rediviva atque Orco erepta resolvit

“ Turba veneficiis irrita claustra meis.

“ Arte nigrescentem solem lunamque potenti 15

“ Eripui, et superis astra refixa plagis :

“ Contremuere poli, cùm protenus æthera tranant

“ Fulgura carminibus cœlitus acta meis ;

“ Inter et oceanum, et glauci laquearia cœli,

“ Belligero coëunt mista elementa chao. 20

- “ Hæc ars intentata manet ; tentata movebit,
“ Quem nec blanda movet vox, neque verus amor.
“ O Sagæ, o Hecate Lethæâ emersa palude,
“ Spargite ad arcanos mystica sacra focos;
“ Ossaque jejuni canis ore erepta, lupique 25
“ Exta venenatâ tincta Acherontis aquâ.
“ Deinde focus, Hecate, magicis impone revulsa
“ Colchidos inferno dira aconita sinu ;
“ Pone soporiferas flammis, quas legimus, herbas,
“ Jussa ubi cantatis Luna latebat equis. 30
“ Nocte procellosâ soboles Hyperionis olim
“ Miscuit Æeis noxia pôcla dolis;
“ Inque novas mutans mortalia corpora formas
“ Effinxit miris barbara monstra modis:
“ Arte venenatâ invitoque coacta dolebit 35
“ Sæva potestatem Phyllis amore meam.
“ Luna vale ; Lemurumque chori, Sagæque potentes,
“ Vectaque nocturnis astra valete rotis.”

ANIMUM PICTURA PASCIT INANI.

A. D. 1776.

.....

QUISQUIS erat, meruit solers viguisse juventâ
 Perpetuâ, fati immunis, cui dædala primùm
 Arrisit vivosque dedit Pictura colores
 Artifici variare mano, vitamque tabellis
 Addere, naturæque ipsos superare labores. 5
 Eia age, marmoribus rigidas insculpere formas,
 Et lento duros lapides incidere ferro,
 Infelix operum discas; at Græcia quamvis
 Phidiacum miretur opus fautosque labores,
 Marmora cruda tamen dextram testantur inertem,
 Effigiesque rudem ducit saxosa rigorem. 11
 Mollius ardentes novit Pictura colores
 Spargere, et expressas signis variare tabellas;
 Cui Decor, et levis furtivo Gratia motu
 Artificem sequitur dextram, vitamque figuris 15
 Et faciles risus et molles addit amores.

Aspice cæruleos scindens ubi pectore fluctus
 Nuda sinus Erycina, et candida brachia, glauco
 Erigitur pelago; madidis dum pressa capillis 19
 Stillat aqua, et vitreum spargit per membra nitorem.

Hic etiam, quos atra supremi funeris hora
Composuit leto, florent, nigrâque sepulcri
Nocte carent, dum muta suorum reddit imago
Abreptos oculis positosque ex ordine patres.

Nec solùm humanas aperit Pictura figuras, 25
Spirantesque notat fuci discrimine vultus :
Omnis opes illi proprias natura recludit,
Quæque latent ponti sub marmore, quæque sub imis
Rura tenent antris ; avidus dum lustrat ocellus
Fluminaque scopulosque et amœni frigoris umbras,
Pictoris distincta manu : per dædala Tempe, 31
Arva per, et sacris Dryadum bacchata vagari
Rura choris videor ; requies ubi, priscaque vitæ
Simplicitas, et aquæ molles prope flumina somni
Non absunt : Musarum illic Phœbique sacerdos 35
Aonio accensus resonem loca devia cantu.

Parte aliâ ardentes fervent ubi cæde tabellæ,
Bellantumque acies circùm et Mavortius ordo
Panduntur, passimque furit vis horrida belli :
Tum tamen instantes pugnas audire trucidis 40
Martis opus videor, gemitusque haurire cadentum.
Cernis? uti Superi Trojæ sub mœnibus ipsi
Configant, sævæque instans Discordia cædi
Perque rotas, perque arma, et vastos stragis acervos

Ingreditur, trepidoque exultat torva tumultu. 45

Scilicet hos chartis solers mandare furores

Arte Polygnotus docuit, crudescere bellum

Horrendum, sociumque suo se adjunxit Homero.

Hic, sibi quos comites legit pulcherrima Virtus,

Tela inter media, atque adversi fulmina belli, 50

Pro patriâ certant ; horum non ultimus ævo

Succisus tenero, sponsæ, heu! frustratus amorem,

(Materies tali nequaquam indigna tabellâ)

Volfe, cadis; mœsti circum stant funus amici,

Vitæ idem comites, testes et funeris idem : 55

Ipsa sed extremum decorat victoria finem ;

Exultasque cadens, ipsâque in morte triumphas.

Nec tu, Phœbe, tuam genitor contemne ministram,

Vos neque, Pierides ; vobis soror addita quondam

Dicitur, Aoniæ non unquam indigna choreæ. 60

Illam, dum vario nimbi distincta decore

Dædaleos aperit cœli sub fornice tractus,

Iris amat, patiturque suos superare colores.

Θαλασσόπλαγκτα δ' ἔτις ἄλλος ἀντ' ἐμῆ
Λινόπτερ' εὔρε ναυτίλων ὀχήματα.

A. D. 1778.

.....

O DIA Quercus, quæ nemorum sinus
Superbienti vertice despicias,
Et brachia ad ventum coruscas
Frondifero tenebrosa fastu ;
Te præter omnes nutriit arbores 5
Clarus trisulci fulminis arbiter ;
Umbramque præsentī sacravit
Numine Chaoniis in oris.
Fecunda mater glandium, et indigæ
Mortalis altrix gentis, honoribus 10
Te Roma præclaris colebat,
Fronde tuâ meritisque signis
Dilecta velans tempora civium :
Quin grandioris provida gloriæ
Te vertit ingentes in usus 15
Imperii soboles Britanni.
Hic non latebras, aut patrium nemus,
Superba tantum despicias, at gravi
Recisa ferro, cognitaque
Vulsa sinu crepitante silvæ, 20

Majore pompâ nobilis, æquora
Regis marinæ cærula Tethyos,
 Natasque per fluctus minaces
 Artifici fabricata dextrâ.
Opes plagarum divitum, et addita
 25
Externa sceptris regna Britannicis
 Tibi, insulæ tutela nostræ,
 Debuimus stabilemque famam.
Quin et frementi marmore dissitis
Britanna mittis fulmina gentibus,
 30
Hostemque debellas remotum
 Fœdifragis metuenda Gallis ;
Quos jam minantes vana iterum ; precor,
Vindex refringas ; seriùs ingemant,
 35
Quòd prisca virtus, et Britanna
 Quercus adhuc dominetur alto.
Tuque o secundis culta laboribus
Seros per annos stipite nobili
 Robusta surgas, et futuræ
 Ligna feras resecanda classi. 40
Sic fluctuum regina sonantium
Semper renatis Anglia laudibus
Crescet, triumphatique ponti
Per tumidas equitabit undas.

QUEM ENIM INFIRMUM AVARITIA AUT
LIBIDO SOLICITAT.

A. D. 1784.

.....

EXULTATE, quibus gemmatis sumere poclis

Luxuriæ fas sit mista venena manu ;

Exultate, quibus sternit laqueata per aulæ

Atria purpureum lenta Vacuna torum :

Fausti nimirum, quoties spectacula vulgi 5

Vitrea vos niveis Gloria traxit equis.

Nunc epulis licet, et licet indulgere choreis ;

Huc ades, et tecum, Bacche, sit almus Amor.

Hora fugit zephyris pronoque citatior amne ;

Ludite, quæis ætas apta, nec hora vetat : 10

Nequicquam ; nam tempus erit, (jam non sine sævis

Jam quatit exacuens Mors sua tela minis)

Vobis tempus erit, (quis enim fata aspera rumpet ?

Rodet ubi vindex conscia corda dolor.

Frigida jam vobis, jam pallida morte, jacebunt 15

Membra super miseros excruciatâ toros.

Lumina suffossis retro fugere cavernis ;

Languidus exanguis spiritus ore tremit.

Me miserum ! quanto curarum fluctuat æstu

Mens luxûs nullis allicienda modis. 20

Invidiæ sopiti angues, sopita cupido ;
Ambitio fasces exuit ipsa suos.
Quid restat misero ? quid nunc extrema gementi ?
Mœrori cedunt gaudia, cedit honos.
Nil gemitus, nil vota valent ; si sanus amâsses, 25
Hora tibi hæc esset læta, quod æger amas.
I nunc, et tecum vitam meditare, caducam ;
Heu ! nimium ex omnis parte doloris adest.
I nunc, quâ gelidâ circùm stridente procellâ
Pauperies luteis incubat atra casis ; 30
Quâ pallet malesuada Fames, quâve ora calore
Febris inardescens torquet anhela suo ;
Aut inopem caris quâ natum amplectitur ulnis
Exanimi genetrix ante sepulcra viri ;
Aut ubi mordaces Nemesis sub pectore curas 35
Sucitat, occulti sera piacula doli.
Hæc super, humanos stillans de lumine rores,
Qualis sis, tecum collige, qualis eris.

*OMITTE MIRARI BEATÆ

FUMUM ET OPES, STREPITUMQUE ROMÆ.

A. D. 1789.

.....

LANGUIDA desertâ dudum suspirat in aulâ,

Et tendens ægras semisupina manus,

Diva potens urbis recubat ; quâ nulla choreis

Doctior alatos implicuisse pedes.

Nulla magis spisso gestit fulgere theatro,

5

Nulla magis chartis ludere novit anus.

En, jacet, et grandi mordens pallentia luctu

Labra, resultantem concutit ore domum.

“ Deseror, et nudis sordet mea sedibus aula,

“ Deseror, et vacui stant sine ture foci.

10

“ Fugit adorantum cœtus, dominamque priorem

“ Ingrati æstivo destituere Cane.

“ Ad mare descendunt alii ; quâ sæpius undas

“ Innatat, et placido ludit Hygea salo ;

“ Ad tacitas alii villas ; ubi lenta per umbram,

15

“ Perque susurrantes Pieris errat aquas.

“ At sacrum jam Augusta caput demittit, et arces

“ Pervolitat tutâ noctua sola fugâ.

“ In rus nempe sales, in rus abiire choreæ,

19

“ Cantusque, et cantum qui comitatur amor.

- “ Barbara gens illic, quernà saltare sub umbrà
“ Sueta, rudes nostrà temperat arte choros.
“ Quos olim incultæ strepitus mulcebat avenæ,
“ His citharæ urbanos elicuere sonos. 24
“ Urbs capit horrentem, quem rus abjecit, amictum,
“ Barbariemque feri singula ruris habent.
“ Jam nec Iago dolos, rabiem neque nutrit Othello,
“ Tuque es cum tragicà muta Thalia lyrà.
“ O dignæ Divis noctes ! cùm, si placet auctor,
“ Percutit adductas læta coròna manus ; 30
“ Vel cùm ridiculum cordi est damnare poetam,
“ Et rauca e labris sibila mille sonant.
“ Hæc mihi reddit hiems ; nec si rupto ordine rerum,
“ Et citiùs justo pervenit, ipsa quëror. 34
“ Jam choreis nostram celebrabunt Mænades ædem,
“ Et Venus imberbes ducet Amorque choros.
“ Linquet Amor silvas ; solusque manebit in illis
“ Frigidus occultæ qui petit antra feræ.”

• Παντίχνη πυρὸς σίλας.

A. D. 1794.

.....

DESUPER emissus per hiulca foramina cœli
 Multifidis ruit insidiis, liquidoque meatu
 Saxa per, et vasti claustra exaturata profundī
 Ignis it, humanique undatim in corporis artus
 Insinuat cœlestem animam, latèque pererrans 5
 Diffundit vegetum bibula inter membra vigorem.
 Scilicet enatus quondam (seu purior æther,
 Seu subtile magis lumen) per inania rerum
 Impete se volvit fluido; non ocior arcu
 Mors volat, aut tanto pennati turbinis ira 10
 Præcipitat lapsu, cùm sese fervida moles
 Extenuat, multoque leves curvamine nexus
 Fingit, et internum attritis ciet orbibus æstum.
 Maxima pars hujus subter delapsa quiescit
 Terrai in gremio, genialis semine flammæ 15
 Omne fovens circùm; nisi per spiracula furtim
 Unda fluat, roretque ingrato humore pyritas.
 Continuò in spumas fervescens sulphur anhelat,
 Visceribusque tumet gravidis; mox vincula terræ,
 Et superimpositam grave-olenti turbine massam 20
 Perrumpit vis atra, globisque ardentibus æquor

Haurit, inextinctamque rapit super arva mephitim.

Credibile est, olim dum se protrudit in auras

Ignifluus torrens, glomerato è vortice Thulen

Exseruisse caput ; crebrâque micante favillâ 25

Fervere adhuc sursum, et tremefactos lambere
cœlos.

Contemplator item, volitent ubi desuper ignis

Particulæ, donec fluidas vis vivida cogens

Attrahat amplexu ; jam jamque per ardua cœli

Nubibus illisas nubes, subvectaque nimbo 30

Fulmina quassatos equitare per aëris axes

Cernere erit, rapidèque trisulcas fulgere flammâ.

At sæpè e tepidâ stagni putredine nascens

Lux fatua exultat sparsim, quâ cæca viator

Saxa per obscœnæque paludis tesqua sequaci 35

Tendit iter gressu, mediæque illabitur undæ.

Vidi equidem vitreo flammantia semina vinclo

Impune arctari ; circùm festiva juvenus

Confluit, et ferreûm prændit longo ordine funem :

Ilicet artifice jussu pars tenuior exit, 40

Subsequiturque ducem, et concussos impete nervos

Attonat ignea vis ; rigido stant agmine crines,

Languidaque in primis pallescit vita labellis.

Ast alii numeris, quæis mens sublimior ardet

Depingant cœleste solum, quâ lege planetæ 45

Æternos revocant sua per vestigia gyros;
Cur, ubi permistum genitall sulphure nitrum est,
Vis coit interna, et rapido violentius æstu
Aëris oceanum angusto sub pulvere claudit:
Sat mihi, sat lucem, et tenui celebrare camenâ, 59
Phœbe, tuas laudes; sed quis tua munera fando
Explicit, aut dignos aris accendat honores?
Te dominum Persis, te juncto Media Bactro
Aggreditur precibus, te conscia saxa loquuntur,
Te tenues atomi, et liquidis calor insitus undis, 55
Scilicet ætherio pertentas omnia motu
Ingenia exacuens hominum, quos primitus ignem
Innumerâ silicis docuisti excudere venâ;
Auspiciisque tuis supposito fomite manat
Unda metallorum; in varios hinc ductilis usus, 60
Fabrilique manu tractim formata, decore
Pars quæque induitur jusso, pariterque coloni,
Et pariter duras exornat militis artes.
Quin et, Phœbe, tuæ non indiga materiei
Vis animi floret, valido dum corpore passim 65
In vires renovata suas, commercia cœli
Altius exposcit, sacramque induta juventam
Emicat exultim, et patrios sibi vindicat haustus.

DOS EST MAGNA PARENTUM
VIRTUS.

A. D. 1787.

.....

O QUÆ sollicitos metus amoris
Sopitos facili quiete mulces,
Cœli cura Fides, et intimarum
Felix copula mentium (evaganti
Per quam vincla libidini reperta, 5
Per quam turpis adulter exulavit,
Nec stupris domus inquinatur ullis)
Esto sacra! nec inquieta bilis,
Semper fellea, semper æstuosa,
Puræ gaudia limet unitatis! 10
Nec linguâ petat insolente livor,
Nec risu petulante criminetur,
Quos ipse Omnipotens sacravit ignes.
Per te nascimur, et sumus; paterna
Per te fœdera nata caritatis; 15
Per te quicquid amabile, æstuantem
Quicquid decipere efficax dolorem,
Uxoris sinus, aut habet tenellæ
Prolis eloquium æmulique risus.
O qui perpetuo tenore currens 20

Fons dulcedine profluis novatâ,
Felix, te pia nympha quæ sub imo
Sensit pectore leniter scatentem.

Illi faustior advolat Cupido,

Accensamque serenior flaminâ 25

Alas purpureas movens superne

Aurâ lampada ventilat secundâ :

Regnans, luxuriansque, non in empto

Risu pellicis, osculoque cæco ;

Sed casto, sed amante, mutuâque 30

Imbuto fide, amore, caritate.

Quali crediderim frui, receptam

In cœli loca patriasque sedes,

Mentem lætitiâ, simul solutis

Pigri corporis evolat catenis. 35

FUGE MAGNA.

A. D. 1794.

AUDIN? ut increpuit cœlo fragor! æthera sævâ
 Verrentis rabie turbinis ira fremit!
 Ecquid adhuc vobis, salices, nocuere procellæ?
 Num viola, arbuteum num perit inde nemus?
 Ast ilex avulsa jugis, grassante ruinâ,
 Sternitur, et laceris fraxinus orba comis.
 Talis, ubi Fortuna minaci turbine sævit,
 Imperii moles præcipitata ruit;
 Dum latet haud ullis obnoxia casibus olim
 Turba, quibus tutis fallere vita dedit.
 Quid facis, Ambitio? Sceleratum incide laborem;
 Nescis ipsa tuo sic operata malo.
 Impia Thessalicis grassata potentia campis,
 Infecit sicam, Brute, cruore tuam.
 Victor ab Italiâ, Romæ florentis imago,
 Qui modò Vandalicas contudit ense minas;
 Qui modò labenti succurrens impiger orbi,
 Persarum Euphratis sanguine tinxit aquas;
 Tandem, eheu! mendicat inops Belisarius: ecce,
 Ambitio, famulis præmia parta tuis!

Sævitiæ Hispanæ fastumque tyrannidis audax

Vindice prosternis, Massianelle, manu.

Molitur fortuna jocos; tibi purpura fulget;

Fascibus imperii, Rex nove, cinctus ades.

Quàm brevis ille furor! decimâ jam luce vacillas;

Mens nequit insolitas ebria ferre vices. 26

At tibi mutatâ bacchata Superbia sorte

Suscitat ultrices in tua fata manus.

Felix! Ambitio si nulla ad lubrica famæ

Suaserat audacem munieratque viam. 30

Vos placidæ valles, et simplicis otia ruris,

Sacraque Mænalia devia silva Deo;

Antraque nocturnis Musarum exercita ludis;

Venus amor mentis deliciæque meæ.

Si vestrum exhilarans celebret Pax aurea cœtum,

Præstat et immunes lite metuque dies: 36

Hinc procul imperii sitis importuna facessas!

Magna nimis Ratio nos fugienda monet.

Optati toties regum valeatis honores,

Cedat et exiguæ ditior aula casæ. 40

IGNEUS EST OLLIS VIGOR ET CÆLESTIS ORIGO.

A. D. 1778.

PRINCIPIO quæcunque tenet corpuscula mundus,
 Igneus est illis vigor, infususque per amplos
 Undique naturæ sese disseminat artus,
 Particulis infinitè tenuissimus, ignis.
 Impete dein actus celeri, durissima cuncta 5
 Pervadit; frustra hinc inter se vincula nectunt
 Saxosæ molis venæ, attractæque cohærent;
 Obstringunt frustra ferrumque aurumque meatus:
 Interiorque subest, claustroque potentior omni
 Spiritus igniferæ penitus diffunditur auræ. 10
 At latet abstrusus, viresque abscondit inertes:
 Corpora sin motu violento agitata terantur,
 Elicitur paulatim ignis, parvæque coruscant
 Scintillæ; mox flamma, novo accedente vapore,
 Erumpens alimenta petit; tum viribus aucta 15
 Materiem subtili animâ prædatur, inertem
 Dum terram et brutas refugit satiata favillas.
 Quid loquar, ut mirè omnigenum vis flammea corpus
 Separat, attractasque vetat coalescere partes?
 Hinc si particulas ignis circùm aëre mistas 20

Diffuso tolli sineret natura, coiret
Aura gravis, formans solidum magno impete pondus.
Nec minùs humani subducto corporis igne
Compressæ partes massam traherentur in unam :
At contrà admotà rarescunt omnia flammâ 25
Dilata ; hinc quoties densetur frigore nubes,
Contrahiturque gelu, solventi extenditur igne.
Sæpius et durum videas turgere metallum,
Suppositumque auri venam emollire calorem,
Dum cedat fusa, et flammis purgata liquescat. 30

Quin frustra solis fulgeret lucidus orbis,
Inferretque diem, nî spiritus ignis ubique
Diffusus totum irradiaret lumine cœlum.
Namque ubi recta movet vibratam linea flammam,
Protenus ad nostros splendens transfertur ocellos,
Concipimusque animis, qualis sit lucis imago. 36
At calor obliquo procedit tramite, et inde
Sæpe obscuratus latet, expers luminis ; ignis
Lûx nulla igne caret ; sed quando lânguidus insit
Corporibus, frustra volumus sentire calorem. 40

Quàm varios usus ignis, quot commoda vitæ,
Diversasque usus peperit ; sed legibus ardet
Ætherius propriis longè subtilior ignis,
Impulsusque novos patitur mirandaque jura.

Hic etiam cunctæ circum diffusus inhæret 45
Materiæ ; reprimunt sed quædam corpora vires,
Introitumque vetant ; neque enim vitrumve, capillusve,
Aut illum excrescens possit transmittere gummi :
At fixum servant ignem, tamen unda, metalla,
Et vegeti herbarum succi, formæque animatæ, 50
Seminaque excipiunt avidè, pulsuque citato
Præcipitant ; hinc, si motu manus incita eodem
Recta tubum fricet attritum, circum undique cælum
Offusum ætherii crebrescit purius ignis.

Hoc tamen artis opus ; varios sed dædala fingit 55
Hinc species natura, novisque operata figuris
Colligit attracta ad sese miracula rerum.
Hinc aqua mista sale, ingenti si concita motu,
Accumulat cœlestem ignem ; sic turbine pontus
Multiplici ventorum agitur, pariterque refulget 60
Perturbata superficies, penitusque per undas
Immenisas sursum fluitans ruit igneus humor,
Flammatumque refert tenebrosâ in nocte nitorem.
Hinc etiam exortas nubes violentior urget
Spiritus, insolitoque modo vis flammea sævit, 65
Donec in adversam concurrat percita nubem,
(Cui vis inferior) rapidèque illisa ruenti
Rite supervacuae deponat pondera molis.

Hinc se præcipitat ferali luce trisulcum
Fulgur, et oppositas celeri vi dividit auras. 70
Dein, quæ rara modò, (ut librato examine rursus
Aptè pendatur naturæ maxima moles)
Densentur spatia; horrendum hinc aure tonitru
Concipimusque sonum, quassusque immurmurat aër:
Ne tum fatales timidus nimis arboris umbram 75
Sponte, viator, adi; ne diro vulnere cæsus
Expires animam: potiùs pete tegmen amicum,
Flammam ubi corripiat, fidum tutamen, acuta
Virgula descendente, avidâ dum cuspidè ferri
Attractus ruit in tellurem innoxius ignis. 80

Vana igitur jactet vatum figmenta vetustas
Credula, mireturque sophos; licet asserat undam
Omnia progenuisse Thales; licet et tibi soli,
Heraclite, levis videatur spiritus ignis
Omniparens: at nos interno lumine veri 85
Admoniti, variis compostum partibus, unum
Suspiciamus, pulchrum, perfectumque ordine mun-
dum;

Nos docti meliora, Deum nunc rite colamus,
Qui mare, qui terras flectit; quique omnia præsens
Metitur numeratque, et librâ ponderat æquâ. 90

DIFFUGIUNT SOLICITUDINES.

A. D. 1784.

.....

PROCUL sub asperis, procul, inamabilis

Tristitia, rupibus caput,

Et ora conde tetra; quâ nigret nemus,

Quâ stridet atra noctua

Timens timenda, et sibilat vigil draco: 5

Tristitia fœda, Cerberi

Erebique nata, i, patriam repetas domum

Hydras et inter Gorgonas.

At huc nitente veste, negligens comæ,

Huc, candida Euphrosyne, veni; 10

Veni, Lyæo quam tulit carissima

Regina ridens Cypria:

Seu, socia Zephyris vere suaviantibus,

Te roscidis cubilibus,

Te liliis violisque peperit et rosis 15

Aurora purpurâ fluens.

Tecum Cachinnus, et volatilis Jocus

Sit, omnis atque copia

Salum procacium, inque montibus vago

Assueta Libertas choro. 20

Quis dulcis otî ruris et concordia

Hæc inter obliviscitur?

Ut pipians hîc inde floreo salit
 Passer fenestræ tegmine !
Ut latera montis insonant venantibus, 25
 Vallesque, et arduum nemus !
Longos sub umbris arborum ordines libet
 Lustrare vivo cespite :
Libet trementis summa per cacumina
 Videre luminis jubar ; 30
Utcunque gloriâ sol vestiens caput
 Diem reducit roscidum.
Dum rusticâ per arva fistulâ sonat
 Pastor, canitque Thyrsida
Puella mulctris assidens. O montium, 35
 Prædivitumque vallium,
Oviumque pervagantium dulci juvat
 Recumbere in spectaculo.
Hic tecta crebrâ pauperum sub ilice
 Latent operta stramine : 40
Quàm sæpe gramen his, et occidit seges ;
 O aureus verè labor !
Quàm sæpe constitere languidi boves
 Siticuloso sub Jove.
Beata scena ! rusticum hinc et hinc chorum 45
 Ut orbitâ rudi implicat,

Et cantibus jocisque gaudium integrat.

Quieta progenies casæ.

Stat mensa simplex, larga farra; poculis

Liquor renidet spiceus; 50

Senexque Lemurum monstra narrat et dolos.

Terret placetque fabula.

Visamus hinc potentiorum mœnia,

Domosque divitum aureas;

Quà juvenis ardet, virginumque vultibus 55

Amor perennis pascitur.

Visamus et theatra, clara lusibus,

Et lacrymis dolentium.

Quà cycnus olim fudit indociles modos

Tendens sub astra Avonius, 60

O vox melosque dulce labere auribus:

O qui maritat carmina

Lyrâ canorâ, meque surripit mihi:

Sic personans dulcedine,

Ut tollat Orpheus floribus paullum caput 65

Placidè reflexum: ipse invidus

Miretur Orpheus melleos sonos, datæ

Memor, et relapsæ conjugis.

Hæc annue, Euphrosyne et tuis sit vivere

Fas gaudiis, tuis mori. 70

SI CHARTÆ SILEANT QUOD BENE FECERIS.

A. D. 1789.

.....

QUI vivo excudit spirantia marmora vultu,

Aut facili torno rasile fingit ebur;

Qui ponit liquidis animata coloribus ora,

Aut molli tumidos exprimit ære toros;

Vivat, et insignis periturâ laude fruatur, 5

Ingenio artificis dum breve plaudit opus.

Scilicet exesas abolebunt tempora formas;

Marcet Apelleâ picta tabella manu:

Cuncta ruit tempus, cæcoque potentius ictu

Putria Phidiaco decutit arma Deo: 10

Ambrosii crines, et nigræ gloria frontis

Solvitur assiduâ languida facta die.

Non ita, quod vates opus exigit, auspice Phœbo,

Castaliæ latices qui semel hausit aquæ.

Ille (velut Divôm interpres, Jove missus ab alto,

Cum liquidum rapido fulmine radit iter) 16

Lustrabit notus magnum quæcunque per orbem

Litora purpureis sol tepescit equis;

Ille dabit fato leges, et morte subactâ

Vivus ab exequiis ibit in astra suis. 20

Invida securæ temnunt oblivia Musæ,
Et, sua qui nōrint sacra, perire vetant.
Vivit Homereis numeris commissus Achilles,
Cumque suo juvenis vate superstes erit:
Vivit et Æneas, Romanæ gentis origo; 25
Mantua, Virgilio laus fuit ista tui:
Perdita floret adhuc divino in carmine Troja,
Et Latii colles, et Jovis alta domus.
Tu quoque (qui, fausto nutritis omine Musis,
Otia securo sub lare tuta facis) 30
Vivis; et æternos vivas, Henrice, per annos,
Dum nova progenies, quæis numereris, erit:
Vidit enim, videatque suos Etona poetas;
Deficiat laudi nec pia turba tuæ.
Picta licet facies, et saxeæ vivet imago, 35
Clarior ambobus Musa superstes erit.

SCINTILLA vitæ cœlitus editæ,
Mortalis hospes corporis, o tuum
O rumpe vinclum, carceremque
Linque novas aditura sedes,
Pallens, tremiscens. O dolor, et simul
Mortis voluptas! Ah! precor, irritum
Depone certamen parumper
Blanda Parens trepidum, novæque
Immitte vitæ. Quid mihi surripit
Me? mors an hæc sit? sidereis sonant
Aures susurris, et recedens
Ex oculis tenuatur orbis.
Præbete pennas; auferor, auferor,
Cœlique magnum panditur atrium:
Vides, ut obluctata longo
Nubila dissiluire sulco?
Dum mille lætis vocibus Angeli
Fratrem salutant, non sine siderum
Plausu renidentisque cœli.
O nitidæ novus hospes aulæ,
VOL. II. D

Te dulce cœlum, te Superi vocant,
Rursusque cœtus immemores mori;

Dum pulchrior leto resurges,

Atque avari domitor sepulcri.

Ut læta sternens funera floribus

25

Spretâ volucris morte repullulat,

Vitamque deponens priorem

Ambrosio reficit sepulcro ;

Aut ut profundo Pleias in æquore

Immersa surgit, dum pede lucido

30

Repellit undas, ignibusque

Ætherias agitat tenebras.

† AD HIRUNDINEM.

A. D. 1784.

.....

PIGRA jam satis aspero

Lympha frigore constitit ;

Jam satis Pater ætheris

Misit in nivea horridos

Arva grandinis imbres:

5

Quid morare ? veni, veni,

Veris ambrosii comes,

Pasta nectare melleo ;

Solve tristia frigora,

Solve, dulcis Hirundo.

10

Quid morare ? per aridum

Jam nemus Boreas strepit ;

Contegunt juga nubila :

Solve lurida nubila,

Solve, dulcis Hirundo.

15

Sive te gelidus sopor

Urget in nemorum comis,

Deviisque recessibus ;

Prodeas, Avis Attica,

Lenis omine fausto.

20

Sive saxa sub intimis
Te tenent latebris, procul
Frigore et rapidis notis ;
Prodeas, Avis Attica,
Lenis omine fausto.

25

Sive te siluis fera
Arcet Angliacis hiems,
Imbrium timidam et nivis:
Quid morare? redi, redi!

Te jubente recedent
Sæva frigora, te nives,
Te procella minacibus
Atra nubibus ; et, tuo
Lætior reditu, dies

30

Sole candidiore
Pinget arva virentia ;
Pinget aurea cœlitum
Templa, et æthereos toros ;
Jamque dædala floreos

35

Terra pandit honores.
Sed moraris? age, eia age,
Læta, fausta, veni ; et tuum
Crimen, opprobrium domûs,
Dulce, flebiliter, gemens,

40

MUSÆ ETONENSES.

37

Pone, dulcis Hirundo,

45

Pone turre sub arduâ,

Aut beata palatii

Inter atria divitis,

Pone nunc humiles lares,

Et cubilia pullis.

50

Jam vireta rubentia, et

Roscidas nemorum comas,

Jamque prata fragrantia,

Jamque pervolites lacum, et

Saxa florida musco.

55

Flora te redolens vocat ;

Flora cum Zephyro vacans

Culta per violaria :

Te Ceres segetum parens,

Te jocosus Iacchus.

60

Sed moraris ; age, eia age,

Redde purpureas comas,

Et virens siluis decus :

Redde plena rubentibus,

Redde, gaudia campis.

65

Nauta te vocat, Indicæ

Thraciasque animas ratis :

O veni, maria aspera

Sterne, redde faventia,
Redde, marmora nautis. 70
Lusitet simul et Cypris,
Et rubens Cypridos puer,
Arborumque virentium
Fontiumque sonantium
Serta dulcia Nymphæ 75
Induant fluitantibus
Hinc et inde comis: simul
Lætus Arcadiæ Deus
Adsit; et teretes humum
Gratiæ pede pulsent; 80
Lilio, et violâ brevi,
Flosculoque hyacinthino,
Et rosâ, haud sine floribus
Suave olentis amaraci,
Verticem impedientes. 85

CÆLI MUTATIONES.

A. D. 1785.

.....

CUM terram liquido amplexu circumfluus aër
 Ambiat, et gremio diversos ubere fetus
 Nutriat insinuans; cùmque anni mobilis idem
 Mutatum decus et varias discriminet horas:
 Non erit indignum Musis, si carmine fari 5
 Aggrediar, quas rite vices, quæis partibus orbis
 Ipse aër subeat; tum quæ præ sagia servans
 Aut imbrem, aut claros poteris promittere soles.

Primùm igitur, sitiens quâ flammâ et sole pro-
 pinquo

Fervet Arabs, ibi non, cœlo dum Sirius ardet, 10
 Æstivos rasere Noti spiramine campos,
 Jupiter aut pleno stillavit frigidus imbri.
 Lenior hœc puroque nitet moderatior æstu
 Italia: haud illic ridentia nubes opacat
 Umbra volans prata, et zephyro vix silva susurrat,
 Cœruleusque polus diffusâ luce nitescit. 16
 Ast aliis menses propriis cum fructibus annus
 Rite refert; horasque suas, sua tempora norunt:
 Imbribus exercetur hiems, et solibus æstas.
 Verùm ubi libertatis amans legumque Britannus 20

Aggere munitur scopulorum æstuque furentis
Oceani, sæpè unius parvo orbe diei
Omnigenas anni facies concurrere vidi,
Æstatemque hiememque incerto gliscere cœlo.

Nunc quæ signa solet mutandi menstrua cœli 25
Luna dare, aut fulvo vectus sol aureus axe,
Quidve planetarum diversus suadeat error,
Expediam. Si Phœbus, aquis ubi surgit eoīs,
Fulserit illustri paullum clarissimus igne,
Velâritque iterum caput; aut si nubila circùm 30
Velleribus maculent variati cœrula cœli:
Sperabis pluviumque diem ventosque sonantes.
Sin nebulae obscurant ortum, latèque profundâ
Valle natet vapor, et sub carcere dormiat Euris:
Crede boves arvo; tali non omine silvam 35
Aut verret notus, aut gelidus sata proluet imber.
Sæpe autem ad liquidos lusus notamque paludem
Fugit anas, raucusque anser, niveusque Caystri
Incola: sæpe caput circum prænuncia nimbi
Agmina muscarum sentit stridere viator. 40
Tum sonus audiri silvis, cœloque nigranti
Pulverulentus odor sitiens halare per arvom:
Tum repetit nidum cornix, et plurima hirundo
Turbato trepidos intexens aëre gyros

Obstrepere, et summam pennâ libare paludem. 45

Jamque Pater ventorum altè stridentibus alis

Invehitur, cœpitque atro increbrescere nubes

Monte tonans procul, et cœlum subtexere flammâ;

Rura natant, vallisque sonat ferventibus undis.

Contemplator item, Thetidos quâ pronus in undas

Sol ruit; obscurum velet si nubibus orbem, 51

Et fractis radiis imbrem bibat; aut ubi cœlum

Sanguineum raris vesper jam conserat astris;

Personet aut tacitum questu nemus improba bubo:

Vel lunæ si obtusa citas errare per ora 55

Cum vento maculas cursuque argentea cernas

Nubila; vel, puro cùm splendeat æthere, circum

Cornua pallentem ducat si pensilis orbem

Annulus: haud illâ parvo mercabitur horâ

Nauta minax iter et ponti tentasse furores. 60

Quid cùm flammifero cœlum boreale rubescit

Agmine, vibratæque coruscant spicula lucis;

Stellarumque vagâ noctem transcurrere visæ

Luce faces; interque lacus mutabile lumen

Vepribus intremere, et summas saltare per undas?

Suspecti tibi sint imbres; haud crastina solem 66

Ventorum pluvixque carens Aurora reducet.

Necnon et nimbos cecinit divina malorum

Semper anus; cùm fortè foco crepitare favillas
Senserit, aut tedam putres depascere fungos, 70
Præsagumve humerum notos torquere dolores.

Sed quæ tam dubios cœlo miscere tumultus
Causa potest? certo volventes orbe planetas
Crediderim, lunæque ignes, solisque quadrigam,
Particulas undæ molles udumque vaporem 75
Attrahere; hinc labi pluvix, et concrescere grando
Dicitur, atque nivis per cœlum vellera ferri.

Hæc satis; at tu jam quânam regione moraris,
Expectata ætas? jam campis, blande Favoni,
Leniter aspires: tibi cedat flatibus Eurus; 80
Quo nec adhuc fœno campi risere, nec arbos
Pomifera intumuit gemmis fetuque futuro,
Nec gravidas malè tarda Ceres promisit aristas.

Ἄνθεα μὲν φορέουσιν ἐν εἵαρι.

A. D. 1791.

O DEA, quæ roseâ Horarum stipata coronâ
 Cæsariem verno candida rore lavas,
 Huc mihi Chloris ades, seu Flora libentius audis;
 Ventilet et tepidum conjugis ala polum.
 Dulce canunt volucres, et jam gratissima hirundo 5
 Huc illuc celerem versat in orbe fugam.
 O mihi si tecum sedes penetrare liceret,
 Fundit odoriferas quâ tuus hortus opes;
 Quas ibi perpetui parit indulgentia veris,
 Dum tu cum Zephyro ludis amata tuo. 10
 O qualem Alcinous, qualem te sensit Adonis
 Deliciis gaudens luxuriare tuis;
 Qualem in pensilibus quondam Babylonia campis
 Te cœlo obstupuit sponsa virere novo:
 Non mihi talis ades, (sed et haud viridaria nullo 15
 Nostra nitent cultu) tu modò blanda veni.
 Hic rosa purpureis foliis rubet, hic hyacinthus,
 Hic nitidos pandunt lilia casta sinus:
 Hic virides casias, hic et meliloton amabo,
 Quasque crocus veneres, quas aramanthus habet; 20

Hîc mihi sit nemus, et silvarum umbracula, cordi,

Quêis aliquid sanctæ religionis inest;

Hîc densas inter lauros considerare (Daphne

Quà refugit Phœbi nunc quoque lumen) amem.

Tu mihi deliciæ; fas sit tua munera primo 25

Sic mihi, seu violas, carpere, sive rosas.

Sit procul infestis horrescens flatibus Euris;

Nec pluviae noceant, nec nimis acre gelu.

Tuque etiam, culti penes est quem gratia campi,

Phœbe, fove purâ nostra vireta face. 30

Te sine defuerint, verno quæ tempore certa

Postibus, heu! duræ nectit amator heræ;

Defuerint, domino quês pocula festa coronet,

Quês poterit crines impediisse puer;

Maiaque nunc etiam sanctis deserta calendis 35

Ploraret vacuos et sine honore focos.

ADMONITU LOCORUM.

A. D. 1794.

.....

EXUL ubi Scythicas inter bacchata pruinas
Incubat æternæ turbinis ira nivi,
Si quondam indigenas valles montisque revisit
Culmen, et ad patriæ murmura luget aquæ;
Mnemosyne fido gremium percellit amore, 5
Suaviter in lacrymas officiosa suas.
Tum notum ad ventos spirant virgulta sonorem,
Et nota ilignum consecrat umbra nemus.
Palladias arces, juga Pindi, Heliconis et undas,
Arvaque Pindaricâ nobilitata lyrâ, 10
Advena quis lustras, quin sacro percitus æstu
Augusti Genium devenere soli?
Si propter silvas Academi devius erres,
Et loca quæ placidis lambit Elyssos aquis,
Aëriæ sero volitant sub vespere formæ, 15
Te modò non visi Socratis umbra vocat;
Ficta tibi infractis iterat sub rupibus Echo,
In plusquam humanos vox resoluta sonos.
Barbaricâ rorant Salaminia litora cæde,
Pharsalosque umbrâ frigidiorè riget. 20

Mœnia quis Romæ squalentia pulvere cernit,

Tarpeioque olim conscia templa Jovi,

Quin sistet, lacrymamque pii vectigal ocelli

In cineres fundat, magne Camille, tuos? 24

Et memor; "Hinc olim tonuerunt fulmina Tulli,

"Hic queritur Brutum Cæsaris umbra suum."

Mnemosyne tibi fida, Maro, tua carmina reddens

Ornat honorati reliquias tumuli.

Quà serpit, proprio ceu vate superbiat, Avon;

Natale Aonidum consecrat illa solum. 30

Quondam ubi celatos Eloisa insaniit ignes,

Vivus adhuc tenui voce susurrat amor.

Sic quæcunque manent priscae vestigia famæ,

Hinc socia in memori perstat imago sinu;

Atque anima indulgens sibi gratos avia lusus 35

Cognati fruitur nobilitate loci.

Ἀπώλετο καλὸς Ἀδωνις.

Ex Bione.

A. D. 1794.

.....

DEFLEO misellum Adonin ; adflectant Cupidines.

Montibus jacens Adonis pallet in silvestribus ;

Pallet ipse, dum cruore candidum rubet femur :

Marcidi torpent ocelli ; labra fugerunt rosæ ;

Sola Cypridos voluptas, dulce fugit basium : 5

Mortui tamen puelli Diva libat oscula.

Defleo misellum Adonin ; adflectant Cupidines.

Vulnus ingens, o Adoni, femore sub tuo riget :

Majus at Venus sub imo corde dudum nutriit.

At Venus soluta crines, omne permeat nemus, 10

Et rubis pedes tenellos sauciatur asperis.

Dum gemit misellum Adonin ; adgemunt Oreades.

Væ tibi ! Venus misella, perdidisti Adonida.

Prata te lugent, Adoni, prata te desiderant ;

Te gemunt valles amœnæ, nemora te recondita : 15

Assonat lugubris Echo ; conqueruntur Naiades ;

Flosque subrubescit omnis indolens Adonidi.

Væ tibi ! Venus misella, perdidisti Adonida.

Cum puelli vidit artus sauciari lacteos,

Lacteos simul, et rubentes emicanti sanguine, 20

Ingemens Cytherea clamat; " Quò fugis? carissime,
 " Quò fugis? Morare saltem, dum suprema basia
 " Pallidis Venus labellis ebibens libaverit.

" Basia hæc testes amoris, basia hæc Adonidis,

" Hæc Venus saltem tenebit; ipse dum fugis, puer.

" Longum iter paras, Adoni, perque ineluctabiles 26

" Tartari fauces profundi, per tenebrosam Styga

" Ibis, unde nefas redire: Tu meum, Proserpina,

" Tu potens tenes Adonin: nam tibi delabitur

" Quicquid in terris venusti nascitur, quicquid boni.

" Longum iter paras, Adoni, nec mihi conceditur

" Te sequi: peris, amate, nec Deæ fas emori. 32

" Zona tecum, zona periit, illecebris suavis

" Texta, suadelâque molli, risibusque blandulis.

" Care, cur es ausus, impar quippe, congressus feris

" Ire venator cruentis obuius periculis?" 36

Questa sic Venus dolebat; indolent Cupidines.

Sanguinis quot ille guttas, fundit illa lacrymas:

Hinc fit anemone tenella; subrubens illinc rosa.

Væ tibi! Venus misella, perdidisti Adonida. 40

Pulcher ipsâ in morte Adonis, in sopore ceu gravi,

Lectulum premit supinus: hunc at unguentis riga,

Myrteisque cinge foliis, et rosis halantibus.

Marceant unguenta, flores. Ille, deliciæ tuæ,

Quippe marcet, quippe periit, ille quem desideras.

Te gemo, miselle Adoni ; te gemunt Cupidines ;

Te pii lugent Amores : te resectis crinibus 47

Obtegunt ; inane munus ! Hic sagittas alites,

Hic pharetram frangit ; arcum calcat ille flexilem ;

Membra pars lacteola lymphis abluit tepentibus ;

Pars odorâ corpus alâ, pars capillos ventilat. 51

Te, Venus, miserantur ipsam ; te gemunt Cupidines,

Facis Hymen recondit ignes, et corollas discutit :

Nuptialis cedit hymnus neniis funebribus ;

Concinunt Parcæque vanam Gratiæque neniam.

Multa frustra conqueruntur, multa surdis auribus :

Vellet hæc audire Adonis, sed vetat Proserpina. 57

Sat tibi, misella, fletum est, sat superque Cypria ;

Desinas, novumque in annum differ ægritudines.

NULLIUS AGRICOLÆ CULTU STIRPS TAM
DIUTURNA, QUAM POETÆ VERSU,
SEMINARI POTEST.

A. D. 1795.

O TACITI quæcunque regis penetralia luci

Visco sacratum Quercus operta caput,

Indigetum, salve ! Druidum sub nocte silenti

Arcanis olim concelebrata choris ;

Pallida quos Phœbe a summo spectaret Olympo, 5

Et tremere solis conscia Mona jūgis.

Te lyra, te magicâ aërius testudine vates

Ambit adhuc, notis invigilatque comis.

Jam jam cæruleam video subrepere noctem ;

Luna sacrum tacito lustrat ab axe nemus: 10

Circum spectra volant, tenui stridentia pennâ,

Inque levi trepidant mystica verba Noto.

Vive, decus nemoris ; nullo tibi durior ævo

Decutiat sanctam temporis ira comam.

Te magici Druidum cantus, te prisca tuetur 15

Religio, et ritus sancit inulta tuos :

Ambrosiis mollem dum nutrit roribus umbram,

Et decorat serto Pieris ipsa suo.

Quàm citò deponit frondosum silva decorem !

Quàm citò flet celerem temporis orba fugam ! 20

Non ita, perpetuis cui pubescentia gemmis
Vimina Castaliæ rore lavantur aquæ.
Sacra olim Phœbo, et nullâ violata securi,
Ornat adoptivo laurus honore comas ;
Ingenio yatum et melicâ nutrita Camenâ 25
Umbra per Elysios myrtea floret agros.
Ipse tuis gemebundus adhuc, Valclusa, sub antris
Purpureus mollem fundit Amor lacrymam ;
Lenta sub argutis trepidant suspiria ramis,
Crescit et æternæ consona silva lyræ. 30
Scilicet et Lauram languenti voce susurrat,
Numine Petrarcæ nobilitata tui.
Umbra Cupidineis semper lustranda choreis
Surget, honorato sit decus unde solo ;
Nec dêrit tibi, dum teneri versantur amorēs, 35
Aut nemus, aut nemori religiosus honor.

NIL PARVUM SAPIAS ET ADHUC SUBLIMIA

CURES.

A. D. 1791.

.....

PENSILIS aërio volitans super æquora cursû
 Radit iter liquidum, et miros tibi, Gulliver, uni
 Dispanxit Lapputa sinus; cui durus adhæret
 Circum adamas latera, et rapidâ vertigine massam
 Alligat errantem interno libramine magnæ. 5
 Illic, ut perhibes, gentem natura cœbri
 Ridiculi imposuit, quæ limo lucida cœli,
 Et limo circumvolvi terrestria visu,
 Quæ humero inclinare caput dedit, inque meatus
 Tendi animum implexos astrorum, elementaque
 rerum 10
 Argutè scrutari oculato arcana cylindro.
 Hinc contemplanti sensusque et lumina figit
 Phantasia obtutu, et subtili indagine cœli
 Mille volans revolansque orbes, simul hos, simul
 illos
 Multiplicat gyros, vanisque involvitur umbris. 15
 Hinc pede curvato et passus metita triquetros
 Gens astricta laborantes torpedine sensus
 Ingreditur, circumfusæque in veste figuræ

Ordine commisto fluitant : hîc sidera Phœbus
Picta super picto tremit igne ; hîc Cynthia crescit 20
Pallida, decrescitque, et mistis musica formis
Vermiculata inter tunicas emblemata pandit.

Sæpe animum illaqueans solvit relegitque soluta
Dogmataque erroresque sophus ; tum totus in illis
Obstupet, et quæcunque infra terrena geruntur, 25
Hinc atque hinc passu temnens palante vacillat.
Heu ! quoties tamen in vitæ proscenia mentem
Intuitu cœlorum ipsisque reduceret astris
Illisum capiti tignum ; quotiesque lacunæ
Acciperent subito titubantem, aut flumen euntis 30
Multiplices mistâ obrueret farragine nodos :
Ni lateri comes it, rectoque in tramite doctos
Ordinat huc illuc gressus, auremque flabello
Percutit inflato, et sopitum suscitât ictu.
Nec mora, sollicitant crebri quando organa pulsus, 35
Vox volitat lapsu celerato ; tardius inde
Sesquipedale trahens vix majestate dehiscit
Os verbum ; languet sonus, indigestaque rursum
Mens ineuns studia inceptasque secuta figuras
Nec missas audire potest, nec mittere voces. 40

Ne verò torpore gravi stupor alliget idem
Has nugas tractantem adeò, et frustretur hiantem,

Pandite, quæ fas est, academica pandite doctæ
Atria Lapputæ, atque aditus permittite vati. 44
Fallor? an ipsa suum ante oculos penetræle recludit
Tota domus? mistas strepitusque et murmura fervent
Didita per cameras, longoque sophi ordine pallent.

Hic, cui torpor obit vultus, proluxaque mentum
Canities superimcumbit, te, Phœbe, tuosque
Vult radios radiis imitari; ut mollior atram 50
Temperet aura hiemem, cucume ex argente calorem
Elicit incoctum, vitreoque in carcere claudit.

En, nitrum aëriis alter guttasque reducens
Particulis liquidas, siccatque gravi igne fluentem
Materiam, solidoque super duramine vincit. 55

Iste oculo languente macer, spheræque figurisque
Incumbens mistisque libris, mundi arbiter! isti
Sol paret; luna isti, et decedentia certis
Sidera temporibus: siccos ille irrigat hortos,
Humentes siccat, bibulæque liquentia plantæ 60
Pabula dat pluvias, aut sole resuscitat herbam.

Intus formæ animi crudæ, et phantasmata pictis
Indistincta volant circum laquearia pennis.
Irriguas densæ qualis caligine noctis
Itque reditque vias, præruptamque igneus humor 65
Pervolitat fossam; et nemorum per opaca sequentem

Abducit fax ante volans, luditque recursus
Multiplices relegens, variisque meatibus errat :
Sic, vacua amplexens in se deliria, et ignem
Prætendens fatuum, te vana erroribus ambit 70
Perpetuïs Sophia, ambagesque et mille cerebrî
Sacravit figmenta tuas, Lapputa, per oras.
Hinc varios astrorum inter stupet incola gyros
Pallidus; effetâ ne sol luce ipse senescat,
Nutritusque a se pereat ; ne diruat orbem 75
Prodigiale rubens ferali crine cometes,
Perpetuò timet, et curis febricitat ægris.

IN NONAS NOVEMBRIS.

A. D. 1778.

TUMULTUOSUM cùm rate Belgicâ

Vilhelmus æquor scinderet, ut potens

Hospes laborantes Britannos

Servitio eriperet ; furentes

Neptunus undas stravit, ut advenæ

3

Fata auspicati diceret : “ I piam

“ Pugnam capessens ; i, secundo

“ Omine, per mea regna tutus ;

“ Dum destinatam veneris insulam,

“ Quæ læta frondoso accipiet sinu

10

“ Te, grande tutamen petitem

“ Imperio miseræque genti.

“ Io, Britannis ille dies meis

“ Qui pulcher olim funera depulit,

“ Gentisque devotæ paratas

15

“ Prodidit imperio ruinas,

“ Majore crescet laude recentior ;

“ Te bellicosus cum sociis ferens,

“ O magne libertatis ultor,

“ Incolumem Angliacas ad oras.

20

- “ Te, cujus ultro vivida martiis
“ Minis Tyrannus femineo metu
“ Horrebit ora, et terga retro
“ Versa fugæ dabit indecoræ.
“ Qualis tenellos, exitium gregis, 25
“ Prædatus agnos de stabulis lupo,
“ In valle prospectum repente
“ Contremuit fugiens leonem.
“ Pulso Tyranno, jam video tuis
“ Armis Iernen plaudere, et hostico 30
“ Cruore perfusam Boinam
“ Purpureos agitare fluctus.
“ Post hoc sinistris usque laboribus
“ Movebit ensem serus inutilem,
“ Volverque cum Gallis inanes 35
“ Insidias furialis exul.
“ Regna ordinabis providus arbiter :
“ Vanæque Galli frena superbiæ
“ Ingrata ponet, te ministro
“ Rite sui, Themis, usa juris. 40
“ Hinc magne vindex, te colet ultimis
“ Europa terris : o acie gravis
“ Bellator, aut justis peritus
“ Fœderibus sociare gentes !”

QUIPPE FERANT RAPIDI SECUM, VERRANTQUE
PER AURAS.

A. D. 1778.

.....

QUIS furor, Hippotades, quæ tanta insania venti
Excidium Angliacis triste minata plagis?
Siccine principio (pergat melioribus opto
Ominibus) flabris turbidus annus adest?
Siccine feralem optâsti sparsisse ruinam, 5
Musarumque sacrum diripuisse nemus?
Audiit horridi crescentia flamina venti,
Et timuit luco mater Etona suo.
Quæque Dryas tremuit, quarum non rursus in umbrâ,
Quà prius ingenui discubuerè chori, 10
Præsentem Phœbum Musasque in vota vocabit,
Aut condet vacuâ carmina mente puer.
Non sinit ira Noti; magnoque evulsa fragore
Plurima sacratâ corruiit arbor humo.
Deplorat vacuos, dum præterlabitur, agros 15
Thamesis, et notum vix putat esse nemus.
Sæpe puer campos peragrans suspiria ducit,
Dum studii aut ludi dulce retexit opus.
Disjectosque videns truncos; "Hâc sæpe sub umbrâ
" Arrisit votis Musa vocata meis. 20

“ Hic jacet ulmus,” ait, “ veteris quæ conscia ludi

“ Constitit, impulsâ meta petenda pilâ.”

At procul a nostris, si quid mea vota valebunt,

O procul exitium triste recedet agris !

Jam satis orbavit lucum violentia diri 25

Turbinis, et nimium fata tulere malum.

Nec solùm, venti ne sæviat ira, precamur,

Ne silva Henrici sic viduata cadat ;

Dira Superstitio nostris procul exulet oris,

Doctrinæ ingenuos Diva perosa choros. 30

Nec, ceu barbaricos mores testatur Elyssos,

Cui priùs incoluit plurima Musa nemus ;

Nec, ceu lugubres Anio jam interfluit agros,

Et plorat cæcæ religionis opus :

Thamesis indignæ ploret dispendia Musæ, 35

Artibus at vigeat semper Etona suis.

CUM ZEPHYRIS, ET HIRUNDINE PRIMA.

JAM Nymphis Venus alma Gratiisque
 Junctis rite suas agit choreas ;
 Jam flores peperit soluta tellus,
 Dum circa volucrum sonant recenti
 Concentu nemora, hic gemit palumbes, 5
 Hic ramis philomela tecta carmen
 Lugubre ingeminat, novosque blandi
 Per cœlum zephyri cient odores :
 Spirant flamina amœna, mollibusque
 Spargunt gaudia, dum volant, susurris. 10
 Quà pandit rigidos corusca ramos
 Quercus, quà rudis et vetusta fagus
 Musco sordida squalet implicato,
 Et saltus virides comis obumbrat ;
 Ripam propter aquamque arundinosam 15
 Mecum Musa sedet, putatque præsens,
 (Majestate super nitens agresti)
 Quàm vulgi pereunt breves honores,
 Quàm demens hominum levisque fastus,
 Quàm pauper locuples, miser tyrannus. 20

Jam fessa agricolæ manus quiescit,
Et carpit placidum pecus soporem.
At audi, propiùs leves per auras
Ut vivum fluitat sonatque murmur.
En, muscorum agilis strepensque turba 25
Exercet solitos renata ludos,
Et gaudet liquidos procax odores
Veris carpere ; pars at altiore
Findunt remigio viam ; superbæ
Argenti latus aureasque pennas 30
Ostendunt aliæ, vagæque summa
Libant flumina ; dum citata lapsu
Pars transversa volat, brevemque jactat
Ad solis rutilum jubar nitorem.
Nec dispar animo est severiori 35
Humani generis figura, tardis
Seu serpit pedibus, volatve pennis ;
Queis par principio exitus ; caduci
Cum mœstis hilares diem fugacis,
Heu ! vitæ peragunt, brevique scenâ 40
Fortunæ varium induunt colorem ;
Et strati pariter potentiori
Parcarum imperio cadunt, chorosque
Linquunt aërios levesque saltus ;

Mox ut pulvere luridi quiescant.

45

At quæ vox subitò, loquentis aures

Murmur quale ferit ? “ Quis hic jocosus,”

Clamat Musa, “ serit proterviora

“ In nos ludibria improbosque risus ?

“ Solum, triste animal ! corusca conjux

50

“ Te non ulla petit ; tibi que acervus

“ Nullus deliciis odoribusque

“ Manat nectareis ; nec ipse plumis

“ Fulges versicoloribus ; citatis

“ Pennis præteriit tibi juvenus ;

55

“ Tuus sol obiit, diesque verni ;

“ Nos dum *Maia* viret, simul viremus.”

NON EREPTA VITA, SED DONATA MORS.

A. D. 1794.

.....

EXTRA apiceis Atlantos, et æquora Geryonai
 Spumea, cautibus undarum illidentia molem,
 Elysios Bermuda sinus cœlumque serenâ
 Pandit luce micans: huc oceani gremio extans
 Purpureum bibit integrâ dulcedine solem 5
 Læta superficies terrai, innubilis æther,
 Asphodelo loca consita, et æterno aurea vere.
 At circùm nigri fluctus glomerantur, et ardet
 Ira procellarum, et tumidi discordia ponti.
 Haud secus erranteis homineis (quos sæpe videmus
 Spes vacuas rapere, et subito formidine vanâ 11
 Diriguisset, neque incertâ regione viarum
 Progredi imaginibus captos; et tandem animai
 Pertæsos, tamen horam ægros trepidare supremam)
 Sancta quies reficit necis, et nox alta sepulcri. 15
 At nos immemores ærumnarum, quibus ægri
 Indoluere, neque hos maturâ morte peremptos
 Prosequimur festo clamore, neque improba lucis
 Deserimus læti confinia, regna dolorum.
 Caligantis enim ducit vesania mentis 20

Funereos lectos struere, et sepelita ululatu
Exturbare cadavera, et indulgere querelis
Flebiliter; magis inde magisque paventia leti
Pectora sollicitat dubius timor, inque medullis
Perpetuus rigat horror, inanibu' concitus umbris. 25
Olli autem varias resoluti corpore sedeis
Terrarum expertes celebrant, non material
Vinclis irretiti, et septâ indagine nervorum
Ergo piis licet, emensis spatia ætheris, axem
Stelliferum, liquida ingentis laquearia mundi 30
Visere, et implicitos ferventis motibus orbes,
Igneaque atria, collectâ rorantia luce;
Unde sui ridere queat ludibria trunci
Pura anima et victrix leti. Eheu! hosce laboreis,
Fortunæque mala, et scelerosos dilacerati 35
Pectoris affectus (qui perpetuo laniatu
Funditus incubuere animis) et morbida venis
Spicula febrium, et æterno lentore marasium
Velle pati, et perferre homineis! adamantina verò
Sceptra horrescerem mortis, et infandum dominatum!
Non adeò ante diem pallentia nocte sepulcra 41
Suaderem expetere, et metuenda oblivis curæ
Vi conscire sibi; tantum molirier ausum,
Quamquam animo stimulante, nefas; sed dedidicisse

MUSÆ ETONENSES.

65

Horrorem leti, et turbatæ insomnia mentis.

45

Et quoniam fortunai rerumque potitos

Præsertim ereptos nece deplorare suemus,

Quòd multo hæc loca linquenteis desiderio icti

Impenetrabilis horrorem cœpere silenti

Endogredi: ergo umbris avidos purgare necesse'st

Sensus, expositæque tueri mille periclis

51

Præmia vitai: sed enim livorque odiumque

Humanæque vices a summis verticibus dant

Præcipiteis, qui tranquillæ in statione quietis

Suprà bacchantem possent spectare procellam. 55

Pompeiani adeò manes per Niliaca errant

Litora, et auditos nocturno tempore fletus

Integrant miseros; per Thracia rura Philipporum

Agricola expavit simulacra informia, Cassi

Iratam effigiem, et stillantem vulnere Brutum. 60

Ergo aliquis trepidabit, et hâc se in nocte morari

Indupeditu' metu, miserâque cupidine falsus

Latrabit? quoniam rerum ad fastigia summa

Vehementi arte laboranteis, quosque incluta virtus

Provexit, dum alto versantur culmine famæ, 65

Cernimus actutum detrusos luminis oras

Deserere, invitos multum, multumque morantes,

Antiquumque ignominiâ mutare decorem.

PACIS AMOR ET CIVILIS CURA CONCORDIÆ.

A. D. 1790.

.....

DUDUM furente cincta dirarum choro,
 Scissâque pallâ, militavit Austriæ
 Per arva demens, Russiamque barbaris
 Commissit armis infremens Discordia ;
 Dudum tonitru navibusque Balticum 5
 Tremefecit æquor—At dolenda Galliæ
 Dissidia quis videbit, et fractum imperi
 Decus, nec unâ splendidam dignabitur
 Rerum ruinam lacrymâ perfundere?
 Hic tela jactat, hic triumphat impia 10
 Contentio, ceu Bassaris per Ismari
 Bacchata colles, increpansque cymbalo
 Ad sæva matres advocavit orgia.
 O triste tempus Galliæ rebellibus,
 Fetum periclis ! hic jacentes conspice 15
 Leges, levemque dignitatis regiæ
 Umbram superstitem: hic (nefas) desiderant
 Delubra cultus pristinos ; hic cædibus
 Contaminatur densa civicis via.
 Sed orgiis his, his procul tumultibus 20

Secura ridet Albion: minacia
Aspexit arma classiumque roborâ,
Viresque magnæ concitas Iberiæ,
Interrita: ipsa sumptâ quippe cuspide
Scutoque restitit, suisque fortiter
Laurum incruentam crinibus contexuit.

25

Beata tellus! jam nec intus viscera
Effrenis angit factio, nec hostica
Procella quassam jactat imperi ratem.
Ridet quietis æquor albescens vadis,
Suamque circâ gaudet insulam tegens
Neptunus undis; dum novos commercium

30

Portus recludit, et recentem gloriam
Opesque rebus pollicetur Anglicis.
Ecquis serenas, quas sibi dicaverit
Justitia sedes, ecquis insultans sacram
Catalina molem diruet, vel impio
Cruore puram pacis imbuet togam?

35

Hic nec tyranni instantis insolentiâ,
Procerumque perfidis laborat artibus,
Nec infimæ furore plebis civitas
Distracta nutat: mista sed potentia,
Triplicisque juris temperata fœdere,
Et casta libertas piam, licentiæ

40

Bacchantis expers, nexuit concordiam. 45
Hic pura Religio sacrâ, fanatici
Fervoris inscia, pectora accendit face,
Eademque legum socia et imperi, suo
Cultuque sancit et tuetur omnia.
Quantum decus te rite adest colentibus, 50
Vis quanta, quæ jucunditas, Concordia !
O quàm beata civitas, quâ tu Themis
Legum parentem dulcis adjuvas comes ;
Meliorque legibus benevola Caritas,
Cœlestis hospes, corda civium pia 55
Amore mollit obligata mutuo.

* Ἀχιλλεὺς δακρύσας.

A. D. 1796.

.....

LACRYMA, ex imâ vaga mente sacros

Evocans ortus, magis eloquentis

Efficax linguæ prece, certiorque

Pectoris index ;

Tu per humentem, trepidantis instar

5

Fluminis, vultum cadis imbre pleno ;

Tu doces omnem sine voce mentis,

Lacryma, curam.

Scilicet si fòrs studiosa quondam

Deserat cunas genetrix, priusquam

10

Finxerit certas trepido ore voces

Parvulus infans ;

Hic leves guttas ciet, hic ocellis

Invocat matrem, et lacrymis repentè

Emicat luctus, teneræque mentis

15

Anxia cura.

Quin suis semper juveni puella,

Et suis sèmper juvenis puellæ

Indicat mollem lacrymis amorem ;

Nam quod amator,

20

Quod timet puræ memorare linguâ
 Virginis castus pudor, hoc ocellus
 Defluo, interpres gremii fidelis,

Arguit imbre.

Nec leves sensus, neque molliores
 Mentis affectus lacrymosus imber
 Explicat solùm, sed acerbiores

Pectoris æstus.

Ipsè nam fudit lacrymas Achilles
 Acer, immitis, ferus ; ipse, raptam
 Virginem plorans, addiisse quondam

Litora fertur

Mœsta cognati maris ; et silentes
 Hîc ciens fletus oculo ille sensum
 Mentis iratæ lacrymante, plusquam

Voce, revelat.

Vox enim frustra lacrymæ disertæ
 Expetit vires ; magis illa molles
 Exprimit sensus, magis illa sævas

Exprimit iras.

IN NUPTIAS GEORGII VALLIÆ PRINCIPIS, ET
CAROLINÆ PRINCIPIS BRUNSVIACÆ.

A. D. 1795.

.....

HORRUIT obductum ruituro turbine cœlum,

Exiit ut patriâ regia nupta domo.

“Æole siste minas, liquidique residite montes,”

Votivâ insonuit terra Britannia prece.

Obticuit Zephyrus, stratoque ad litora fluctu 5

Proruit æquoreas conscia cymba moras ;

Conscia, nam quoties dulcem increpuisse loquelam

Audiit in nimias te, Carolina, vias :

Nam quoties dixisse Euro, “Quid plena moraris

“Flamina ? tu certè lentus amator eras.” 10

At vos undisoni præsentia numina regni,

Si placet hæc liquidis terra (placetque) choris,

Vos, precor, Angliacam auspiciis defendite puppim,

Illa gerit rostro publica vota suo.

Plaudite, io, procul assiduis stant æquora velis ; 15

Optatam, en, Genius dirigit ipse ratem.

Plaudite, io, invicti non unâ voce Britanni ;

Huc vestro advehitur digna puella duci.

Sat lentas adeò numeravit Georgius horas,

Sat sese in lacrymas conscia solvit hiems : 20

Nupta venit ; nimia tibi cessent, sponse, querelæ ;

Indue odoratum gaudia verna solum.

Sic tibi, virtutumque hæres sceptrique paterni,

Ingreditur castum casta puella torum.

Urat Hymen sacram, tedis felicibus urat 25

Lampada, et arridens vota secundet Amor.

Illa tua est, Princeps, quæ blando impulsa furore

Deseruit patrios (flevit itura) lares :

Pone metus, Carolina ; tuâ est de stirpe, recentem

Qui lacrymam apposito suaviter ore legit. 30

Nec tantum ingenui quod culta es moribus ævi,

Nec gena quod pulcris pulcrior illa genis,

Et desiderio mollique indulsit amori,

Et nondum inspectæ Georgius arsit heræ ;

Mutuus exultat cognato in corpore sanguis, 35

Hinc ima incendit mutuus ossa calor.

Quod malè si vacuo jaccuisses sola cubili,

Vix tua in externis fama sonaret agris ;

Nec benè nota fuit, dum Thami cœlibe fluctu

Innuba vicinas junxerit Isis aquas : 40

Nobile fit coitu, et bacchato inagine flumen

Audit inassuetis regia festa modis.

Scilicet amotos luges nova nupta parentes,

Ille tibi conjux omnia solus erit.

Hæc tua sit patria, indigenæ quam prodiga formæ

Libertas propriam vindicat ipsa domum ; 46

Nec fugiunt melicæ natalia præta Camenæ,

Ni placidam evincat buccina dura chelyn.

Ergo maritali injiciens tua brachia collo,

Subjice flexanimas, inclyta Nympha, preces ; 50

(Sæpè et deserto armiferis cum curribus Hæmo

Detinuit facilem Cypria Diva procum.)

Dumque petis pacem, alterno misce oscula voto,

Deliciis frangi gestiet ille tuis.

Sic tibi Castalius sua det munuscula cœtus, 55

Et Paphiæ tepeant in tua sarta rosæ ;

Sic longo aspicias florentes ordine natos,

Tradita quæis magni gloria cedat avi.

Πρῶτον μὲν φῶτὸς δέομεθα, ὃ ἡμῖν
οἱ θεοὶ παρέχουσι.

A. D. 1793.

.....

DULCE est flammiferæ rutilantia tela diei
Prospicere, atque oculis cœli per aperta vagari
Tristitiæ oblitum, studioque calescere veri.

Nec tamen expediam, quæ lumine tanta potestas
Vestierit deforme Chaos, noctisque tenebras 5
Primigeno jubare ornârit ; mortale fastiscit
Ingenium, primamque nequit deprêndere causam,
Scit tamen unde fluat, scit vox ut dia creatrix
Jusserit enasci lumen—Simul edidit Orcus
Tristè sonans gemitum, centumque remugiit antris.
Protenus at cœlo mundi nascentis origo 11
Aurea lux reperire viam, et primordia rerum
Fingere, et albentes latè distinguere tractus.
Quippe priùs justo caruit libramine moles
Impulsûs dubii patiens, jacuitve soporo 15
Pondere materies.—Levibus tandem addita virtus
Particulis viget, et coëundi blanda facultas :
Atque atomi secum glomerari, et quærere sedem

Quisque suam, et rerum discerni lucidus ordo.

Tenuis enim liquidi sinus aëris infinitum 20

Porrigitur, tremuloque jubar per inania motu

Sæpe repperit gestit diffundere terris.

Inde ubi circumfert oculos de vertice pastor

Aëriæ speculæ, campos metitur et auras

Prospectu facili, et variæ remoramina scenæ 25

Pervolat, campoque sedens dominatur aperto.

Scilicet ætheriæ mollis natura animai

Usque adeò haud arcet flammantis spicula lucis

Reflexa, ut rapido properet transmittere cursu;

Et radiorum ictu obscuras accendere formas. 30

Non parili impulsu, Partho jaculante, sagitta

Evolat, aut volucris properantior ala procellæ

Fertur Hyperborei durata per æquora campi;

Aut sonus ipse leves citus æquè verberat aures.

Quid licet emanet Phœbeæ e fonte remoto 35

Lampadis, et fluido vastum per inane volatu

Immensa tranet spatia; at diffusilis humor

Ilicet albentes tractus perque obvia claustra

Diditur, errumpitque moras, terrasque jacentes

Transvolat, extremi lustrans confinia mundi. 40

Fictus at ille nitet loca per sublimia candor,

Et confusus honos radiorum; innectitur aurum

Quippe, et puniceæ tenui discrimine flammæ,
Et septemgemino rumpuntur mollia tortu
Lumina, concordemque trahunt immista colorem.
Sæpe tamen celeres pluvio Jove lucidus imber 46
Paullum inhibet cursus, solisque reverberat ictus.
Hinc decor omnigenus, speciesque evanida miras
Fluctuat in formas, liquidâ dum luce natantis
Ætheris anfractum descriptus circinat arcus. 50
Quinetiam Hesperiiis cùm sol declivior undis
Præcipitat caput, et volitantis plurima roris
Gemmula suffusis pingit laquearia guttis
Aurea cœlorum; en, iterum miracula rerum
Cernere fas, alioque polum splendore coruscum. 55
Scilicet et gelidæ sæpe in regionibus Arcti
Et visæ rapidâ variatæ luce tenebræ
Insolitos agitare ignes, et lacteus æther
Fulgere per campum subitoque liquescere motu.
Sæpe igitur trepidi ignarâ formidine pugnas 60
Agricolæ metuere, novumque per aëra bellum.
O anima omniparens, visûsque eademque caloris
Vitalis genitrix, sine te quid mira valeret
Aut oculi structura, aut vasti gratia mundi?
Omnia marcerent sine te, similique jaceret 65
Turbida congerie; verni tu ruris honorem

Suavius accendis ; tu das reserare latebras
Naturæ, et dulces rerum sentire decores
Erranti sophiæ.—Sed enim quo more fluentes
Extulerit radios, primusque effulserit ignis, 70
Scire nefas : satis est ornari munere tanto,
Diffusâque oculos lucis dulcedine pasci.

*Ὀλίγον τε φίλον τε.

A. D. 1778.

.....

QUALIS frugiferas flumine prodigo

Per valles tumidus volvitur, uberem

Fecundans segetem Nilus, et aureâ

Campos diluvie rigans :

Sic gratum vehemens Mæonides gravi

5

Prorumpit numero ; seu lacrymabilem

Pelidæ rabiem, seu viduum canat

Acri progenie senem ;

Seu clarus rutilo fulmine Jupiter,

Neptunusve furens dicitur, intimam

10

Tellurem quatiens, et juga montium, et

Plutonis vacuum domum.

Non hæc lenta levi conveniunt lyræ ;

Quæ mollem choreas rectius ad pedem,

Permistamque metu spem dubio, et breves

15

Rixas dicat amantium.

Sic olim tenues lætus Anacreon

Lusit versiculos, et citharæ modis

Lesboæ ingemuit saucia flebili

Sappho corda cupidine.

20

O si flavicomus pectinis arbiter,
Qui servat latices Castalios, mihi
Concedat facili tangere dexterâ

Imbellem strepitu cheyln,

Nil poscam magis, aut grandius insonans; 25

Nec supremum aliis invideam decus:

Cervicem nitidæ dum valeam Chloës,

Et candentia brachia,

Ludentesque oculos inter amabiles

Risus, et niveo fusam humero comam, 30

Dulcique ambrosio dulcius osculum,

Parvis carminibus loqui.

INSCRIPTIO IN DOMUM TONSORIS.

A. D. 1772.

.....

ASPICE Tonsoris limen, succede viator ;

Parva domus, variâ clarior arte nitet.

Tonsor ego ; tonsoris opem si fortè requiras,

Mappa subest, ardet culter, et unda tepet.

Scilicet humani quò non magis arbiter oris,

Pascere sive comas, ponere sive velis.

Si setis horrere soles, unguenta parabo ;

Sive es Judæo de grege, sive sophus.

Quòd si munditiæ placeant, et lævior oris

Purpura, virgineæ mollitiesque genæ ;

Da nummos.—Uno tibi barba evanuit ictu :

Sì malè, tolle obolum ; si bene, plura refer.

Pharmacopola placet ? dimitte Machaonas omnes ;

Perpetuum hic vitæ ver, panacea, salus.

Quid memorem succos libatis floribus haustos,

Quos vario reserant unda nemusque sinu ?

Quid voces, morbi quibus omnis tædia ponas,

Mystica quid propriis condita verba sonis ?

Nec rudis, exili venas incidere ferro,

Leniter aut fractum composuisse caput.

Indubitasne mihi? silici caput objice, lector;

Expertusque meam, certior ibis, opem.

Si gravidâ partûs uxor tibi mole laborat,

Innubâ si famæ damna puella timet;

Uxorem, facili excutiat quo pondera nixu, 25

Solvere me tenero pollice posse reor:

Altera onus deponet abortum; sin ego fallor,

Sit mihi conjugium pœna, vocerque pater.

Quin tibi præteritæ languet mens conscia culpæ;

Me duce per multas itur ad astra preces. 30

Quid deceat, quid non, quò virtus, quò ferat error,

Vitfeldi doceam plenus alumnus heri.

Quisquis es, hîc studiis tibi multicoloribus adsum,

Tonsor ego, medicus, pharmacopola, sophus.

† FUGE SUSPICARI.

A. D. 1794.

.....

AH! noli, mea vita, Septimille,
 Tuas delicias, tuos amores,
 Constanti innocuam fide puellam,
 (Sit perjura licet procaxque tanquam)
 Crudeli nimis, et nimis superbo 5
 Daphnem lumine mœstus intueri.
 Quid quòd in lepidâ levis choreâ
 Nuper mille procis petita, cuique
 Arrisi facilis, nec ore tristi
 Molles blanditias severa cepi? 10
 Solet cum grege sæpius frequenti
 Versari, pia quæ columba soli
 Sponso basia pleniora libat.
 Ad te, dum choreisque risibusque
 Mens nigrâ tepet expedita curâ, 15
 Et jocos vacat elegantibusque,
 Ad te, mille procis petita, certo
 Impulsu redit, et redibit omnes
 Gaudens servitio suo per annos.
 Sin olim, Styge pestis orta nigrâ, 20

Te Suspicio læserit, nigranti
Felle lurida tristibusque succis ;
Non te mandragoræ papaverumque
Omnis copia, non latex inertis
Lethes mente soporifer sub ægrâ
Lenire, heu ! vigiles queat timores,
Et iræ stimulum ægrimoniæque.

25

* Φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς.

A. D. 1783.

.....

O QUÆ Nereidas linquens et Tethyos aulam
 Perrumpis tenebras croceo temone diei,
 Alma parens, seu fortè velis Aurora vocari,
 Te canere aggrediar ; dum nondum elucet Eoo
 Sol oriens, radiisque cacumen montis inaurat. 5
 Tu vegetam accendis flammâ majore favillam
 Ingenii, tu lucem oculis, orique ruborem
 Virginis insinuas ; tecum comes assidet unâ
 Dia salus, volucrique simul terit aëra curru.
 Ergo ubi adhuc parvos obliqui Hyperionis ignes 10
 Taurus habet ; sparsas hinc inde, ut vellera, nubes
 Permeat Aurora exoriens ; vestigia brumæ
 Nondum abeunt, raris albent vestita pruinis
 Summa casæ, et solidi roris lacryma hæret aristæ.
 Tum matutinum solem nec alauda salutât, 15
 Nec tristis philomela ; sed acri gutture corvus
 Litora per scopulosque fremit, jejunaque rauco
 Ardea vicinam quassat stridore paludem.
 Tum sæpe, et primò cùm pura ostenderit ortus
 Lumina paulisper, tenebræ interjectaque nubes 20

Occurrunt, pluviasque et crudos grandinis imbres
Intentant Cererem sparsuro in rura colono.
Cum verò æstivam torrens induxerit horam
Cancer, dispersas albo circum agmine nubes
Irradians Aurora secatur; sub valle frequentes 25
Exhalantur aquis nebulæ; piceique vapores
Consurgunt, montesque udâ ferrugine cingunt.
Candida te reducem venerantur lilia flexo
Vertice, te violæ; tibi suave rubens hyacinthus
Sumit odoriferam vestem; rosa virginis instar 30
Rore gravi violata tuo caput erigit ortu.
Mox autem brumâ solitas ducente pruinas
Conspiceris rigido vultu; dum fructibus orba
Terra dolet; pluviisque et venti feta procellâ
Pene tuos piceâ commisces nocte colores. 35
Ast ubi nocturno fulserunt sidera cœlo,
Quâ gelidâ glacie astrictis super imminet undis
Arctos, sæpe tui nautis velut æmula regni
Forma videnda patet; longoque per aëra tractu
Deducit radios fluidæque insignia lucis. 40
At citò cognatas species vanescit in auras
Futilis, atque oculis purum velut ante relinquit
Æthera, Diva, tuam frustra mentita figuram.
Quid referam? quanta ascribit tibi nomina supplex

Persicus, et flexo venientem poplite Solem 45
Sublatâque manu celebrat, dum pinguis odoro
Munere dextra tuos ultro gratatur honores.
Quin et ubi sine nube novum produxerit annum
Sol oriens ; nitidâ senior stat veste sacerdos
Mexicus, et rorem violæ succosque rosarum 50
Rite tibi libans, votivo carmine numen
Invocat ante aras, insontemque immolat agnam.
Tum Solem in sua vota vocans, multoque precatus
Nomine, claram auro et cumulatis turibus aram
Rite Deum spectare rogat, signoque favoris 55
Ultro dona suis imposta accendere flammis.
Hinc Divus velut aure faventi vota precantum
Audierat, si fortè jubar non invida nubes
Interjecta vetat, precibus ridere videtur,
Accenditque ardens admoto altaria vitro. 60
At dum, Aurora, tuas laudes celebrare sine arte
Nitor, inexpertæ præsens illabere menti;
Nec nimis audaces radio spectantis acuto
Rumpè oculos, sensimque novum concede vigorem,
Nempe seni tu, Diva, ævum juvenile dedisti 65
Tithono ; sic rite meos uxoriam sensus
Pervade, et longâ dones florere juventâ.

NON HIS JUVENTUS ORTA PARENTIBUS.

A. D. 1777.

.....

EN, quà reclinis mœret, heu! Britannia
Fractum juventæ robur, et libidine
Natos probrosâ diffuentes increpat;
Nunc ut prioris seculi ferocia
Revolvit acta, fortiumque bellicos 5
Patrum triumphos, gaudio exultat brevi:
At deinde volvens mœsta circùm lumina,
Turbam ebriosam languidamque prospicit;
Gemitque graviter, dum trahens suspiria
Imbelle nimiùm plorat et culpat genus. 10
“ Ecquis, Britanni,” clamat, “ infami jugo
“ Devincta colla liberabit, impiger
“ Frenare luxum? quis modus libidini
“ Ponetur, o quis terminus licentiæ?
“ En, vix adultus integrat noctu choros, 15
“ Et festa Bacchi; dum latescit intimo
“ Fervetque virus sanguine: hinc febres novæ,
“ Podagra membris sævit hinc maturior;
“ Artisque plorans nil valentis exitum
“ Juvenis senectæ dira præsentit mala. 20

- " At, at juvabat masculum quondam genus
 " Certare bellis, imperitum ducere
 " Noctu choreas; inde primævus vigor
 " Durabat artus; inde per valentia
 " Tumueri nervi brachia, et florens salus 25
 " Honesta vivâ tinxit ora purpurâ.
 " Tum Gallus arma exhorruit Britannica,
 " Tremensque Iberus præpotentis Angliæ
 " Pavit catervas; læta classis æquoris
 " Insidit undis, unica orbis arbitra. 30
 " Sic nempe quondam spissa ducens agmina
 " Henricus egit hosticos exercitus
 " Justo triumpho; donec obtulit novo
 " Sequana tyranno jussa vectigalia.
 " O si priorum rite gens laudum memor 35
 " Luxus et artes alexæ dedisceret,
 " Firmansque martio labore corpora,
 " Ut ante, belli temneret pericula;
 " Rursus triumphos vindicarem proprios,
 " Galloque victo rursus enitescerem." 40

Σχολή τερπνὸν κακόν.

A. D. 1763.

.....

CARMINE ut Hesperio nymphæ Sirenes in antro
 Suaviter incautas detinuere rates ;
 Illecebris magicæque levi dulcedine vocis
 Allicit errantes lenta Vacuna pedes.
 It comes hinc pharetratus Amor, lascivaque Cypris ;
 Virgineos positâ veste recincta sinus ;
 Ebrius huic Silenus adest, manibusque gerentes
 Pôcla racemiferi Mænades arma Dei.
 Horum ope vecordes animos irretit, ut auceps
 Aëriæ laqueis insidiatus avi. 10
 Illa graves violas et pigra papavera carpens
 Tincta soporifero terque quaterque lacu,
 Fusa sub umbrosâ platano, roseove cubili,
 Increpat ignavos semisupina dies.
 Mille nocendi artes colit, imbellisque juventæ 15
 Implicat enervi serica vincla choro ;
 Fulgorem armorum, turmas, strepitusque, forumque
 Horret, et humani triste laboris onus.
 “Surgite,” ait, “comites mecum, vacuique sub umbrâ
 “Anxia sollicito solvite corda metu. 20

- “ Victor in adversum qui dudum irruperit agmen,
“ Mitior imperio post fera bella meo,
“ Sanguineum ponat clypeum; laurumque virentem
“ Non pudeat sertis posthabuisse meis.
“ Quem non Marsa cohors, nec eous fregerat hostis,
“ Ipsa feror molli supposuisse jugo. 26
“ Mille sacerdotes nostras operantur ad aras,
“ Semper odoriferis turba ministra focis.
“ Quem noctu invitis pallentem incumbere libris
“ Testatur tremulâ sera lucerna face, 30
“ Sacra papavereis cumulans altaria donis
“ Nostra colit digno numina honore puer;
“ Et, quæ sola sedens lentâ terit improba telâ
“ Otia, inornatas nympha soluta comas.
“ Se socium mihi jungit iners et amabilis otî 35
“ Cultor, arundineâ rusticus usus ope.
“ Perpetuam requiem longique obliviam luctus
“ Dulce beneficiis conciliare meis:
“ Anteferenda quies curis; vitæque decebit
“ Præruptos vario sternere flore vias.” 40

RAPIDO CUM FLAMINE.

A. D. 1777.

UT primùm Deus informem coalescere mundum
Jusserat, et rerum emicuit pulcherimus ordo,
Tum fluidus terræ, collectis partibus, ær
Incubuit, tenuique orbem velamine cinxit.
Utilis hæc etiam victu et spirabilis aura 5
(Dum facili inter se cedunt corpuscula motu)
Attracta est pariter, gyrum comitata diurnum.
Necnon, dum complet circùm annua tempora tellus,
Assequitur peragens justos per cærula cursus.
Illa etiam radios et solis lucida tela 10
Accipit; at missa ex raris in densa refringit
Obliquis nunc versa modis, nunc rite reflectit
Vi propriâ; hinc sparsim diffuso lumine templa
Irradians cœli, lunamque et sidera vincit.
Præterea mirâ sub lege repercutit ignes 15
Adversumque jubar, cùm sol se lampade nondum
Extulerit, vel cùm rapidâ vertigine terræ
Pronior occasu descendere visus in æquor:
Hinc non languentes nimio fulgore coruscat
Præstringens oculos; hinc grata crepuscula leni 20

Vespere succedunt, dum tandem evanida rerum
Scena abit, et noctis paulatim cedit in umbras.

Intima quinetiam subtilis partibus aër
Corpora pervadens aditu sese inserit omni,
Et densas auri moles venasque metalli 25
Influit in medias, et duri viscera saxi.
Nec minùs arboreos fetus alit, inque meatus
Subsidit cæcos, vegetisque humoribus herbas
Permeat infusus, penitusque foramina complet.

Sed tamen huic adsunt fluido sua munera quædam,
Diversæque vigent dotes; non frigore partes 31
Astringi gelidâque sinit coalescere brumâ:
Compressus minus in spatium se contrahit ultro;
Mox liber parili tendit se attollere nisu.
Præterea quantùm superas assurgit in oras, 35
Fit levior tantùm, et cœlo rarissimus exit.
Aspice, ut hinc, minimum quæ continet aëra quondam
Vesica in vacuo, propriâ vi inflata, tumescit,
Multa reluctanti similis; dum dissita sese
Extendunt, spatiumque suum corpuscula complent.
Quin auræ gravitas lapsos impingeret artus 41
Humanos, nisi conatu resiliret eodem
Intima vis pariter, membrisque inclusa repulsa
Se libret proprio, spatiumque reducat in æquum.

Hæ tamen æriæ densentur frigore partes, 45
Quas labor effusas spatiis majoribus uti
Protenus, et liquido cogit rarescere tractu.
Hinc quo Natura æquatas examine lances
Sustineat, gelidis succedit partibus aura
Compressa, et circa celeres agit incita ventos, 50
Restituitque parem nativo flamine molem.
Sæpius hinc olim fornax ubi profluit æstu
Vitrea, particulasque novo fervore resolvit,
Undique discordes vidi increbrescere ventos,
Certatimque extra gelido concurrere tractu. 55
Præterea solis radios cùm nubila opacant,
Summa relaxari, inferior durescere cœpit
Aura, Notique sonant Zephyrique obstantibus Euris.
Sic quoties per signa poli sol missus ab Ortu
Vergit ad Occasum, (aut potius transire videtur, 60
Dum terra æquali cursus gravitate revolvit
Axe suo) medium pariter quâ circulus orbem
Dividit, hic partes per cœli templa coactas
Extenuat, dum ponè sequens fit frigidus ær,
Certaque perpetuo famulantur flamina soli. 65
Hinc nautæ externis referunt commercia terris
Solertes cœli; nec fallunt flabra priorem
Servantes tractum, et certi sua tempora cursûs.

Aura etiam patiens et liquidus humor aquai
Semina commiscent, quæ sese mutua tactu 70
Rite bibunt ; donec quæ torrida solverit æstas,
Mox rursus densata gravi descendere brumâ
Ex alto incipiunt, et tenuia vellera ferri ;
Aut grando concreta globos, aut fragmina cœlo
Rupta nives agitant : tunc sæpe in vespere nubes
Cogit hiems, madidâque uligine profluit humor. 76

Quinetiam sonitus variasque imitantia voces
Murmura percutiunt, icto simul aëre, sensus :
Nec vox per vacuum auditur, liberrima donec
Undanti raptim motu discriminat auras ; 80
Inde repulsa volat, tremuloque ita vulnere in aurem
Influit, acquiritque novas curvamine vires.

Quod superest, nutrix vitæ animabilis aër
Spiramenta foret, mistusque in sanguine partes
Corruptas flammæ purgat, nigrumque cruorem 85
Rite suis cogit propior rarescere venis.
Nam vis pestifero pulmonibus ignea flatu
Influit, in visoque agitur flammula motu ;
Quam correptam auris spirabilis elicit aër,
Absorbetque æstus : nimio at saturata calore 90
Corda graves torquent pestes ; animalia densent
Semina, quæ retro in medios refluentia cedunt

Pulmones, virusque inflant ; tum spiritus oris
Crassior, atque oculi ardescunt; stant sanguine venæ
Ignavo, et serpunt diro contagia morbo. 95
Semianimes tabent artus, et morte sub ægrâ
Corpora solvuntur.—Dî talem avertite pestem,
Et meliora piis succedent omina votis !

Εὐρήσεις Γαλάτειαν ἴσως καὶ καλλίον' ἄλλαν.

A. D. 1784.

VITÆ parte caret beatiore,
 Quem nunquam petiit levis Cupido,
 Nec dulces docuit pati furores.
 Quin et ferreus ille, saxeusve
 Dicetur meritò, nec invidendus,
 Quicunque illecebras nimis severo
 Sensu rejiciet gravique fronte.
 Me tangit variâ Deus sagittâ ;
 Diversam et petii fugax amator
 Cum Lunæ facie novâ puellam.
 Nam tot blanditiæ, tot illecebræ,
 Et risus, oculique vox loquacis,
 Et colli niveum decus colorque,
 Motusque, et habitûs figura mundi,
 Totum me capiuntque, distrahuntque.
 Urit simplicitas, pudorque Daphnes,
 Quæ me surripuit mihi, levemque
 Paullùm dedocuit procacitatem.
 Captivum edomuit ferox Thalestris,
 Sævisque attonitum minis regebat.

5

10

15

20

Fors sic Herculeæ manus labores
Pensi femineos tulere, Divi,
Heu ! telis domitæ potentioris.
Quid quòd perfidiam increpant fugamque
Ploratus Glyceræque Lydiæque ? 25
Me lasciva protervitas, et illi
Urunt sideribus pares ocelli ;
Et quas delicias Neæra plures
Ostendit nimis, heu ! nimisque gratas.
At nunquam lacrymansque vagiensque 30
Ad clausas vigilem fores puellæ,
Hiberni patiens notique et imbris.
Etsi rejiciet preces Neæra,
Dulces docta modos Chloë recentem,
Aut Phyllis nova, suscitabit ignem. 35
Tantum quæis caret hæc, in alterâ mens
Quærit gaudia ; at una si teneret
Diversos utriusque mille formæ
Ornatus, oculosque, et elegantes
Linguae blanditias facetiasque ; 40
Jam cultæ Veneris meis niteret
Suspensis paries libenter armis ;
Et cum conjuge mutuo foverem
Constans legitimas amore tedas.

----- RECEPTO

CÆSARE FELIX.

A. D. 1788.

.....

QUALEM sereni sæpe Diespiter
 Vertit procellâ veris imaginem,
 Turbatque ridentis Favoni
 Mollitiem redeunte nimbò ;
 Talem minatus terruit aureâ 5
 Superbientem pace Britanniam,
 Et rebus elatam secundis
 Retulit in meliora gentem :
 Felicitatem scilicet integram,
 Semperque puram terrigenis diem 10
 Natura, fortunæque ludus
 Invidet, implicuitque fila
 Nigro vicissim stamine candida :
 Nec magna magno dona carent metu ;
 Nec gloria hærentem coronæ 15
 Summoveat pietasque mortem.
 Quondam receptus testis ab impetu
 Amentis iræ, quem patriæ patrem
 Britannia agnoscit, fideli
 Suspiciens pietate regem. 20

Sic usque, princeps, sic pietas tua
Virtusque custodem inveniāt Deum :

Hinc nota Divini voluntas

Numinis, hinc piā votā gentis.

Te, cūm jaceres invalidus modò, 25

Morbusque nostros retulerit metus,

Cælum fatigavit reposcens

Anglia ; teque iterum recepto

Laudis rependit munera debitæ.

Sed tu salutī parce memor tuæ, 30

Votisquē concessus Britannis,

Et populo valeas precanti !

Perfunctus altis muneribus diu,

Princeps, superstes tu pater audias,

Morumque florentem tuorum 35

Auspiciis tueare gentem.

TU NIHIL INVITA FACIES DICESVE MINERVA.

A. D. 1764.

.....

DIC mihi, Cambrorum nova gloria, care Levellin,
 Cùm nihil ingenio, nec magis arte vales,
 Nocturnâ cur voce preces, cur voce diurnâ
 Pierio fundas irrita vota choro ?

Sæpe caper florum redimitus cornua serto 5

Imbuit accensos, victima sacra, focos :

At non est olido Phœbus placibilis hirco,

Nec movet invitas cæsa capella Deas.

Non segni pede, nec primo conamine, celsi,

Aspice, Snodeni stat superandus apex. 10

At tibi majus opus Parnassum scandere ; dumis

Implicitam claudunt aspera saxa viam.

Frustra iter instituis, nî Phœbus, et incola montis

Musa vacillantes firmet amica pedes.

Sæpe putes, quanti constet victoria ; sæpe, 15

Iste tibi pretio quo sit emendus honor.

Tantane præsumes tibi dona ; hederæve corollam

Imperfecta comis nectet opella tuis ?

Visne tibi vetitos Helicone excerpere flores ?

Aptior est istis patria cepa comis. 20

Frangere, miser, calamum; fictos, age, pone furores;

Pieria in cyathos non fluit unda tuos.

Indistincta crepas rauco de gutture verba,

Et vox vix hominem præcipitata sonat.

Temperat haud strepitum, quæ temperat omnia, talem

Musa, nec aptabit dissona fila lyræ. 26

Quid tibi cum Phœbo? barbatus rite tueris

Hædorum assuetâ sedulitate greges.

Neglectæ absentem dominum flevere capellæ,

Et tacitum a tergo fistula pendet onus. 30

Te vetat ipse pater Dryadum, vetat aurea fila

Cynthius invitæ discruciare lyræ.

Quin tu aliquid saltem potius, quorum indiget usus,

Ferrea muscipulæ claustra dolosque pares.

Γῆρας ἀποξύσας θήσεν νέον ἡβώνοντα.

A. D. 1774.

.....

O REGINA Cnidi Paphique, blandis

Gaudens deliciis amoribusque ;

Te multâ prece flagito, tuarum

Cultrix, o Dea, ceremoniarum.

Fumavit quoties tibi ara nostro

5

Pinguis munere ! dedicata primos

Ætas, ah ! tibi consecravit annos.

Olim cui jocus et facetiarum

Argutus lepor, et micans ocelli

Ignis, mollitiesque delicata ;

10

Anus languidulis tremens labellis

Languesco ; fit inelegans voluptas,

Et vis marcida sensuum labascit :

Frustra præteritos avens triumphos

Frustra cor mihi palpitat ; Senectus

15

Amplexu tenet alligatque pigro :

Ah ! fuco malè subrubet genarum

Lascivus rubor : en, coma, implicato

Quæ flexu modò tortilis fluebat,

Nudum vix caput inde et inde rarâ

20

Spargit canitie. Sed o jocosum

Ludum ludere pertinax, Deorum

Voluptas hominumque, si prioris
Vitæ flos tibi gemmulam dicavit
Nascentem ; tibi si juventa votas 25
Libavit, Dea, rite suavitates ;
Audi verba precantis, et lepores
Caducos repara cupidinesque.
Rerum tu genus omne præpotenti
Pervadis, Dea, numine ; influisque 30
Cunctis furtim animantibus ; tuâ vi
Senectus simul ægritudinesque
Vanescunt procul : o precor, decorem
Ætatis mihi redde virginalis.
Effeti redit Æsonis senectus 35
In florem, et juvenescit ; Orcus ipse
Clausas Hippoliti remittit umbras.
Et tu reddere, tu potes vigorem,
Priores revocare tu cachinnos,
Et lusus lepidos ineptiarum. 40
Recenti rediviva pelle, missis
Squamis, emicat et coruscat hydra.
Sic tu da mihi, Diva, da vagari
Rursum, et luxuriare ; da procacem
Exercere tyrannidem, et puellæ 45
Frui nequitiâ, ut prius, jocosa.

IN CALENDAS JAN.

A. D. 1793.

.....

EHEU! quàm reduci vellem gratarier anno
 Lætior, atque hilari ludens assueta Camenâ
 Festa inter sacra, et solennis munera pompæ
 Delubris tibi, Jane, novum suspendere laurum.
 Sed dolor incumbit plectro, chordasque resedit 5
 Acre super desiderium; risum illa levesque
 Abstulit illecebras facilisque crepundia Musæ,
 Illa invisâ dies, quæ te, dignissime * præses,
 Abripuit: sine, funereis ergo, Umbra, cupressi
 Tempora velentur foliis: sine, lugubre carmen 10
 Instituum, mœstâque levans dulcedine luctus
 Ossa sepulcralemque irrorem fletibus urnam,
 Quid tamen his lacrymis tumulum, quid inanibus ultra
 Persequar inferiis? melius pia reperit umbra
 Hospitium; magnis seu vatibus intermista 15
 Pieriam doctè citharam, et desueta retentat
 Stamina; seu terras longè dignata tueri
 Desuper, humanæque extra confinia curæ
 Rideat hos fletus, et inepti ludicra luctûs.
 Quin neque perpetuò tantis oppressa fatiscit 20

* Dr. Roberts.

Mater Etona malis ; alio ecce sub auspice fractas
 Paulatim reparat vires, vultumque serenat
 Compositum ; nec tu interea mea respue grati
 Musa ministerium cantûs ; ille,* ille, tuarum
 Aptavit nervos fidium, manibusque tenellis 25
 Inseruit plectra : ille oculis Heliconia Tempe
 Explicuit, vivosque dedit decerpere flores.
 Ah ! similem si læta olim felixque laboris
 Ardorem hausisses ; meliùs pia Musa dedisset
 Grati animi laudes, quæ nunc formidat honorem
 Egregium tenuare indigno carmine, et hæret 31
 Anxia, et invita exoptato in munere languet.

Nec, sua quem facili studio lætata juvenus
 Certatim vocat, et turbæ dignatur Etona
 Qui præsit puerili, incultosque imbuat arte, 35
 Exigua ille ‡ ferat præconia, nec breve laudis
 Vectigal ; quem nascentem conspexit amico
 Lumine Pallas ; inexhaustos cui vivida fontes
 Recluserit Doctrina ; animam cui candida Virtus
 Temperat, ingeniumque omnes coluere Camenæ.
 Eja igitur, libet in faciles transcurrere risus, 41
 Lætitiâque, jocosque : etiam ipsa Britannia inanes
 Castigat lacrymas ; et, "Quid suspiria" clamat
 "Ingeminas ? viden' ut belli deferbuit omne

* *Dr. Davies.*‡ *Dr. G. Heath.*

- "Murmur, et ad ripam fluctu salit unda quieto ? 45
"Angliacæ nurus, ecce, novum decus addidit aulæ
"Hospita, te, Frederice, tuosque amplexa Hymenæos.
"Procedit nova nupta : o qualis gratia vultûs
"Purpurei, quæ majestas ! Vos spargite flores
"Thamesides Nymphæ : vestris Dea sedibus hospes
"Infertur, gentique novos aspirat amores. 51
"Quid neque quod Neistri ripas Istrinque sonantem
"Fulmineæ quatit orbe rotæ, sed frigida subter
"Atria sanguineis parcit maduisse tropæis
"Immitis Catherina ? armis depulsa quiescant 55
"Bella meis : placidæ gentes gaudete ; rebelles
"Composuere metus, Europamque aureus æquo
"Fœdere jungit amor : virtuti hæc otia nostræ
"Debentur, nostrumque volans super æquora nomen
"Nec cursum oceano, nec famam terminat astris."

Ἡλαίων ἀλαπαξέμεν ἠπείλησε.

A. D. 1787.

.....

AUDIN ! tumultu quo strepuit polus ?

Quo clangor armorum sonitu fremit ?

Turmas rebelles in supremum

Bella parans Satanas Jehovam

Non auspicato jam ciet impetu ;

5

Subdens amaros cui stimulos diu

Haud Numini celata summo

Ambitio, rabiesque mentem

Vexârat. “ Armis nunc opus est,” ait,

“ Fidi sodales, nunc ope mutuâ

10

“ Parete ductoris catervæ

“ Unius arbitrio feroces !

“ Cur hic supremâ in sede tyrannida

“ Exercet ultro ? Quis dedit illius

“ Gestanda dextrâ sceptrâ ? sed nos,

15

“ Corda fide bene juncta, credo,

“ Spernetque conjurata furentibus

“ Hæc arma turmis : legibus imperi

“ Interminati colla dudum

“ Subdidimus, patimurque inulti ?

20

"Hoc perferant, quos territat irritum

"Fulmen, tremendum quos tenebris caput

"Velata majestas ; sonante

"Queis citharâ celebrare laudes

"Cantuque curæ est. Vos, socii, improbâ 25

"Sceptrum superbum, me duce, dexterâ

"Luctantis extorque : lapsum

"Excute e solio Tyrannum."

Hæc ille jactans, se tumidis minis

Infert furem, et robore conscio 30

Elatus, arrectoque vultu,

Per medium spatatur agmen.

Proh vasta moles ! Quantus ad æthera

Surgit nivali culmine Pelion,

Vel quantus, incumbente cœlo, 35

Pinifero capite altus Atlas

Insurgit : umbo dum clypei æreus

Latè corusci fulgurat, æreum

Dum quassat hastile, inque diro

Vertice sanguineum rubenti 40

Cristatus horror nutat. At irritum

Deus furorem ridet, et impios

Frenare conatus paratur :

Mox patriis rediturus armis

MUSÆ ETONENSES.

109

Messia victor prodiit, aureâ

45

Cinctus Parentis tempora gloriâ,

Sanctâque majestate clarus

Curribus invehitur paternis.

Stridentium quæis spiritus igneus

Ardet rotarum, mille oculi micant

50

Stellati, et in vivum volumen

Flammivomi sinuantur orbes.

Hâc mole tendit, vindice dexterâ

Vibrans trisulcum fulmen, et horridâ

Scintillat irâ vultus, ore

55

Terribili radiante flammâ.

Non hunc tulerunt visum acies, novo

Terrore devictæ: intolerabili

Fulgore jam cœcata turba

Obstupuit.—Jubet ille: cœli

60

Versis tonantes cardinibus retrò

Cessere portæ: præcipiti cadunt

Lapsu rebelles; desuperque

Fulmineam rotat ille dextram.

Frustra retortis luminibus polum,

65

Dulces piorum suspiciunt domos,

Sedesque esertas, et, cheu!

Non iterum repetenda regna.

* VIVEREM UTI CONTENTUS.

A. D. 1793.

.....

THYRSIS deliciæ virentis agri,
 Thyrsis ruricolæ decus choreæ,
 Dudum pace beatus otiosâ
 Ripis irriguis oves vagantes
 Servabat ; Dryadasque Naiadasque, 5
 Cultrices nemorum, amniumque nymphas,
 Et cantu, et tenui trahens avenâ.
 Nec nota ambitio, aut potentis auri
 Importuna fames, tubæque Martis.
 At mox, ceu trepidâ pererrat alâ 10
 Hortos ista fugax apis, novosque
 Campos illa eadem petit, fugitque ;
 Sparsis floribus hinc et inde raptans
 Mellis dulcia furta : roscidis jam
 Paulisper violariis morata, 15
 Serpylloque humili brevique thymbrâ,
 Audaci tilias petit volatu,
 Spinosive rosarii per arma
 Ruens, nectareos agit triumphos.
 Sic ruris placidos fugit recessus 20
 Thyrsis ; buccina ubi strepens quietas
 Aures perculit, aureusque fulgor

Luxûs regifici malè obstupentes
Perstrinxere oculos, ducumque pompæ.

Sordent gaudia rusticæ choreæ, 25
Sordet fistula, candidæque nymphæ.

Fervens, irrequietus arma poscit ;
Mavortem fremit : inde per soporem

Natant ante oculos jubæ comantes,
Et ferri nitor æneæque parmæ. 30

Ergo amens placidas amœnitates
Ruris deserit, impigerque diro

Marti accingitur ; et rapit cruentas
Hostili è mediâ phalange lauros.

Nec lauri satis, atque honos inanis ; 35
Quin gazis inhiat potentiæque.

Auro indormit avarus indigensque,
Adhuc insatiatus : inde rerum

Ad fastigia surgit, et popellum
Vilem despicit, intumetque fastu. 40

Dejectus tamen ipse, mox popello
Vili despicitur, miser vicissim.

Hinc exul tacitas petit latebras,
Spretis deliciis frui paratus ;

Frustra : solus enim inter innocentes 45
Mali conscius ille, solus inter

Latantes dolet, ingemitque secum.

Παντέχνη πῦρὸς σέλας.

A. D. 1794.

.....

FLAMMARUM Genii, quotquot diffunditis ignes
 Undique per rerum molem vacuumque latentes ;
 Vestra loqui imperia, et tacitas expromere vires
 Sit mihi fas : vestro quoniam reserata labore
 Concipit internum genialis terra teporem. 5
 Vos etenim alato vecti super æthera curru
 Fulgura torquetis : vobis borealia pallent
 Lumina : vos olim criniti obscœna cometæ
 Ducitis auspicia, et rutilas accenditis iras.
 Quin cœli per inane, et regna exercita nocte, 10
 Stellarum æternos lapsi manatis in orbes,
 Ignibus implentes : vestro sol lumina jussu
 Spargit, inextinctæ flagrantia lumina flammæ.
 Subter aquas, altæ subter spiracula terræ
 Spumeus oceani flammantis inæstuat ardor ; 15
 Et magnæ resoluta liquescunt viscera molis.
 Vos hic sulphureos fluctus lavamque tumentem
 Igne juvat saturare, juvat laquearia abyssi
 Rumpere turbineæ motu fervente ruinæ,
 Quique soporatis incumbunt ignibus ignes, 20

Volvere montano de vertice : terra dehiscit
Visceribus convulsa suis : vos torva micantes
Heclæos apices propter rupesque Vesevi
Puniceam ruitis flagranti è monte favillam.

Unde novæ bellorum artes ? Unde arcus et hastæ
Neglecta hærenti sordent rubigine ? Vestrum 26
Hoc opus est, Genii ; vestris Mars utitur armis.
Non ideo premet imbellem vis improba vulgum,
Robore corporeo validisque invicta lacertis :
Quippe omnes hæc arma juvant : non unus Achilles
Palantes victor posthac aget ense catervas. 31

Lignorum cineres, sulphur, nitrumque recoctum
Pulveream intentant mortem : ruit illa per atrum
Exultans fumum, medioque superbit in igne.

Pura cicindelæ vestro fax mitigat umbram 35
Imperio ; vestro crassum scarabæus inaurat
Alarum tegmen, fulvisque coruscat in armis.
Per vos innocuo tenuis vix lumine pallet
Phosphorus, et lusu volitans se pascit inani :

Per vos, furtivo quo latè accenditur aër, 40
Fit calor ; illiso viva scintillula saxo
Elicitur, raptæque crepant in fomite flammæ.

Ætherii fluctus ignis (vis didita passim)
Diffusi aurarum oceano labuntur, et inter

Cuncta fluunt misti, paribusque sub omnia furtim
Viribus impliciti manant ; quibus illita cerâ 46
Subjicere attractis primi vos vitra docetis ;
Mox tacitas vires collecto excuditis igne,
Cæruleæque minas flammæ ; vos excita cursu
Sanguinei rapido percellitis æquora rivi, 50
Igne comas, igne ardentis armatis ocellos.
Vestrum est, purpurei pennis equitare Favoni,
Solvere frigus aquâ, et blandi dulcedine veris
Rumpere luctantis glacialia regna pruinae.
Vestrum est, quòd tenero liquidus sub gramine manat
Subtilemque calor resolutis floribus ignem 56
Insinuat : gremio excipiunt genitalia dona
Arbutei calices, et viva rosaria lucent.
Flammarum Genii, per vos animata tepescunt
Vitai regna, et pigræ vis ignea moli 60
Incubat ; occultæ subtilia germina flammæ
Permanant rerum tractus : vos aëris æquor,
Vos antra oceani terræque immensa fatentur
Regna, ministrantes vegetos per cuncta calores.

‡ LOCUPLETEM FRUGIBUS ANNUM.

A. D. 1784.

.....

HUC adeste, qui per arva non iniquo flamine
 Tenditis, precor, Favoni, feti odore spiritus ;
 Quæque remigas viam per æquor alâ spiceâ,
 Adveni dulcissima aura, Veris et Zephyri comes ;
 Adveni, intimosque silvæ frigidæ penetres sinus, 5
 Languidus quâ sole nimio sub die medio ad caput
 Garrulæ lymphæ recumbo ; quâ lapillos lucidos,
 Quot nitent in imâ arenâ, sedulâ manu lego.
 Adveni, aureæque aristæ fausta verres verticem ;
 At cave, nec frange culmum ; quin salubri spiritu
 Nutrias, et messe lætâ fac abundet horreum. 11
 Bruma fugit ; asper Euri turbidi tacuit sonus ;
 Amplius nec sparsa montis albicant cacumina
 Imbre frigido geluque : regnat orbe jam Venus,
 Et mari gliscit sub imo ; rura Venerem sentiunt ; 15
 Floridam remittit herbam nariumque copiam
 Mollis æstas, candidumque gemma trudit lilium.
 Elicit rosas odoras almus annus, et Chloës
 Æmulis pulchræ genarum purpurat coloribus.
 Gratulatur ipse verno fossor anno et solibus ; 20
 Gratulatur et colonus ; dum greges balantium,
 Dumque tauros mugientes audit, atque ovilia

Plena cernit ; cernit herbâ prata dum virentia.
Ecce, tona visit arva rastra torquens dexterâ
Cœtus omnis rusticorum, cœtus omnis virginum. 25
Audin ! ipsa suaveolenti plaustra crepitant pondere.
O labor dulcis, labore digna longo præmia !
Lactis o novique terrâ fusa vini pocula,
Rusticisque inter choream dicta numeris carmina !
Falce cùm demessa multâ ducitur domum Ceres, 30
Horreumque (visu amœnum) flava vincit copia.

At brevi ludens Camenâ quid mei parum memor
Cogito ? cur o moraris, Musa, carmen ultimum ?
Flebilem cur o moraris integrare neniam ?
Vos Etonæ nunc valete multum amata culmina ; 35
Nota vos valete prata ; tuque riparum torus
Semper udus, semper herbâ, semper halans floribus ;
Me canente sæpe pressus, sæpe tritus hœc pede ;
Non premendus, aut terendus passibus rursum meis.
Vos sodalium catervæ vos valete amabiles, 40
Cum quibus nimis fugacem sæpe consumpsi diem !
At meæ reges juventæ, jure quos semper colam,
Vos valete ! Quid loquar ? quæ digna promam carmina ?
Gratias curæ rependo : vatis ultimum melos
Audias, Etona mater ; plaude, si merear, tuo ; 45
Si nequis laudare, culpas (quod potes) tegas.

SI tibi non oculos penitus tua barbara pellex
Fascinat, uxoris perlege scripta manu.
Parva semel luxu data sit mora ; perlege, solum
Hoc petit infido læsa marita viro.
Non mihi jam dudum invisæ natisque relictis, 5
Sed sibi quòd Marcus defuit ipse, queror.
Hei mihi ! cur unquam te Cydni ad flumina visit
Pompa Canopeæ perniciosa ratis?
Victorem tum cæcus amor, tum dira subegit
Incautum assuetis te Cleopatra dolis. 10
Illa mali tibi prima lues, quam nuper iniquis
Conjugii tedis junxit adulter Hymen.
Inde toro furiam, quæ te, famamque, domumque
Diruat, heu ! proprii funeris auctor, alis.
Nam neque quòd placidè patiar mea damna, quietum
Te stupro speres luxuriare tuo : 16
Quæ me non movit, movit acrem injuria fratrem ;
Ille domûs læsæ non levis ultor erit.
Ille ferox Phariâ posthac bellator in urbe
Cùm rapiet dextrâ regia sceptrâ tuâ ; 20
Tum serò, quid iniquus Hymen, quid adultera, disces,
Gaudia pœnarum sint luitura genus.

Nempe tibi, quâ sistra tubas strepitantia vincunt,

 Corda graves belli dediticere minas ;

Barbaricosque inter luxus mollesque choreas, 25

 Regina et patrios indidit ipsa metus.

Hinc, illam meritâ trepidantem morte secutus,

 Infami poteris vertere terga fugæ.

Dum loquor, at forsâ cupidis effusus in ulnis

 Noxia damnosæ pellicis ora foves. 30

Quid facis, Antoni? scelerati lampade amoris

 Funereum accendis nescius ipse rogam.

Silicet amplexu dominæ fatalis inhærens

 Dimidias victi projicis orbis opes.

O fuge Niliacæ Circes mala pocula ; votis 35

 Ne tibi contingant, heu ! graviora meis.

O fuge Niliacæ Circes mala pocula ; causam

 Si poteris culpæ linquere, tutus eris.

Sic ego amicitiae spero sub fœdera rursus

 Cæsareas tecum jungere posse manus. 40

At tibi ne videar Romana Octavia fido

 Hoc aliquid monitu consuluisse mihi ;

Nec precibus semel aggrediar, nec questibus ullis,

 Ad thalamos profugum te revocare meos :

Sordet enim exoratus amor, longosque per usus 45

 Neglecto didici sola jacere toro.

STELLÆ SPONTE SUA JUSSÆNE VAGENTUR.

A. D. 1777.

.....

QUID? mens Neutonî vitali lumine cassa
 Rite suas repetet stellas, tacitæque recusent
 Laudis opes Musæ, et meritæ præconia famæ?
 Fallor? an huic ultro chorus assurrexerit omnis
 Cœlituum, et socio exultans pia turba recepto 5
 Ingeminat plausus? fas inter gaudia nobis
 Tanta percussos naturæ attollere cantus.

Quos soles adito, vel quæ nova sidera, cœlo
 Illi cernere erit? qui terræ è pulvere tractus
 Lustrare ætherios novit, mentemque per auras 10
 Erigere, incertasque sequi per inania stellas.
 Hic fontem æternæ lucis medium æthere solem
 Constituit, et propriâ tellurem lege moveri
 Edocuit; subeunt hinc nox alterna diesque,
 Mobilis hinc variis annus describitur horis. 15

Protenus, ut septem vastum per inane planetæ
 Flammiiferum lustrant regem, quæis corpora opaca
 (Dum gravitas centrumque petens simul incita cursus
 Vis regit, et proprio quisque impiger axe rotatur)
 Furtivos jactant radios, et non sua tela, 20

Monstravit: quorum prior ruit igneus orbe
Mercurius, radiisque absconditur interfusus.
Proxima majori Venus est versatilis axe ;
Illa dies noctesque et decrescentia sentit
Cornua ; in occiduis modò clarior emicat oris 25
Hesperus, Eoumque emittit Phosphorus ignem.
Succedunt Terra, atque alieno lumine Phœbe ;
Marsque rubescenti vultu ; quem Jupiter ambit
Axe rotans celeri, multoque satellite cinctus
Effulget, tenuem emittunt dum cingula lucem. 30
Vix tandem apparet longo ultimus intervallo
Saturnus lugubre rubens ; tamen annulus illum
Spectandus cingit, dum circum luridus imbres
Colligit, et rapido stridentes agmine ventos.

Quò fugere artes veterum, figmenta que vana ? 35
Fecunda ingeniis tibi, docta Britannia, cedit
Ægyptus ; pariter cedit Babylonia tellus,
Monstraque Chaldæis fugiunt depicta tabellis.
Omnia jam lustrata ; quis ampliùs æthera verti,
Ampliùs incertis jactatos casibus orbes 40
Credit, et exortum confuso è corpore mundum ?
Veriùs, en, nobis summâ Neutonium arte
Naturam explicuit ; nec non variantia Lunæ
Cornua, seu curvâ decrescens fronte tenebris

Veletur, lucemve emittat plena coruscam, 45
Lunai simul ille vices refluentibus undæ
Motibus aptavit ; docuitque, unde æquora tanto
Impete in illisos scopulos rupesque sonantes
Incurrant ; unde irriguas vice linquat arenas,
Atque mare in patrium violentior influat amnis. 50
Ille etiam horrendo fulgentem crine Cometam
Infanda ignaris minitantem incendia terris
Signavit, vanâque homines formidine solvit.
Sidera præterea (quotquot sub nocte screnâ
Apparent, quotquot, cœlis disjuncta remotis, 55
Invento transmissa tubo lux vitrea densis
Eripuit tenebris) docto indagata labore
Effulgent, solemque suum, sua tempora, nôrunt.

CHORUS EX EURIP. IPHIG. IN TAUR. V. 1234.

A. D. 1793.

.....

CLARUS est Puer, optimi

Magna progenies Jovis ;

Quem mater prope Deliam,

Præses ut foret artium,

Deposivit olivam :

5

Nec, Latonia, tu minùs,

Quàm potens citharæ Deus,

Audis casta puellula,

Audis arcitenens soror

Certis clara sagittis.

10

Illos à scopulo parens

Languida æquoreo tulit ;

Inclytumque puerperi

Mox locum, et sobolis nova

Incunabula linquens,

15

Collis in viridi jugo

Constitit scatebras prope

Fontis Aonii ; orgia

Turba quàm Semeleio

Divo festa celebrat.

20

Hic diu excubias agit

Laureis nemorum in comis,

Et ciens vigiles minas	
Parnassi sacra culmina	
Custodit ferus anguis.	25
Volvens flammea lumina	
Custodit penetralia	
Oraculi sacra: sed Deus	
Conficit jaculis suis	
Telluris grave monstrum.	30
Enecas, Puer, enecas,	
Matris ambrosio sinu	
Incubans ; Puer, enecas,	
Matris exiliens adhuc	
Ludibundus in ulnis.	35
Occupas adyta illico,	
Occupas, Deus ; et sacro	
Fultus in tripode, è throno	
Respondens, Pater, aureo	
Invocaris Apollo :	40
Invocaris ab ultimis	
Præpotens regionibus,	
Certus, veridicus, sciens,	
Quicquid est, erit, aut fuit,	
Invocaris Apollo.	45
Sede cùm Themis aufugit	

Pulsa, noctivaga excitans
Spectra Terra parens, jubet
Edocere, quid abditis

Celent Fata libellis.

50

Ergo vaticinum decus
Cessat ; at celeri simul
Avolans pede, constitit
Tristis ad solium Jovis,

Quà corruscat Olympus :

55

Palmulasque tenellulas
Porrigenens Puer, " Hoc, Pater,
" Æde dedecus auferas
" Pythicâ, et nova somnia,"

Supplici prece dixit.

60

Annuit Pater, annuit,
Ridens, quòd sibi vindicat
Sic opes proprias Puer ;
Ipse concutiens comam

Sanxit Auctor honores.

65

Annuit Pater, (improba
Terra cessit) Apollini
Inde restituit decus
Inclytum in siluâ, inclytum

Pythicis decus antris.

70

Θεραπευτέον τὰς Θεάς.

A. D. 1791.

NEC vana Pindi somnia, nec moror

Commenta vatum ; tollitur alite

Sublimiori, te tuasque

Aggrediens pia Musa laudes,

Jehova : nam quâ sol habitabiles

5

Illustrat oras, te prece supplici,

Te victimis et ture adorat

Incola, te Dominum fatetur.

Si nocte cæcâ barbaricos rudis

Cantus ciere inscitia gestiat,

10

Si vallibus, dumisque pergat

Religio celebrare demens

Ritus profanos, et vel imagini

Delira inani supplicet ; at tibi

Altare pingui ture fumat,

15

Templa tibi capita alta tollunt.

Quâ tendit agros Mexica divites,

Capti sacerdos de paterâ aureâ

Immitis effundit cruorem,

Veste sacrâ rutilisque gemmis

20

Ornatus ; unà impellere gestiunt
Horrenda Solis tympana Virgines,
Et victimam circa cruentam
Barbaricas agitant choreas.

Ignota longè prospiciens freta
Potor Zaaræ Maurus, ut improbi
Nunquam Caribbæas ad oras
Servitii fera vincla ploret,

Offert procellis vota furentibus
Austa tollens bracchia. Ad Indicum
Qua tristia Esperanza pontum

Saxa rigens, et inhospitales
Ostendit oras, incolâ barbarus
Fert voce Lunæ sollicitâ preces,
Ut lætior ditaret arva
Fertilitas, et opima messis.

Quin cernis ? ut se sponte suâ Indiæ
Colonus angit, sponte suâ necem
Excogitat lentam, et fatigat
Frigore suppliciisque corpus !

Cernis ? feraces ut Syriæ ferox
Vastavit oras, ut miserabiles
Ultor Mahumedas per urbes,
Per populos fera adegit arma.

Quæ causa? mentem non amor imperi

45

Solus, nec atrox ambitio impulit;

Crudelior dirum excitavit

Cæca superstitio furorem.

Non sic beatis in regionibus,

Cœleste Christi, quâ jubar emicans

50

Caliginosam noctis umbram

Dispulit: o sacra mox per omnes,

Jehova, terras lux eat! o Sion

Excelsa rursum surgat, et ultimas

•Illuminet diffusa gentes

55

Religio tua, solis instar!

† ADMONITIO LOCORUM.

A. D. 1795.

.....

LUGETE o Charites Cupidinesque,
 Et quodcunque hominum est amantiorum ;
 Valclusæ trepidæ dolete rupes.
 Gelu pallidulum caput reflectens
 Flos pulcherrimus aruit ; sepulcro
 Riget purpureæ decus juventæ :
 Laura pallidulum caput reflectens
 Somno composuit perenniore ;
 Torpent lumina lucidique risus,
 In quæis gestiit ebrius Cupido,
 Oris virgineique castitatis
 Libans ambrosias amœnitates.
 Cernis ? ut teneros fovens amores
 Impendet tumulo fidelis ardor ;
 Ut desiderio locum pererrat,
 Et caros nemoris colit recessus
 Inhærens querulo Petrarca luctu :
 Dum bustum gremio fovet calenti
 Insolabiliter dolens, piisque
 Algens lacrymulis madescit urna.

10

15

20

Ut testudinis aureæ sonora
Tangit flebiliore fila plectro !
Ut vox dulcior in dolore, Lauram
Valclusæ docuit sonare rupes !
Lauram flaminibus remittit Echo
Susurrans leviter ; canora Lauram
Atthis populeâ gemit sub umbrâ,
Consono eliciens ab ore questus.
Ardent in memori sinu favillæ,
Et desiderio tepet fideli
Suspirans solitos amoris ignes.
Hinc caræ placidus tenebricosum
Suavi mœstitiâ foveat sepulcrum ;
Lauram dum gemit, irritoque fletu
Nectit funereas per ora frondes ;
Quod solatiolum sui doloris,
Quod solum superest amœnitatis.
Flebiles animæ ! secunda nunquam
Vobis mellea verba melleasque
Indulsit Venus osculationes.
Lugete o Charites Cupidinesque,
Valclusæ trepidæ dolete rupes ;
Flatu nam gelidi recisus Euri
Flos pulcherrimus exolevit ævi.

25

30

35

40

OMNES UNA MANET NOX.

A. D. 1790.

QUA tumuli circùm exigui, sparsæque per herbam
 Gramineæ surgunt moles, et noxia taxus
 Funebres pandit tenebras, hic seria dulci
 Tristitiæ mens indulget, dubitatque, timetque,
 Quæ maneant post fata viçes, quâ sede vagentur 5
 Ignotâ, heu! nunquam redituri ad lumina Manes.
 Omnibus hæc eadem sors est. Ubi fulmina belli,
 Casareumque genus, Latii decus? aut ubi Victor
 Ille jacet, qui Pellæâ nutritus in aulâ
 Per cædes, per bella ruens, diademata Persæ 10
 Abstulit, et totum pugnando miscuit orbem?
 Non illi laurus prosunt, nec gloria ficta
 Divini generis: veluti bos stratus ad aram
 Concidit, et ponit media inter pocula vitam
 Quid famuli nardum, quid tetrum in corpus odorea
 Spargitis? incedit pompæ quis lugubris ordo? 16
 Scilicet in magno sic condita Mausoleo.
 Ossa jacent regis: viridi at sub cespite vulgus
 Vix paucis tegitur glebis; ubi rarus in herbâ
 Apparet lapis, atque annos et nomina simplex 20
 Describens præcepta rudi dat commoda versu.

Heu fragiles formæ veneres ! heu flosculus ævi !
Tu leto superata cadis, tua lilia, Virgo,
Purpureusque rosæ marcet color ; horridus omnem
Deformat pallor faciem ; non dulcia labra 25
Solventur nunc in risus, non ullus ocelli
In tumuli tenebris honor emicat : hancceine vultus
Ardebat speciem, tristes dum pectore amator
Ducebat gemitus ? jam raptæ funere vermem
Per pulchras errare genas, et candida circum 30
Colla juvat, putresque ultro despascier artus.

Hic quoque, qui circum vicinos robore pagos
Certavit, crudo pugnam committere cæstu
Solenni in ludo fortis, nunc, heu ! sine nervis
Vi leti superante jacet, gemitusque frequentes 35
Effundit moriens : non illi robora dextræ,
Non validi prosunt nexus ; flammantia morbus
Viscera transcurrit, sævoque exæstuat igne.
Viderunt alii Alciden in rupibus Cætæ
Luctantem flammis ; alii videre Milonem 40
Viribus implexum propriis : sic irrita tentans
Procubat, et lati stratus spatia occupat agri.

O miserum ! quem summa dies extremaque fati
Raptim jussa vocant ; dum vitæ pura parantur
Gaudia, dum florem carpit securus amœnum, 45

Deliciasque haurit placidas ; non ille futuri
 Providus, aut alium vivens jam prospicit orbem.
 Tunc lymphata malo fertur mens vilia circum
 Mœnia, tunc aditus omnes, si fortè daretur
 Auxilium, lustrat frustra, fugientia captat 50
 Gaudia, et exiguum implorat, quo possit iniqui
 Hærentes sceleris labes abstergere, tempus.
 Nequicquam ; senii rugas viresque juventæ
 Opprimit, heu ! precibus mansuescere nescius Orcus,
 Imperio sibi cuncta domans ; fortissima corda, 55
 Ignavique uno miscentur funere rapti,
 Cum docto indoctus, cum paupere dives, eodem.

O anima ! o terræ brevis incola ! ubi ille laborum
 Finis adest curæque tibi, ut natura tremendum
 Horret iter retroque in se fugit : utque per omnes
 Vita tremens aditus, stans ipso in limite, cernit 61
 Discidium ! cùm jam connexæ compede firmo
 Solvuntur partes, socio et te corpore letum
 Separat : hoc terræ mandatur ; tu petis altam
 Ultro ingressa viam ; posthac tu illæsa ruinam 65
 Aspicias latè horrendam, cùm sidera tandem
 Deficient radiis, cùm mistà ardentia pugnâ
 Concurrent elementa, et magni machina mundi
 Solvetur flammis, neque erunt vestigia rerum.

* PROSPERO LOQUITUR.

A. D. 1794-

.....

- " AT obligâstis (liberæ ite) vim satis
" Nobis ministram, Oreades ; vos flumina
" Circum volantes, stagna, vel quæ verticem
" Pinûs tenetis, et cupressi frigora ;
" Et vos arenâ quæ procaces luditis, 5
" Sive influentem Tethyos spumam fugâ
" Exitis alacri, seu recedentem pede
" Ultro fugatis ; turba, cui rerum Parens
" Normam negavit, aëri simillima,
" Et cui potestas, et voluntas tristior 10
" Datur nocendi ; quæ, jubar dum luminis
" Tremuli Diana vibrat in terris, pede
" Orbem maligno ducis, et latè inficis
" Acido sapore tristis arva rustici ;
" Ut inde nolint pascere offensi greges. 15
" Vestris et alis artibusque debeo
" Quodcunque feci ; sedulus vester labor
" Meis secundos exitus rebus dedit :
" Operâ lubente servitutis et fide,
" Quam præstitistis vos, cohors promptissima, 20
" Munitus armis condidi solis jubar,
" Meridianâ luce ubi hauriret polum :

- “ Nolente ventos Æolo nutu meo
“ Sæpe excitavi ; spumei ut furor maris
“ Cœlum vel ipsum verberaret fluctibus 25
“ Tumultuosis : fulguri flammam dedi,
“ Tonitruque vires ; inde discidi arborem
“ Duram Tonantis, ipsius telo potens,
“ Et prominentis inde fundamen jugi
“ Intremere jussi ; pinus inde stirpitus 30
“ Et volsa cedrus procidit : cantu meo
“ Patuere busta, et evocati faucibus
“ Rupere mortis, me volente, vincula
“ Sopora Manes : artis hic lusus meæ.
“ At at valet carmina et magici doli, 35
“ Et quicquid olim dextera hæc rerum sciens
“ Novare jura potuit, æternum vale !
“ Ergo potentem virgulam abditissimo
“ Telluris ipse solus infodiam sinu,
“ Et altius, redire quam plumbo licet, 40
“ Mergam libelloꝝ. Aëri vos liberas
“ Alata reddam turba, nativo aëri.
“ Quin ite, seu vos incubare floribus
“ Juvet, vel alis insidere noctuæ,
“ (Nihil morabor) ludite, ut lubet, vagæ, 45
“ Nostrâ nec irâ, nec fatigandæ minis.”

NEC SIBI CENARUM QUIVIS TEMERE
ARROGET ARTEM.

A. D. 1796.

DIVERSAS cœnandi artes unctamque culinam

Carmina quæ celebrent? hoccine vatis opus?

Quid juvat Aonias votis coluisse sorores?

Non facit ad doctos splendida cœna modos.

Nam quæ fumantem dignetur inire popinam

5

Libare ambrosias sueta Camena dapes?

Vos quibus est lucro, precor aspirate precanti,

Cura dapum, (sic nunc floreat aucta) Coqui.

Seu vos juris amans variique perita saporis

Gallia felici nutriit alma situ;

10

Seu jubet Angliacâ præstans pinguedine civis

Vos Britonum dignos ventre parare cibos.

Cuique modo proprii gustus propriique clientes,

Arbitrium luxu constituyente suo.

His Indi piperis vires et aromatis ardor,

15

Tinctaque fumoso perna sapore placet:

Simplicis his juris coctus bene defluit humor,

Et sapit expressum fervida lymphæ bovem.

Sive albescenti penitus cooperta liquore

Gallinæ secto corpore membra natant;

20

Seu patina egregios argentea fundit odores,
Quà vario luxu frustula mista latent ;
Quis pullos agno, quis avi dignoscere piscem
(Arte coqui gustum dissimulante) potest ?
Hic recubans succos inter boletus olentes 25
Miratur niveum se posuisse caput :
Hic olera immutant naturam, albataque fervent
Lacte gravi, virides candida facta comas.
Deliciæ Galli, tenui placitura palato,
Exhibet albentem rana tenella cutem. 30
Quæ non cœnandi Gallis regio invidet artem ?
O marte et luxu gens metuenda tuo !
Nec Dea robustis negat arridere Britannis,
Quæcunque egregiis præsidet illa coquis.
Quamvis ad solidam accingat sese aptior escam 35
Esuries nostræ luxuriosa gulæ ;
Tectaque rancidulâ pinguedine membra ferinæ
(Nescio quo vini mersa liquore) voret.
Sed quo te memorem, testudo, carmine ? qualis
Et sapor, et tingit pinguia frustra color ! 40
Hâc olim cœnâ gestisset Apicius uti,
Luscinias patiens deseruisse suas ;
Lucullusque avium mutâset sponte cerebris
Delicias, quales nostra culina parat.

SIMPLEX MUNDITIIS.

QUISQUIS insani rabiem leonis,
 Et parum gratæ fugiens tumultus
 Urbis, hanc forsā petis hospitalē

Deviis umbram,

En, tibi lasso domus; hīc soporem
 Fluminis suadet fuga, quā retortas
 Lenta radices agitāt sub arcto

Limine vitis.

Aureos hīc simplicitas penates

Ponit; hīc lætum tacitè licebit

Ingredi limen: prius at superbos

Exue fastus;

Exue, angustæque animus nitorem

Sedis observans, sciat obsoletas

Pauperum sordes, sciat invidendos

Spernere luxus.

Sive fors limen subeas, puella,

Simplici mando nihil allabores

Cultui; splendet pudor apparatu

Gratior omni.

5

10

15

20

Quis novis unquam dabit aptiorem

Liliis formam? rosa num rubescat

Pulchrior, si quis maculet virentes

Murice frondes?

Enitet semper bene, cui venustum 25

Imbuunt dulces animum lepores,

Et leves risus, facilisque castæ

Gratia frontis.

Hic tuos gressus mea fer puella :

En, tuo lentis capiti corona 30

• Nexa verbenis avet innocentes

Cingere crines.

"Ἰππων φειδόμενος μή μοι δευοίῃτο φερβῆς.

A. D. 1784.

.....

QUÆ fuerit melior species, quis sanguis equorum
Expediam : si non Eleum Phœbus honorem
Invideat, sacrique relictò gramine Pindi
Pegasus Angliacam non dedignetur arenam.

Sunt qui per stadium cursu levioꝛe feruntur ; 5
Vulpem alii pavidique magis vestigia cervi
Ponè urgent ; alii claris spumantia colla
Cruribus adjungunt, durove ingloria nisu
Plaustra trahunt, segnisque jugis adduntur aratri.

Qui cupit insignes cursu palmamque petentes 10
Pascere equos, famamque notet stirpemque pa-
rentum ;

Cui proavi partâ redierunt sæpe coronâ
Scilicet, insignemque auro cratera tulerunt.

Ultima nec sit cura notas tractusque figuræ
Respicere, emineant tenues procerius armi, 15
Membrorumque venus concinnior ; alba sit una
Ungula, sed non omnis ; in omni degener albet.
Sit brevis exilisque alvus, femorique propinqua
Tenuior ; haud modicum parcè curvata decorem
Terga dabunt : auresque et summæ altissima caudæ
Ex apice armorum parillî discrimine distent. 21

Proderit et mediis si stellam in fronte capillis
Induitur, badioque alios pulcherrimus artus
Crine, jubæ nigrum referat caudæque colorem.
Plaude etiam, si vivo ardens scintillet ocellus 25
Igne velut, latique ad respiramina nares
Hinnitu graviore sonent. Haud ultimus ille
Audit equus : cui cervicis densissima radix
Paulatim minor excedit, quæque ardua summo
Addit se capiti, sensim tenuatur, et altè 30
Nascentem induitur gracili curvamine lunam :
Pectoris hînc sit latus honor ; teretesque rotundis
Cruribus incumbant humeri, (nam cursibus obstant
Crassi ; tum, si pes mendaci offendat arenæ,
Præcipitat) tandemque obliquo ad summa reversi
Terga gradu coëant ; ubi colli prominet arcus, 36
Corporis et summum ponit mensura cacumen.

Quicumque has potuit studio producere dotes,
Mirabor, si non primus victricia metæ
Signa volans repetat, celsique insignia colli 40
Concutiens (nec segnis enim, aut ignarus honorum)
Plaudenti domino dona haud indigna reportet.

Primus honos Arabum natis, et prima refertur
Nobilitas : quibus haud alius præstantior unquam,
(Quos vel Ericthonius, vel curru adjunxit Achilles)

Aut coram stare, aut celeres præcurrere ventos. 46
Proximus his animique et formæ prima Britannus
Jactat equus : tales nunquam Germania fetus
In campum tulit, aut Gallorum scabra propago.

Sed quos ad venantum artes catulosque sequendos
Pascit eques ; brevius caput, et robustior adsit 51
Membrorum structura, aptique ad tædia nervi :
Non etenim viles animos, neque parva requirit
Robora, dumosos saltus conspersaque saxis
Avia clivorumque obstantia rumpere claustra. 55
Necnon sanguinei tales certamina Martis
Suscipiunt, variosque artis motusque meatusque
Ordinis instructi discunt ; modò fronte superbâ
Arrecti vento insultant, modò gramina pulsant
Calcibus, aut transversa solo vestigiâ flectunt ; 60
Agnoscutque tubas, et pugnæ fulmina rumpunt :
Talis erat, quem vana umbræ simulacra trementem
Observans rectis in lumina solis ocellis,
Pellæus domuit princeps ; pòst arma subire,
Molirique ictus, duroque assuescere bello 65
Instituit, victasque acri ruere impete turmas.
Sin potius, qui plaustra trahunt, pigrisque ligantur
Vomeribus, curas : color illis optimus ater,
Et major membrorum ordo, fortissima crura,

Asperior cervix, densum caput, amplexue terga 70
 Depressa ex humeris validum sinuentur in arcum:
 Tum magni per colla tori, diffusaque latè
 Ungula; descendant hirsuti in pulvere cirri,
 Inaque demissæ verrant vestigia caudæ.

Sic ubi substrictis ora indignantia frenis 75
 Junxeris, et forti dederis retinacula collo,
 Emicat exultans sonipes, currusque volutum
 Sentit onus; jamque attrita se credit arenæ
 Ocyor, auditoque rotæ stridore superbit.

Ast ubi jam fractas vires effeta senectus 80
 Committit: scabra cauda pilisque hirsutior alvus
 Pondere laxato pendet, dentesque politi,
 Spiritus et quasso graviter pulmone laborat.
 Tum demum assiduo fines impone labori:
 Colla jugo solvenda, et non ignobilis otii 85
 Præmia rorantes carpant impune per herbas;
 Dum tandem emeritis vita eluctetur in auras.

Sic ubi sanguineis longum versatus in armis
 Consenuit, patriæque revisit litora miles;
 Tecta fovet securæ, et quæ juvenilior ætas 90
 Viderat ardentem studiis, jam fracta senectus
 Conspicit exactæ titubantem in limite vitæ,
 Lassaque felici componit membra sepulcro.

Δός μοι νῦν φιλέτητα καὶ ἵμερον.

A. D. 1775

AN flebo, mea Delia, atque amabo?

An duro effugiam jugo expeditus?

Dum pascens avidos amore visus,

Heu! demens inhio tuis ocellis,

Dum melle oscula suaviora raptō,

Hospes sum superæ Deus coronæ:

Dum lusto miseros mei recessus

Cordis, dum gemitus noto metusque

Vanos, spes tenebris magis dolosas,

Et curas mihi luce veriores,

Hospes sum Stygii miser barathri.

Dum tecum sedeo, fugaciores

Horæ penniferâ volant sagittâ:

Sin absum, trahit omnis otiosam

Hibernis pigrior moram tenebris,

Sic angunt pariter citæ pigræque.

Cedo, pulchra nites; tibi Cupido

Aspirat, Veneresque Gratiaque

Aut crine, aut nitidis micant ocellis,

Aut ore excubias agunt genisque.

15

20

Verùm nec minùs aspera es, procaxque,
Ingrata, instabilis, vaga, infidelis ;
Perjuras ; miseram foves amantum
Ridens tristitiam, tuoque captos
Vis, ipsa incolumis, domare vinclo. 25
Ah ! tædet satis ; ah ! valete amores.
Demens quid volui ? proterva risu
Fallaci revocas ; places jocosa,
Perjura, instabilis ; places dolosa.
Sic te nequitia suæ ministram 30
Armavit proprio Venus nitore,
Afflavit radios suos ocellis,
Linguam blanditiis suis beavit ;
Quæ das vulnera, tu potes mederi.
Sed nil proficio ; nihil moveris ; 35
Ah ! flebo, mea Delia, atque amabo.

Σπυδαῖον ἐν αὐτοῖς ἔδεν.

A. D. 1791.

LUDERE, nugari, nardum redolere, peritâ

Ducere festivos mobilitate choros ;

Perpetuum faciles in risum solvere vultus ;

Illepidum mirâ tollere laude jocum :

Hæ tibi erant artes, tibi primùm, Gallia, tales 5

Rite fuit nugas excoluisse decus.

Tu quoque multiplices, quot finxit prava libido, 2

Tot nôsti ornatûs instituisse modos.

Heu ! exempla nocent vitiis imitanda ; Britanni

Hinc studia et mores dedidicere patrum. 10

Jam molles salit ad numeros, jam vestit et ungit

Dedita curandæ nostra juvena cuti.

Quando erit, ut versas componant seria mentes !

Quis Deus, huic morbo qui medeatur, erit !

Pande tuæ penetræ domûs, iterumque, Trophoni,

Accedat sociâ cum gravitate pudor. 16

Fallor ? an ante oculos specus est patefacta, cohorsque

Spissa per angustas itque reditque fores ?

Ingreditur juvenis ; video resoluta protervis,

Dum salit ad portam, risibus ora quati. 20

En, redit ; at quantum mutatus : grande volutans

Mente opus, et doctâ fronte senator erit.

Cerne vices, petulans tetigit cum limina virgo ;

Ah ! jocus, ah ! prisci deperiere sales.

Jamque pios habitus et sanctum conspice vultum ;

Quis poterit Vestæ dignior esse focus ? 26

Cui non ante fuit cælum irrisisse pudori,

Et sacra deliris exagitare focus.

Jurares sumpto Monachum prodire cucullo,

Tam sanctæ speciem religionis habet. 30

Scilicet hîc Sophia est, fatuis inimica cachinnis,

Hîc casti mores ingenuusque pudor.

At neque si Galli est levitas despecta, placebunt

Illa severa tuæ nubila frontis, Iber.

Inter utramque via est gratissima ; nec mihi mores,

Heraclite, tui, Democritive placent. 36

Annon insanire putes, quemcunque movebunt

Perpetui risus, perpetuusque dolor ?

* Φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.

A. D. 1789.

.....

QUID tu carcere splendido,

Quid tu, blandula avis, flebiliter doles,

Nymphæ deliciæ meæ?

Laudet nymp̄ha licet dulcisonum melos,

Et laudet querimonias ;

5

Si non esca tibi est, ipsa parat cibum,

Palmâque auriferum decus

Pennarum Lalage verrit eburnea ;

Heu ! tristis reminiscitur

Silvas Arabiæ carceris incola,

10

Silvæ et piniferum latus.

At non Arabiæ, stulta nimis, plaga

Tam tutum hospitium dedit :

Illic defuerant flumina, et horridus

Inter letiferum nemus

15

Serpens innocuos devorat alites.

At non hora caniculæ

Siccantis bibulo sidere fontium

Parcorum scatebras, metus

Huic tantos ciet, aut terribilis draco

20

Fixo lumine fascinans

Percussam, nemoris pernicies, avem ;

Quantùm est carcere claudier,

Et non posse lares visere patrios.

Ergo garrula amabiles

25

Ploratus volucris murmurat, et Deæ

Dignata haud Cypriæ frui

Blandis muneribus, solitudines

Matrum respuit, et pii

Nescit progeniem pignora conjugi.

30

Ut tandem reditus suæ

Detur mœstitiæ, perpetuas preces

Ales parvula concitat,

Et pennas dominæ suppliciter quatit.

Felices ter et ampliùs,

35

Quos nativa tenet patria ; quos domùs

Nativæ hospitium foveat,

Et cum perpetuâ pace tegit quies.

* Πολλάκι τὰν αὐτὰν δις μετέθηκε κόμαν.

A. D. 1793.

.....

VIX Chloridi almâ voce acutâ ruperat
 Hylax soporis vincula, et pressum manu
 Momentum eburnâ argenteos dederat sonos
 Horam elocutum, cùm venusta desilit
 Puella lecto vestē tecta candidâ, 5
 Mensamque variam quærit; hîc argentea
 Disposita fulgent vasa mystico ordine,
 Et illecebræ Cypridis blandæ patent.
 Hanc pulchra nympha quærit, atque intentior
 Speculo polito candidum explorat decus, 10
 Vivensque vitro splendidum numen colens,
 Huic genua flectit, huic ocellos elevat.
 Mox et sacerdos propter aram numinis
 Stat trepida, ritusque inchoat superbiæ.
 Utrinque mensâ plurimæ tument opes; 15
 Hîc mille gazæ, hîc varia terræ munera
 Collecta rident; hinc odores congerit,
 Spoliisque adornat impigra æmulis Deam.
 Hæc arca dulcis Indicæ pulchris nitet
 Aperta gemmis; spirat hæc Panchaia 20

Tus, atque odores integrat gratissimos.
Hic et venusta squameam exuit cutem
Testudo, et ipse ponit ossa eburnea
Elephas, ut armet pectinis vallum nitor ;
Horretque nigra ferreis spinis seges ; 25
Pulvisque, panni, literæ, vestes, libri,
Confusione nobili misti jacent.
Nunc et venusta corpus armis induit
Repentè nympa colligens novum decus,
Reparatque risus ; dormientes gratias 30
Ciet per ora, et blandiores evocat
Vultus, ruborem purius suffundere
Genas gradatim cernit, atque emittere
Faces ocellos, et corusca fulgura.
Anus labore temporis dispendia 35
Renovetque vultûs gratiam, et fuco oblinens
Genæ ruinas pendulæ, languens jubar
Acuat ocelli : Chlorig, tune ergo (excubat
Cujus comarum retibus ludens Amor)
Tabo veneni spiculum, vulnus ferens 40
Nimis ante certum, polluas, et irritò
Violabis ultro simplices molimine
Formæque honores, oris et risus tui?
Quin demum ineptis sit modus laboribus ;

Fluant soluti liberisque flexibus 45
Vagi capilli per tuas colli nives;
Et elegantis lubricum formæ decus
Discincta vestis celet, et prodāt simul;
Nec hālitum animæ nardus incestet tuæ.
Nam blanda, Chlōri, negligentia allicit, 50
Magis et juventæ corda devincit vagæ,
Adulteræ quàm comptus ille artis nitor,
Qui captat oculos, non inhæret sensibus.

NEC TAM AVERSUS EQUOS TYRIA SOL JUNGIT
AB URBE.

A. D. 1-87.

.....

VOS agite, o arcana sophi quoscunque secutos
Naturæ juvat integros accedere fontes,
Dicite, quæ causis, quo fato, ab origine rerum
Diverso diversa aptantur pectora cœlo.
Hic æquæ leges, et amabilis umbra Lycæi, 5
Otiaque ingenuas elimant molliter artes ;
Illic incumbens operi labor improbus urget
Propositum, vetitoque audax industria nisu
Imperat et ventis, luctantiaque æquora vincit :
Cædibus hic pugnisque furit Mavortia proles ; 10
Illic lenta quies, atque enervata voluptas
Languescit, mollique Venus suspirat in aurâ.

Sæpe per attonitas vasto procul agmine gentes
Ingruit, et latè sparsit Scythæ fulmina belli ;
Quæque gravis sese tempestas intulit, unâ 15
Reges, fana, Deos, rapuit : sæpe horridus armis
Contristata gelu et borealibus aspera ventis
Litora deseruit Bisalta, acerque Gelonus,
Cærulaque insuetis intorquens lumina regnis
Admisso prorupit equo ; quo turbine victi 20

Luxuriæ cultas artes florentiaque arva
Submittunt nimiâ enerves æstate coloni.
Effera gens raptò fruitur, sensimque feroces
Emollire animos, blandamque inducere pacem,
Splendidiorque dies, et raris nubibus æther. 25
Quippe novos avidi fructus, nova poma, legebant;
Siccabantque novo spumantia nectare pocla.

Cur pergit sævo dominorum horrescere nutu
Infelix Asia? Europæ dum exosa tyrannos,
Quà possit, testatur adhuc se libera virtus; 30
Et fractas leges usque indignata, nepotes
(Quos tremuere olim refugo cum principe Persæ)
Degeneres procul, et quondam sua respicit arva?
Anne magis tepidi soles, et clarior æther,
Exuperare valent aurai simplicis ignem, 35
Pectoris unde oritur virtus, atque ingenii vis?
Ceus, lucem obscuro quæ latè vespere fundunt,
Marcescunt Phœbeâ effetæ lampade tedæ.
Anne opus est nobis boreali sidere, nervi
Unde habiles fiant bello, atque audacia corda? 40
Aut, ubi naturæ facies pulcherrima ridet,
Pollutâ tellure recedit languida virtus?
O indigna viro sententia! quæis eget auris,
Quo zonarum animus patitur se limite claudi?

Conscius ætherii generis viget ille, solutus
Per Libyæ deserta, per aspera litora Thules ;
Imperat ; excutiturque prius sopita facultas,
Temperiemque vicesque novas, nova munia, sumit ;
Invertit leges : terrena hæc forma fatetur 49
Imperium, atque humili purgata cupidine sensûs
Emicat, atque hominem cognatis inserit astris.
Non quia non primo mortalis fabrica partu
Hauriat ipsa parentalis quasi semina terræ :
Qualis enim poscit diversa colentibus arva
Terra labore coli vario ; dumque omnia florent, 55
Quæque tamen proprio signantur munere : tali
Indicio referunt affectus, corpora, mores,
Natalisque soli venam patriamque fatentur.

Ferrea gens lustrat montes, aversaque campi
Mitibus ingeniis : nam (quæ robusta necesse est 60
Vis insit membris, quæ mitiget aspera sensim
Sudore arva gravi, atque obliquo frangat aratro ;
Aut torrentis aquæ superimpendentia raptim
Flumina divertat, vel rustica tela capessens
Hic silices ruat, hic glebis et cespite velet) 65
Quid mirum ! juga si quæ cultor iniqua labore
Perdomuit, virtute ferox defendit et armis.
Dumque suas arces, et saxeæ mœnia cernit,

(Quali pauperies, quali munimine gaudet
Vivida libertas) camporum insultet inerti 70
Luxuriæ. Quid mirum? infra torrentia sole
Cœlorum spatia, (æstivo quâ Nilus ab alvêo
Errat, et Ægypto rorantibus incubat alis
Latior exundans, diffusaque semina vitæ
Volvit agens secum, et steriles fecundat arenas) 75
Si remo levis et patrio niger incola velo
(Sic etiam fluvii poscit natura solique)
Antevolat zephyros, verritque liquentia vitra;
Aut habili cymbâ vicinam illabitur urbem,
Quæ placidos inter merso fundamine fluctus 80
Attollit caput, et solenni incingitur undâ.

TEMPORUM VARIETATES.

A. D. 1784.

.....

NIGRANTI madidum contristans æthera vultu
 Sævit hiems, brevior contrahit hora diem.
 Vestē nitent nivē montis latera ardua ; cantus
 Assueta ad nostros currere, lymp̄ha silet.
 Omne silet, nisi cūm frigenti turbine perflans 5
 Tellurem verrat concitus Eurū iter.
 Ligna foco cumules, et ames tecta hospita, Phylli;
 Non parcit teneris sāvior aura genis.
 Quin age, veris opes, Zephyro spirante, redibit
 In croceo gestans roscida Flora sinu. 10
 Cūm tu virgineos inter pulcherrima cœtns,
 Cæsariem referes flore tegente Deam.
 Quin mox uberius mecum mirabere tempus,
 Exoritur facies cūm nova ; poma tument ;
 Poma tument, segetesque simul fervoribus æstas
 Maturis, Zephyri quos aluere, coquit. 16
 Tum propior currus, nimiiq̄ue potentia solis
 Aut antra aut densum suadet inire nemus.
 Ne quisquam tacitos irrumpat, Nympha, recessus,
 Cūm findes gelidas candida Nais aquas. 20

Mox æstas abiit, nimiique abiere calores;
Dulcia sub crebo jam pede musta premes.
At solita, heu ! frustra quæres umbracula ; silvæ
Mutatâ flavet fronde caducus honos.
Advenit Autumnus, dextrâ prætendit et hastam, 25
Qualem olim Bacchum turba secuta tulit.
Fert lævâ cornu, sonitus quo concitat acres,
Dum trepidus cursu pervolat arva lepus.
In juga nunc clamore ferar ; vel carmine quæram
Ante focos tecum condere, Phylli, diem. 30
I, loca ficta canas ridentia vere perenni,
O argumenti vane poëta, tui,
Quà semper spirant Zephyri, et constantior æstas,
Quà læta æterno cespite prata virent.
Gratior in partes diversas scinditur annus ; 35
Quæque redit, transit quæque, jubente Deo.
Excitat ille hiemem ; ver ille reducit ; opima
Ille sata, et prelo fervere musta dedit.

* EXPLERI MENTEM NEQUIT, ARDESCITQUE
TUENDO.

.....

MAJOR pars animæ, tenelle, nostræ,
Cui gratum toties cibum appetenti,
Carum nescio quid vocans, reporto,
O solatiolum meæ puellæ.
Hæc te delicias vocat suas, te 5
Præponit nitidis suis ocellis;
Hujus tu leviter sinu recumbis
Aut blandè assiliens modò hîc, modò illic,
Ludis, vel teneras per alba colla
Spargens innocuo manus cachinno 10
Labrum purpureis premis labellis.
Verum quicquid agis, miselle, dulcis
Culpam nescit amor vocare, et illud
Os, quod suada lepore tinxit omni,
Ridens dulce minas patris coërcet : 15
Illos quis lepidos amabilesque,
Ah ! quis sideribus pares ocellos
Fletu turgidulos sinat rubere ?
Irascor tibi, mi tenelle, qui vel
Hærens in genibus tui parentis, 20

Annalesve notans tui negoti,
Misces innocuâ sales loquelâ.
Miselle o puer ! o patris voluptas !
Ah ! tecum grave nil pati recusam :
Si tecum peream, lubens peribo. 25
Labrum porrige purpuræque malas
Certantes Tyriæ rosisque ; nam te,
Si fatum sinat, usque basiarem.

Οὐδέ τις ἐν ποταμῶν ἀπέη νόσφ' ὠκεανοῖο.

.....

NAIADES, fluvium Divæ, Thamesina propago,
 Æterno assuetæ prælabi flumine campos,
 Sive inter riguas valles, flexosque recessus,
 Seu magis æriæ clivoso è tramite rupis,
 Ducitis undarum jucundo murmure tractus, 5
 Et labyrinthæo mordetis rura meatu ;
 Sistite, Naiades : vestras ego carmine laudes
 Molior, obscuri relinquens penetralia somni.
 Vix crocea eoas præmisso lumine surgens
 Tinxit aquas Aurora ; poli statione moratur 10
 Lucifer extremâ : citharam memor ante reponam,
 Quàm vos aut radii, rapidive potentia solis
 Cogat in undosas furtim properare latebras.
 Nam neque sunt fontes procul, aut occulta sub undis
 Atria ; sunt thalami vobis, vitreumque cubile, 15
 Et domus argenti, Canis impenetrabilis æstu.
 Cæruleæ salvete Deæ ! vos numina Fauni
 Rite colunt ; Pan ipse pater Dryadesque corollis
 Speluncam innectunt, quâ pumice roscidus imber
 Stillat, diversisque coruscant antra laplilis. 20

Vos amat ipsa Palès, pecudes hirtasque capellas
Numine alit vestro ; fluvii hinc, potusque salubres,
Lustratique greges, et pastoralia sacra.

Necnon Naiadum sedem rivosque loquaces
Chloris amat ; flores illic Dea provida fundit, 25
Ruraque odoriferis discriminat omnia donis.

Præterea, Divæ, vestris operata choreis
Vos celebrat Pomona comes, radicibus haurit
Dum latices, variisque tumescit fetibus arbor.

Ipsi etiam tingunt scatebris salientibus alas 30
Lene susurrantes Zephyri, fessosque per artus
Protenus humenti redivivum rore vigorem

Concipiunt ; quotiesque æstivo flumina sole
Vestra, Deæ, libant, diversos orbibus orbis
Huc illuc lusu intexunt ; hinc arida prata, 35

Et tenues recreant herbas aspergine guttæ.
Vos etiam agricolæ præsentia numina fertis
Sponte simul placidos gressus, cum flumina clivo

Eliciens circum inducit sitientibus arvis :
Sic vitia elutæ purgantur morbida glebæ. 40
Necnon et vobis pacis sunt gaudia curæ,

Pieridumque artes ; testor, nec sanguine fuso,
Nec nece flumineas hominum gaudere puellas.
O Nymphæ, quoties vestra ad delubra Thalia

Fert incompositum carmen, laticesque salubres 45
Postulat ; o miseris æquè mortalibus urnas
Solvite, si morbos fòrs leniat unda, vel omnem
Expediat pestis causam, et contagia pellat.
Vos autem arguto Thamesi faveatis amicæ ;
Hoc Phœbus pater ipse velit, qui, culmine Pindi 50
Deserto, hîc cultusque novumque Heliconæ requirit.
Huic semper liquidi fontes, huic rite tributa
Vicini importent rivi ; sic auctus Etonam
Musarumque domos æterno flumine lambat.

Πολλάκι τὰν αὐτὰν δις μετέθηκε κόμαν.

A. D. 1793.

CYNTHIA perpetuos ut amoris suscitet ignes,

Fit sibi dissimilis, vult tamen una coli ;

Pellere, et invitos revocare exultat amantes,

Sævitiâque frui dura puella suâ ;

Et quot agit risus tot mitti spicula amoris, 5

Tot flagrare velit corda, perire viros.

At neque condecorat splendens sine fraude venustas

Ora, neque ingenuæ simplicitatis honor.

Quid si luxuriat proprio coma tortilis auro,

Si rosa purpureas ornat honesta genas? 10

Mille subit varii facies discrimina cultûs,

Et variâ dociles temperat arte vices.

Crede tamen, nimîæ pœnas dabis improba curæ,

Nec perdi illecebras cernet inulta Venus.

Anne ergo umbrosis vidisti livida in hortis 15

Lilia, fòrs vultu candidiora tuo?

Sed neque fas, vidisse ; tua est vis aurea formæ,

Et quicquid valeat sponte placere, tuum est.

Quid malè languenti properas accendere fuco

Nativas, biberit quas gena tincta, rosas. 20

Siccine lucidius radiabit fulgur ocelli,

Arsit inextinctâ qui priùs ipse face ?

An meliùs penetret cuspis medicata veneno

(Ante nimis vulnus figere docta) sinus ?

Siste Corinna manum; læsus fugit ipse Cupido: 25

Ne temeres dominam, siste Corinna manum.

Quippe fero tactu levis avolat ille; doletque,

Ingenuum colli si violetur ebur.

Ille vagos gaudens inter lusisse capillos,

Militiæ hæc servat dulcia castra suæ. 30

At famula ut longos ornaverit arte labores,

Heu! toties tortæ displicuere comæ.

Inde manus, collum, dentes, lingua, omnia sordent,

Nulla priùs miseris irrita tela procis.

Quin tandem ars cesset nimio temeraria cultu 35

Fecundi ingenium commaculare soli.

Sat nitet ipsa suo decore illustrata venustas,

Et vana ornatûs spernit adulteria.

Adstruere huic ultra caveas, mea Cynthia, laudes;

Nec, si Dî dederint, te superare velis. 40

Mille Cupidineas vibres sine fraude sagittas,

Et facilis proprio Marte triumphus eat.

- - - - INGENIUM RES
ADVERSÆ NUDARE SOLENT.

A. D. 1794.

.....

SÆPIUS abruptis è nubibus emicat ignis,
 Plurima turbato fulminat aura polo.
 Nec minùs adversis ardet mens excita rebus,
 Luminaque ingenii prodit operta sui.
 Dum silet æquor aquis, fluitantque in puppe coronæ,
 Et facilem impellit plurima Nympha ratem, 6
 Navita securus jacet ; indulgere Lyæo,
 (Scilicet est curæ copia nulla) vacat :
 Clarius at vires animique artisque renident,
 Dum Notus, et tumidas eruit Eurus aquas. 10
 Nulla triumphales mereat victoria lauros,
 Si minùs a forti parta sit hoste, duci.
 Scanderet haud curru Victor Capitolia, Pacis
 Si foret æternâ janua clausa serâ.
 Sæpe latet vates, pendente in pariete plectro, 15
 Dum jacet ignotus Phyllidos ante fores.
 Sæpe otî studiis vitæque in valle reductâ
 Dat sibi desidiæ procubuisse toro ;
 Scandere quem dura impulerit sors ardua Pindi,
 Assiduum aut veteres evoluisse sophos. 20

Inter Hyperboreas glacies camposque nivales,
Quà riget hiberni sævior aura Jovis ;
Barbara quot varias dudum gens extudit artes :
Nec nisi Pauperies dura magistra fuit.
Dum fusus cedrorum ad odoros incola saltus, 25
Quà tepido æternus flamine languor inest ;
Desidiâ torpens etiam aurea poma recusat,
Queis ultro omniferum vestiit aura solum.
Pictis ergo toris divesque indormiat ostro,
Et mens in luxu torpeat ægrâ suo : 30
Nec doleat sortem, cui fatum durius ipsis
Ingenii elicuit semina tecta malis.

IN CALENDAS JAN.

A.D. 1791.

.....

RUSSIÆ audaces animos, gravesque
 Gentium motus, nec adhuc subactum
 Othmani bello genus, Austriæque
 Turbida regna,

Musa mandavit fidibus ; tumultus 5
 Gallicos flevit, lacrymamque, parvum
 Regiæ (quæ sola super) tributum
 Præbuit umbræ.

Jane, nunc annum reparas, novumque
 Postulas carmen ; liceat Britanno 10
 Pauca cantemus decori, meæque

O modò vocis
 Omen accedat ! tibi pace lætæ
 Protenus vernent oleæ, tuamque
 Albion felix tuearis, armorum 15

Inscia, famam.
 Vane quid classes struis insolenti
 Celtiber pompâ ? quid in arma tanto
 Prosilis motu, placidumque turbas
 Sede leonem ? 20

Ridet, et parcit generosa tristi
Albion iræ ; tamen et triumphum
Innocens pugnæ peperit, nec emptas
Sanguine lauros.

At latet semper, nimioque adhæret 25
Gaudio luctus comes ; heu ! volentem
Regius fati haud potuit sagittam
Fallere sanguis.

Sit tamen curæ modus hic piisque
Fletibus : vultu aspicias benigno, 30
Jane, Brunsvici genus, anxiamque
Protege curâ.

Dumque sic parto fruitur triumpho
Georgius, florens hederæ eruditam
Præmio frontem decoret, sacrisque 35
Audiat ætas

Clara Musarum studiis ; tuamque
Angliam leni, Thamesis, fluento
Irriges, mercesque feras superbo
Aureus amni. 40

Nec gravem tinctis agat Ister undis
Longius stragem, precor, hinc quiescant
Barbaræ gentes, stabilemque jungant
Fœdere pacem.

RECONDITAS AURI ARGENTIQUE VENAS.

A. D. 1785.

.....

TELLURIS latebras, deserto culmine Pindi,
 Quid prohibet tentare, et luce carentia regna?
 At vos, o Lemures, sacros monstrate recessus,
 Indigenæ: quâ vel gemmis crudove metallo
 Vena nitens eat argenti; quâ ductile pondus 5
 Cynthius, aut fulvum radiis concoxerit aurum.

Præcipuè ad medios fines, quâ solis ab ortu
 Linea divisum secat æquis partibus orbem,
 Ingentes auri penitus latuere fodinæ:
 Proximus argento locus est: inde æra remotis 10
 Ordinibus plumbumque jacent, medioque recedunt
 Orbe procul sensim; longèque sub axe polorum
 Defossum gelidâ torpet rubigine ferrum.
 Hinc aliqui sub verticibus concreisse metallum
 Omne putant: inde assiduâ vertigine terræ 15
 Ad medium eniti, seque in nova corpora nisu
 Induere: in plumbum ferri transire fodinas
 Annorum serie; mox æra rubescere; deinde
 Pallenti fluere argento, tandemque propinquo
 Sole coqui mutata, et maturescere in aurum. 20

Nomina quin liceat variis memorare metallis
Quæ sint : ore rubens flavo sol dicitur aurum :
Splendorem titulumque refert argentea lunæ
Lamina : dilectum, cælo pulcherrima forma,
Vindicat æs Cyprium Venus ; hoc nam sæpe coruscis
Distinxit miranda notis, hoc dædala ludit 26
Arte rudi natura ; expressaque discolor Iris
Curvatum decus, et pictos discriminat imbres,
Aut stellata tumens pandit spectacula pavo.
Saturnus, tardo palans cum lumine, plumbo 30
Lætatur : ferro Martis tristissimus ardor.
At, prope qui solem levi circumvolat axe,
Mercurius proprios latices liquentis amavit
Argenti : magis haud illo subtile metallum
Exultat motu ; et pulsu si triveris, inde 35
Conturbatur, et in minimos diffusilis orbes
Dimanans, speculis veluti splendentibus, almam
Effundit lucem, et simulacra objecta remittit.

Præcipuè hoc Venetis jactat vicina metallum
Idria, et occultâ penitus tellure laborat. 40
Ecce supercilio rigidi spiracula montis
Alta, augusta, patent ; et longo tramite fertur
Per clivum in præceps aditus ; tandemque videntur
Mersi nocte lares, et terræ informia templa.

Hinc illinc tristi sublustres ordine lychni 45
Dant dubium jubar : hîc ictus, et crebra sonare
Verbera, pallentique situ teterrima turba
Infelix quassis operi insudare catenis.
Nam vapor è terræ latebris venisque metalli,
Heu ! nimiùm gravis exhalat : quem naribus æger
Dum civis semper bibit, et pulmone recondit, 51
Articulos tandem segnes contractaque membra
Fractus, inexhaustos absolvit morte labores.
Quid memorem, procul auriferas Ganginis ad undas
Quid faciant ? quantas sudans exerceat artes 55
Hispanos variis cumulans Peruvia gazis ;
Vel quâ saxa Paros fodiat candentia, vel quâ
Cælatum Chalybes durent ferrugine massam ?
Angliacas artes potius patriumque laborem
Musa canat : quâ sulphureæ carbone fodinæ 60
Torpescunt circùm, et latebris opus æstuat imis.
Hîc ferro terram exercent ; pars rupta bipenni
Saxa ferit ; pars implicitis stridentia plaustra
Ponderibus gravat ; hic sordes turpemque saburram
Expulit ; hic notæ sequitur vestigia venæ : 65
Fervet opus, crebroque ictu sonuere cavernæ.
Hic etiam ingentes curvant penetralibus arcus
Artifices, trabibusque et vastis tecta columnis

Confirmant suffulta : nimis ne innixa supernè
Terra ruat, subitâque involvat cuncta ruinâ. 70
Dædala quin multo cælat laquearia signo
Exudans salis aut ochræ mordacior humor ;
Pingunturque citæ volucres, aut nubila saxo
Intertexta patent, et subterraneus æther.
At, ne fortè graves fumi spirantibus obsint 75
Sulphuris ; exquirunt, tetros quâ rima vapores
In medium vomat ; hîc claustris longoque canali
Excipiunt : ipse in superas enititur auras
Ascendens vapor, et flammâ spiracula lambit.
Quinetiam subter latebras non lampade apertâ 80
Teda fugat noctem, tactu ne flamma procaci
Incendat putres auras, disruptaque solvat
Tecta : sed innocuam lucem torto axe rotarum
Icta silex jacet, et vivum scintillat in orbem.
Necnon visceribus terræ qui exuberat, humor 85
Ne tumeat, mersosque ruat torrente labores ;
Ignibus impulsa et clausæ conatibus undæ
Machina agit pressos latices, ductuque tuborum,
Elicit : exultans fœdam per stridula saxa
Lympha viam secatur, et bibulas fumo inficit auras.
Jamque sub extremos altâ tellure recessus 91
Venimus : haud tantos potuit jactare labores

Hungaria, aut Arabes prisci, aut America, terris
Quarta adjuncta soror ; namque illis omnibus instat
Servitium : nobis libertas aurea pensum 95
Hortatur comes, et stimulos nitentibus addit.

Quin (ita demissas penitus fodere cavernas)
Oceanus supra caput, et Nereides undas
Exercent spumante salo, ventosque secundos 99
Nauta vocat : sic dum liquidum fugiebat amantem
Pulchra rubens Arethusa, suprâ devolvere fluctus
Cognatos audit Thetida, et sublapsa fatiscit.

Τέρπεό μοι φίλε θυμὲ, τάχ' ἂν τινες ἄλλοι ἔσονται
Ἄνδρες. —

A. D. 1791.

QUID tristes nutrire juvat sub pectore curas,
Gaudiaque ætati justa negare tuæ?
Nonne foret satius præsentia carpere dona,
Fortunæque hilari spernere fronte minas?
Sive tibi urbani lusus, et gaudia festa, 5
Otia seu taciti ruris, amice, placent:
Nascentes horti liceat quæ carpere flores,
Roscidaque ornatis nectere sarta comis.
Inde superfuso stillabunt tempora nardo,
Mitiaque implebit flamina gratus odor. 10
Interea curas spumantia vina levabunt,
Argutosque lyræ vox comitata sonos.
Inde joci, risusque leves.—Quis providus horas
Hæc inter celeri flebit abire gradu?
Quid cum tristitiâ nobis? sit vivere curæ, 15
Donec mors inter gaudia sera venit:
Ah! subito veniat sine flatibus; inde sepultus
Cognato immistus pulvere rursus ero.
Dum loquor, o quæ dia meas vox personat aures!
“ Non devota neci victima totus homo est; 20

“ At meritis Christi superatâ morte resurgens

“ Digna feret vitâ præmia quisque suâ.”

Jam victas do sponte manus : tua dogmata mitto,

Cum sophiâ valeas nunc, Epicure, tuâ !

Defigentne agilem terrestria gaudia mentem ? 25

Susplicere ætherias non erit ausa vias ?

O scelus hoc prohibe, Pietas ; virtutis amore,

Et placidâ flagrent religione sinus.

Felix, ah ! quicumque fugis commercia mundi,

Tutius ad cœli regna secutus iter. 30

Quà tandem concessa quies, et præmia justis :

Pax ubi parta animo, perfugiumque mali.

Quà nulla humectat lugubres lacryma vultus,

Aut miseros iterat mœsta querela sonos.

Quà mens corporeis vinclis resoluta nitescet, 35

Ut stella, ætheriâ conspicienda domo ;

Angelicisque choris meritò comes addita, felix

Usque Dei gratâ nomina laude canet.

NON SI MALE NUNC, ET OLIM
SIC ERIT.

A. D. 1789.

.....

EOS puniceis vecta rotis polum
 Humentem ambrosiis spargit odoribus,
 Cum ver dulce susurris
 Blandis invocat ambiens.
 Aprilis viridans dum caput exerit, 5
 Et laxans tepidos floriferæ sinus
 Telluris, redivivis
 Vestit prata coloribus.
 Nuper sub gelidâ delituit nive
 Naturæ facies, aspera conspici; 10
 Tristis torpuit ales
 Pigro muta silentio.
 At cantu vario jam resonat nemus,
 Dum nidum volucris quæque parans suum,
 Venturi inscia gaudet, 15
 Gaudet præteriti immemor.
 Mens sola est hominis, quæ malè gaudium
 Præsens consiliis inficit anxiis:
 Ille et facta recenset
 Vitæ, et crastina prospicit. 20

Risus, qui rigidas tristitiæ genas

Mulcerunt, recolit mens, lacrymantia

Luctûs suaviter ornans

Mœstis ora decoribus.

Dum spes grata bonas præcipiens vices

25

Mœroris picei nubila dissipat,

Venturæque diei

Prævisâ irradiat face.

Quà Luxus roseum ducit iter, pedes

Cognatus sequitur Mœror euntium :

30

Dum vestigia Curæ

Solamen premit insequens.

Tandem lætitiæ clarior emicat

Lux, curæ piceis tincta coloribus,

Certans fingere vitæ

35

Æternâ harmoniam vice.

Quem dudum invalidis artubus improbi

Vis morbi assiduo detinuit toro,

Si fòrs integra rursus

Vires restituat salus,

40

Hunc florum recreat gratior halitus;

Huic cantus avium blandiùs insonant;

Auras, æthera, solem

Nunc ipsum Elysium putat.

N

ERGA ANIMALIA SÆVITUR.

A. D. 1790.

.....

SÆPIUS indignis assueta infantia ludis
 Paulatim didicit sævior esse feris.
 Nescia, quo doleant, heu ! læsa animalia sensu,
 Illicitæ furtim gaudia cædis amat.
 En, puer intendit digitos oculosque fenestræ, 5
 Quà volitans gyros lucida musca facit.
 Viribus exhaustis dum præda exterrita cedit,
 Ludibrium lentæ jam subitura necis.
 Sæva manus pennas et crura trementia vellit,
 Vel ferro in tenui corpora fixa rotat. 10
 En, volucris cautæ densâ latet arbore nidus,
 Texta laboratâ simplicitate domus :
 Implumes servat fetus ubi sedula mater,
 Functa ministeriis, qualia suadet amor.
 Aggrediens sacros puer improbus ille recessus, 15
 Spem teneram matris deliciasque rapit.
 Quo desiderio amissos, quo carmine pullos
 Illa dolens, silvis furta nefanda refert.
 Omnis in amissâ sobole stat cura parentis,
 Nec libat, pullis quas tulit ipsa, dapes. 20

Nec subit ingenium crescenti ætate benignum,
At prava uberius semina pectus alit.
In taurum ardentem frustra frustra que minantem
Urget homo sævos sævior ipse canes.
Fixus humo stipes luctantem detinet hostem ; 25
Mille subit nasus vulnera, mille latus.
Audaces gallos et non sua tela gerentes
Vidimus alternam ferre, referre, necem.
Saltantes catulos quis viderit ? hei mihi ! quantis
Illita vulneribus terga latusque rubent. 30
Dum miseros tandem excubiæ plagæque famesque
Naturam cogunt dedidicisse suam.
O precor, hæc fugiant crudelia gaudia sedes,
Innocua effuso sanguine Musa tremit ?
Hic juvenis socios cursu saltuque lacessat, 35
Hic pila sit tantùm pulsa, levisque trochus ;
Dumque operi ingenuo studiisque incumbit honestis,
Immemor haud famæ ludat Etona suæ.

SOMNIA, TERRORES MAGICOS.

A. D. 1791.

.....

THESSALICÆ fraudes, et Colchidis improba
sagæ

Carmina, vel stellas altove potentia Lunam
Deduxisse polo, et veteris miracula Thebes
Interiere; jacent tua, Memnon, pulvere fœdo
Marmora, nascentisque chelys non inscia Phœbi. 5
At verò Angliacos vanus (quis crederet?) error
Corripuit sensus, animisque exæstuat ægris?
Hic summa aërii raptim per gramina ferri
Dicuntur Lemures; hinc et Titania noctu
Instituit tibi, Luna, choros, saliensque per umbras
Mille dolos struit, et phantasmate ludit inani. 11
Illa, malus si fortè greges oppresserit æstus,
Aut subito notos fastidit bucula saltus,
Immisit pecori morbos, illa arva pererrat
Incantata, solùmque nocentesque inficit herbas. 15
Illam sæpe domum rediens sub vespere messor
Contremuit, retinensque pedem melos auribus hausit
Aërium; ut pallens vix audet tollere contra
Lumina, cùm silvam, aut desertæ fragmina turris
Invito prætergreditur pede; murmure luci 20
Obstupet; aut si fortè leves Scarabæus ad auras

Strideat horrendum, aut parvâ inter gramina vermis
Lampade scintillet, tremulumque accenderit ignem.
Sæpe lares intra exiguos, fumosaque villæ
Limina, dum cinerem admotâ face suscitât uxor 25
Agrestis, tenuemque viro parat anxia mensam,
Somnia nocturna et visos, ah! credula Manes
Narravit; sæpe auditis trepidare videres
Exanimes pueros; dumque acto quassa remugit
Porta noto, in matris tutos tremefacta recurrit 30
Turba sinus, tristique oculos avertit ab umbrâ.

At tu verte aciem, quâ tristius incubat umbris
Mens inculta virûm, graviorque indocta fatigat
Corda metus; speculari Caledoniosque rudesque
Hebridas, Arctoo quæcunque ea terra Bootæ 35
Subjacet, et parvas magicæ sibi consecrat artis
Reliquias; neque enim siluerunt mystica ripâ
Carmina, Tave, tuâ, aut gelido quæ præterit Annan
Amne locis: Bardònum illic juga pristina Manes
Nunc etiam celebrant, veterumque audita lyrarum
Per colles sonat atque aurem delectat imago. 41
Quid memorem quoties cæci in penetralibus antri
Horrida præsgo vates canit ore locutus
Prodigia? externâ seu fòrs herois in orâ
Flebile (prævisâ morientis imagine) fatum, 45

Agmina seu sævo pugnæ miscuit ferro,
 Ingentemque dolet confusæ stragis acervum.
 O rudia, erroresque inter felicia tales
 Litorea, si vobis suaves torrentis Abonæ
 Posthabitæ sordent ripæ: o dulcissima vati 50
 Materies! neque enim ex alio sibi fonte furores
 Effinxit, Macbetha, tuos; cùm occurreret atris
 Saga ministeriis, tristisque horrenda replet
 Tesqua sono; aut geminâ cùm pridem cæde madenti
 Dira tibi speculi auguria, et rivalia regum 55
 Spectra futurorum, et longus splenderet ordo.

Quin age, ne serâ hîc quondam sub nocte, viator,
 Avia deflectas vestigia; nec, face clarâ
 Si micat accensâque volat vapor igneus aurâ,
 Infido te crede duci; solet illa malignam 60
 Lampada per dumos, per deformata perenni
 Stagna situ trahere, aut fœdis loca lurida monstris.

Illic, si qua fides, obscœnâ Chelpius ulvâ
 Tecta facit, cui cura lacûs, ingentiaque undæ
 Imperia. O invisæ Geni, tibi sæpe sonantes 65
 Per Schiæ scopulos, sanctæque in litore Childæ
 Multa pias mater lacrymas effundit, inopsque
 Rostra dolens avulsa et fractos navita funes
 Te sævum in solâ sedet execratus arenâ.

O tandem hæ valeant nugæ ; quid inepta moramur
Somnia ? quid si rupta polo cecidere sereno 71

Fulgura, si vultu cælum Boreale rubescat
Sanguineo, ardentemque fluens vapor ambiat æthram?
Non ideo populorum istis concurrere signis

Arma vides accensa ; neque hinc devota tyranni 75
Colla tremant ; soliti non cesset carpere luxûs

Gaudia, Sarranoque metus componat in ostro.

Quid ferrugineos paullum si Luna rubores

Induerit, Phœbusve oculis subduxerit orbem

Nube laborantem piceâ, latève cruentâ 80

Cæsarie rapti arserunt per inane cometæ ?

Servat adhuc natura vices, solitoque recurrunt

Tempora circuitu, magnis neque terra dehiscit

Motibus, aut rupti casura est fabrica mundi.

Ergo animum intendas vero, rerumque latentes

Quære oculis causas ; felix, qui pocula fonte 86

De Sophiæ, qui, dia, tuos libaverit haustus,

Religio ! neque enim exterrent simulacra cerebri

Irrita ; nec vacuâ refugit formidine pectus

Solicitum ; dum, magne Deus, tua provida certo 90

Cura regit mundum imperio ; tuus astra polumque

Et terras, variis tuus annum temperat horis

Spiritus, atque almis complectitur omnia pennis.

SUI DISSIMILIOR FIEBAT QUOTIDIE.

A. D. 1784.

.....

LUGETE o Veneres facetiæque,
 Lugete o pueri aureæque nymphæ,
 Et quantum est hominum venustiorum,
 Et quantum est hominū jocosiorum.
 Marcet forma; fugit levis juvenus, 5
 Festivusque perit jocus, salesque;
 Risus pallidulo perit labello;
 Fugit candida lux, ruunt tenebræ.
 Quid flagrans nitor, aureusque fulgor
 Frustra nos juvat? occidemus ultro; 10
 Idem sol aliis pari caducis
 Surget luce: quid irritis fugacem
 Votis et precibus sequi juventam, et
 Conamur manibus tenere frustra
 Lapsam? Sisyphio labore saxum 15
 Ingens trudimus; at sonante raptim
 Vi devolvitur, et ruit dolentes.
 O vanus dolor! o labor novandus!
 Quis vitam penitus beatiorem
 Jactat, dum canit, et scyphos inumbrat 20

Festivè redolentibus corollis ?

Lætis cura subest comes, premitque

Junctus gaudia luctus : o voluptas

Mater tristitiæ, tuus brevis flos

Fulgens deliciis honoribusque,

25

Fulgens versicoloribus figuris,

Invitatque oculos, rapique poscit.

Quò jam gloria ? quò nitens colore

Ascito facies comæque pulchræ ?

Sordescis senio gravi, jacesque

30

Fallax umbra tui, procis relictæ.

Anguis pelle novâ novoque cultu

Exultat nitidus ; solent renasci

Hortis vere suo rosæ : at brevis lux

Nobis cùm semel occidit, sepulcro

35

Oblitos sopor, heu ! perennis urget.

O quæ gaudia nostra devoratis,

Horæ, quæ omnia nostra devoratis,

Horæ pennipedes, mei dolores,

Paullùm sistite : vos rubente mane,

40

Vos tristissimus Hespero cadente,

Vos per dulcia Thamesina rura,

Nequicquam queror. O tenete cursus,

Dum sacrasque domos, et arva læta, et

Turres, et latebras amœniores, 45
Æqualem et studiis chorum fideque,
(Nunc desiderium piamque curam)
Spectans ore oculoque luctuoso,
Sûpreum doleo ; o tenete cursus,
Horæ pennipedes, Deæ fugaces. 50

* MAGICAS ACCINGIER ARTES.

A. D. 1794.

.....

UNDE novus tremor hic terræ? quo cinctus amictu
 Turbinis obscuram noctis meat horror ad aurem?
 Agnosco, propiore Deâ, crinalia vittæ
 Sibila, vivarumque canum formas ululantes.
 It Triviæ desuetus honos : quas exul ad oras 5
 Nunc saltus, Diana, tenes? Quove arbitra flectis,
 Luna, sub axe jugum? Quæ conscia saxa tuorum
 Carmina jampridem didicere antiqua sacrorum?
 Massylasne colis cautes, et Atlantos arenam?
 Incola quâ magici tua tympana concitat æris 10
 Maurus, opem tibi, Luna, ferens; utcunque videris
 Mole tenebrosâ triplices subducere vultus.
 Nam neque ad Æthiopas virgâ Nilumque latentem
 Jampridem Chaldæus ovat, nec Colchidos herbas
 Spargit ab ignifero Medea volatilis axe. 15
 Emathiæ siluere apices; nec tristis Erictho
 Sistet iter fluviis; quoties sensura laboras
 Arcanum feralè, luposque, canumque furores,
 Arbitra et exitos Styge cantu subjicis umbras.
 Jam neque Canidia Esquilias rumore sinistro 20

Territat, aut pueri impastas in philtrā medullas,
Et virus lunare sacro despumat aëno.
Non vinclis exuta pedem, et vallata colubris,
Infernæ Veneri feralia licia nectit.

Armigeræ vicere manus; nil profuit Orcus, 25
Aut conjurato devotus ab aëre Dæmon;
Sacra nec Archimagi commercia; nulla piorum
Errores equitum, vel nexu deses inerti
Cerceique dolis Armida heroas amoris
Continuit, flammis Ereboque accincta magistro.

Subter Hyperboreas apices, quā frigida cœli 31
Zona redit medio porrecta sub axe Bootæ,
Quā semestre poli superimpendentis opacum
Interiore diem gyro trahit annus in unum,
Regna æterna gelu, quā septem extrema trionis 35
Vim stabilem oceani premit aura nivalibus undis,
Montibus alternas stringit Lapponia valles.
Clauditur infernæ sedes ibi noctis, et umbræ,
Reginæque Hecates; ibi enim regione fugatas
Terrarum sibi collegit vis mystica nubes. 40
Spiritus ætheriâ quis vectus turbinis alâ,
Pennipedem brumam, et solidas ciet iste tenebras?
Scilicet in profugas equitat caliginis oras
Saga ministeriis intenta; tonare videbis

Culmina pinifera oceanique sub impete molem : 45

Vincula dissiliunt hiemis ; compage solutâ

Collisas glaciale soli fluit æquor in undas :

Fit sonitus stagnis crepitantibus, et vaga passim

Insula composito solidum mare gurgite torquet.

Interea toto non secius aëre pugnam 50

Conseruere acies flammantibus eminus armis,

Bellorumque metu regum inscia corda fatigat

Auroræ borealis agens præludia cœlum.

Illa novas referente vices it prævia soli

Luce, potens longâ lunæ sub mense magistræ 55

Sistere damna, vel errantes sine lege cometas

Imperiis frenare suis ; utcunque boatu

Tympana contremuere, silent elementa chaosque,

Signoque accurrit Geniorum serva potestas.

* Αὐτὴ δ' ἐφ' αὐτῇ πλεῖστα κέκτῃται κακά.

A. D. 1790.

.....

CUM frontis nitidam, frontis amabilem,

Instruxit propriis Phyllida honoribus,

Crinem, lumina, dentes

Ornans plus solito, Venus ;

Miraris tenerum connubii torum 5

Quòd nunquam subiit, quòd roseam petunt

Nunquam vota puellam,

Et suspiria amantium.

Heu ! rapto quoties spicula pectori

Spectantum inseruit fervida, quot graves 10

Movit forma dolores !

At vix ambrosiæ doment

Luctantes juvenum blanditiæ sinus,

Vix ardor gremio ferveat intimo,

Quin insana repellat 15

Flammam corde loquacitas.

Frustra suaviloquo lumine gaudium

Accendit, teneris non sine risibus ;

Vultus si quid amandi,

Si quid fronte sedens Amor 20

Possit flexilibus vincere retibus,

Quæ labro, et tremulis imposuit comis ;

Linguae fulmina solvens,

Solvit, quicquid inest sinu

Percusso juvenis, voce, cupidinis. 25

Dum mordet salibus, dum fera concitat

Phyllis jurgia, languet

Frontis purpureum decus.

Quid si lumina, si commoveant genæ,

Dissolvit teneros lingua cupidades ; 30

Nec vult sponsus iniquum

Stridorem juvenis pati.

Ut crines propria luxurie micent,

Ut labro ambrosius ros niteat tuo,

Linguae comprime Phyllis ; 35

Sic tu præniteas Venus.

AGNOSCO VETERIS VESTIGIA FLAMMÆ.

A. D. 1794.

.....

CUI semel **Idalio** violârit corda sagittâ,
 Vividus æterno vulnere torquet Amor;
 Dum raptim mediis inolescit flamma medullis,
 Imaque per tacitus diditur ossa calor:
 Dumque latens venis alitur letale venenum, 5
 Ipsa favent morbo nescia corda suo.
 Ah! fuge femineis puer inconsultus ocellis
 Obvius, heu! fatis obvius ire tuis.
 Nec te ridentis capiat pellacia Divi:
 Prætexit vigiles risibus ille dolos. 10
 Si semel imbiberint lentum tibi virus ocelli,
 Intima conceptâ peste medulla furet.
 Excute Nesseam lacero de pectore tabem;
 Hærebit costis arctior illa tuis.
 Tu licet ad Scythiæ glacialia transfugis arva; 15
 Sævitur ad extremum non minùs illa polum.
 Aut vagus ad Libyæ sitientes curris arenas;
 Gliscit vicino fervida sole lues.
 Pratorum fugis illecebras et vallis amœnæ,
 Ruraque colloquiis apta cupidineis; 20

Et lustrans deserta, gravi stimulatus amore,
Fallere vis longâ numen, inepte, fugâ :
Improba te Lalages sequitur ridentis imago,
Voxque adeò auriculis nota loquentis adest.
Nusquam tutus eris: sin atria sancta subibis, 25
Et veteri tristes religione domos;
Castam devoveas æternâ lege juventam,
Cæaque sacrati carceris antra colas :
Inter at antiquæ nigrantes ilicis umbras
Sub gelido tacitus pectore vivet Amor; 30
Inter et exanimes statuas, monumenta piorum,
Et toties flexo marmora trita genu ;
Luce iterum solitâ furtim effulgebit ocellus,
Ille diu sacris languidus excubiis.

SERMONI, heu ! nostro, multumque loquentibus
ultro

Hoc vitium est; dictis mordacibus, et sale nigro
Absentēs cessant nunquam quòd lædere amicos,
Atque adeò alterius vitiis illudere læti,
Ut sua respiciant nunquam mala; præterea quòd 5
De nugis agitur, quales contemnere mavult,
Quàm scire, egregium quisquīs sapientis habere
Nomen avet: “ Quænam audisti nova?” (Delia
probris

Læta rogat, chartâ mendacior ipsa diurnâ;
Virginibus quædam ex illis, quibus invida vultum
Annorum series turpavit, et atra senectus 11
Innuptis tandem obrepit; quibus una voluptas
Lædere, et insontes falsis maculare puellas
Criminibus) “ Quænam audisti? De Phyllide nun-
quid?”

Cui (pariter quam durus Hymen vota usque ferentem
Luserat, invidiâque etiam par Debora, et annis) 16
“ Num Phyllis peccavit?” ait: tum Delia palmas
Ad cælum tendens utrasque; “ O candida virtus,
“ Quando iterum terras vises? O forma venusta!

" Vana boni species! nostras, cœlum, accipe grates,

" Quòd non pulchra nimis, primo nec flore juventæ,

" His ego temporibus, nec tantùm ætate laborem.

" Nec sum adeò informis tamen: at pulcherrima

Phyllis

" (Fama volat, soli sed non ego credula famæ) 24

" Phyllis habet natos, casta illa, pudica, gemellos."—

" Proh geminos! falsa ut veris quisque addit! ego
autem

" Credula dimidio tantùm, quodcunque per urbem

" Fama serit: quin sunt fucata Amaryllidis ora,

" Crede mihi, falsæque comæ: sed, (proh dolor!)
ipsa

" Horresco referens, modò quod narravit amica 30

" Parthenia infandum; maternos nocte penates

" Flavia cum servo fugit."—" Proh tempora! mœurs,

" Heu! quàm mutati a nostris: jam nulla decori

" Virginibus cura est, reverentia nulla parentum."

Talibus inter se gaudent sermonibus uti 35

Feminei sero semper sub vespere cœtus,

Dum Theæ libant fumantia pocula: at ille

Elysio Divæque fruatur nectare, quisquis

Intulit his primùm terris, et perfundere lymphâ

Fragrantes docuit frondes. Te mille parentem 40

Fabellæ species, opprobria mille fatentur,
Thea ; tuo circumvolitant nascentia fumo,
Multaque delituere imis mendacia poclis.
Quinetiam ipsa tuos captans fit fortior haustus,
Adquirisque novas rediviva Calumnia vires ! 45

Hoc agitat quamvis muliebris lingua, quid autem ?

Nilne aliud dicunt homines ? non seria vanis
Immiscent ludis ? Libris, veterumque sophorum
Doctrinis incumbere amant, et quærere quale
Sit virtutis opus, quæ rectæ munia vitæ, 50
Et quæ Religio doceat ? Nil scilicet horum
Dignum voce putant : his præcepta alea cordi est ;
Pellicibus, vel equis, pretiosis tempora curis
Insumpsere ; dies transit ; tum rite Lyæo
Dant hilarem noctem : mox stertunt mane supini,
Dum per declivem rediens sol currit Olympum. 56

Ast ego cum lectis potiùs conjunctus amicis
Rura colam parvosque lares : ibi rite sacratis
Musarum studuisse choris, et carpere flores
Doctrinæ, aut hortos inter nemorumque recessus 60
Cum Cicerone loqui, sanctosve audire poëtas,
Colloquioque frui dulci contingat ; ut olim
Ille pater patriæ grata haud ignobilis otii
Gaudia carpebat, doctumque Platona secutus,

MUSÆ ETONENSES.

197

Egregiis usus sermonibus inter amicos, 65
Virtutis monstravit iter, veterumque sophorum
Præcepta evolvens, linguâ illustrata Latinâ
Reddidit, invenitque gravis medicamina luctus.
Talibus o ego colloquiis sic quærere verum,
Et rerum arcanas penitus dignoscere causas 70
Semper amem, et veræ mores ediscere vitæ.

ACTÆ NON ALIO REGE PUERTIÆ.

A. D. 1795.

QUALIS ubi ~~invisi~~ fugit retinacula claustrî,
 Purpureo exultim sole renidet avis ;
 Mox domine ~~assuetos~~ desiderat exul amores,
 Nec vaga libertas, nec sua silva placet :
 At memor, at læsis iterans lugubria pennis, 5
 Pervolitat solitas irrequieta fores.
 Sic puer, instanti quem per loca conscia Phœbo
 Sustulit altrici mater Etona sinu,
 Respicit Henrici sedes, et nota revisit
 Flumina, ad Aoniam non taciturna chelyn. 10
 Sæpe adeò memores pietatis pignora nati,
 Et grata ad veteres dona tulere lares.
 Marmore hic Henrici jussit spirare figuram,
 Addidit antiquis hic ~~nova~~ templa focus.
 Ille libros, res ille antiquæ laudis et artis, 15
 Quo tibi doctrinæ promoveatur honos.
 Nunc quoque, nunc animos alio sub sole fideles
 Servat, et eximias mittit * alumnus opes.
 Ecce tibi heroum Persis monumenta suorum,
 Ecce, tibi indigenas tradit, Etona, lyras. 20

* *Mr. Pole.*

Accipe sancta Parens ; nî me mea somnia fallunt,

Hinc alia est serto palma futura tuo.

Necnon ipse, pari quondam pietate calescens,

Huc, licet abfuero corpore, mente ferar.

Vellem ego maternis recubare diutius ulnis, 25

Dilectâque vagus nectere valle moras.

Vellem ego.—Sed fortuna vetat, sed serior ætas ;

Amplior est nostro scena terenda pedi.

Avocor. Ah! quanta in nostram patet area sortem ;

Prætrepidat dubio mens agitata metu. 30

At nemora hæc circum erranti, quæ nocte silenti

Sæpe olim ærias obstupere fides,

Dulcis amarities curarum in pectore surgit,

Nescio quid mœstum, quid mihi suave movens.

Hic primùm socialem animus spiravit amorem, 35

Hic cithara imbelles reddidit icta sonos.

At tu qui placidos mordes, Thamesine, recessus,

(Sic nunquam anfractus deserat unda tuos)

Sis vigil arborum custos ; pluresque quotannis

Ingenuô annumerent rura propinqua choro. 40

Jamque, diu puero sedes mihi cognita, (vitæ,

Heu ! parte abripior sic meliore meæ)

Jamque vale ; te sæpe piis mea lumina votis

Respicient : carum nomen, Etona, vale !

----- "Ὁς ἀναίτιος ἄλγεα πάσχει
Μὰ ψ' ἔνεκ' ἀλλοτρίων ἀχέων.-----

A. D. 1789.

.....

CUR sic dehíscat motibus intimis
Quassata tellus ? Cur rapidi micant
 Ignes per auras ? Cur Sionis
 Sancta adytis tremuere templa ?
Quis jam tenebris eripuit diem 5
Obscurus horror ? Sanguineis rubet
 Sol ipse guttis, occupatque
 Nox piceos tenebrosa cœlos.
Ruptis sepulcri spectra repagulis
Summittit Orcus sedibus intimis 10
 Excita, sanctorumque manes
 Attonitam volitant per urbem.
At, at, nefandum quid potuit nefas ?
Eheu ! Jehovahæ filius occidit,
 Nostramque peccantum salutem 15
 Innocuo redimit piaclo.
Hunc sæva non convicia, nec minæ,
Non insolentis militis impetus,
 Nec mortis instantis dolores
 Corda Deo stabilita terrent. 20

At ille morti fit modò debitus,
Tandem futurus victor ; et inferis
 Paullùm moratur, jam supremum
 Sub pedibus domiturus hostem.
'Quò, Mors, potestas ? Quò stimuli tui ? 25
Quos fert triumphos, quam sibi gloriam
 Cognatus Hades ? Nunc doletis
 Imperii veteris ruinam.
En, quà resurgit morte potentior ;
Nec usque dignus sub penetralibus 30
 Dormire terrestris sepulcri,
 Clarior haud humili volatu
Nativa visit sidera, et assidens
Dextræ Jehovahæ, supplicium suis
 Avertit, et proles parentem 35
 Morte suà precibusque mulcet.

EGERE VETES, ET SCRIBERE COGAS.

A. D. 1788.

.....

HALAT in apricis hortis rosa dulcior, almus
 Quam Titan, placidi quam Jovis aura foveat ;
 Hâc comptas ornante comas, pulcherrima virgo
 Intererit festis pulchrior inde choris ;
 Hæc etiam sacrâ suaves miscebit odores 5
 Cum myrto, Paphiæ rite dicata Deæ :
 Non secus illustri florentior auspice surgit
 Callida principibus Musa placere viris.
 Hospitio gaudens Hieronis, Pindarus audax
 Grandiloquæ aptavit nomina magna lyræ ; 10
 Carmineque Eleis palmis potiore, superbis
 Cum dominis claros nobilitavit equos.
 Dicitur in Phariâ luisse Theocritus aulâ
 Doride, Naiades quæ docuere, lyrâ ;
 Poculâ moverunt lætam Mareotica Musam, 15
 Moverunt risus, o Ptolemæe, tui.
 Ennius ipse pater dulces Aganippidis undas
 In Latios amnes et sua rura tulit ;
 Grandius at sonuit, simul ac patronus, et hospes
 Mandavit poto bella canenda seni. 20

Scipiadæ focus, et communis cœna Terenti

Finxit in urbanos verba diserta sales.

Cùm Maro cantaret formosam Amaryllida, vires

Ingenio Tuscus suppeditavit eques ;

Mox etiam insonuit plectro majore, sub altis 25

Cæsaris auspiciis arma virumque canens.

Flaccus et instabilem Cynaræ mœrebat amorem

Cùm fluerent inter mollia vina dies.

Sed neque sola suis arrisit Græcia Musis,

Nec sola ingeniis hospita Roma suis : 30

Hic etiam ingenuæ sub nutu Cæsaris artes,

Hic locus Aoniis hospitiumque choris ;

Hic humilem invitant studia ad sublimia Musam

Præmia regali nobilitata manu ;

Invitentque diu : tantùm o sit digna, nec unquam,

Optime Rex, laudi desit Etona tuæ.

† NULLIUS AGRICOLÆ CULTU STIRPS TAM
DIUTURNA, QUAM POETÆ VERSU
SEMINARI POTEST.

A. D. 1795.

.....

BLANDIUS fusum reticente Cauro
Enitet cœlum, veterisque silvæ
Floreo halantem Zephyrus susurro
Ventilat umbram.

Quisquis es Phœbo nimius viator,
Nec latex lentum trepidans, nec herbæ
Rore vestitæ alliciant quietos
Carpere somnos.

5

Ira sopitæ gravior procellæ
Incubat luco, labefacta nutat
Pinus, et quassâ revoluta terrâ
Sternitur ilex.

10

Multa nec silvam Dea ; nec vetustas
Sacra defendit, simul incitato
Proruit fatum pede ; nî caduca
Rore Heliconis

15

Pieris tingat folia, et recentes
Imperet soli reserare flores :
Illa ventorum rabiem, et tonitrus
Ridet inultos.

20

Sic et incestos fugiens amores
Virginem laurus (modò nympha) famam
Servat, ævorumque capax perenni in
Carminē frondet.

Sic et Idæo rosa monte pallens 25
Sauciæ sensit Veneris cruorem,
Sensit, et vultu erubuit novato
Conscia luctûs.

Quin et argutos ubi blanda quondam
Musa Vallero increpuit canores, 30
Myrteam dulci lacrymâ Cupido
Consecrat umbram.

Sæpius primæ sub amica noctis
Immorans illic, dominæ fluentes
Laudet et crines, humerosque pastor 35
Laudet eburnos.

Dumque reclinem tegit illa vatem
Umbra Miltoni celebrata plectro,
Assidet rapto Genius, soporum
Mente veterum 40

Exuens ; illi reserata cœlum
Atria, ac mistas acie phalangas,
Et levi sphæram harmoniâ vibratam
Pandit ovanti.

Θεραπευτέον τὴς Θεῆς.

A. D. 1791.

.....

VERUM age, qui magnum dubitas regere omnia
numen,

Vane homo, quæ te fallit adhuc sententia? circum
Omnia contemplare oculis, victusque fatere

Esse Deum.—Neque enim rerum hic mirabilis ordo,

Nec tumida alternis et subsidentia rursùm 5

Æquora, nec mediâ peragit quæ pallida nocte

Luna viam, aut rediens sol rebus luce relectis,

Nec tempestates variæ (seu frigida cano

Bruma gelu, æstivis seu fervet solibus aër)

Graie, favent, Epicure, tibi.—Quin rebus inesse 10

Major adhuc testis numen meliorque fatetur

Humani natura animi, quæ se quoque cœli

Progeniem jactat, magnumque per omnia clamat

Ire elementa Deum, et justo dare numine leges.

Ergo umbras sequitur varias portentaque vana 15

Religio; quâ terra nives æternaque perfert

Frigora, quâque vagi sitientes inter arenas

Afri inculta tenent, vel quâ Sol lumine lustrat

Occiduo, vel quâ terras oriente revisit;

Omnibus est idem sensus. Te, magne Jehova, 20
Te Scythicæ gentes informique India cultu
Prosequitur, quamvis ululatibus infremat aër
Horrendis, quamvis distortis artubus omnes
Viminei ante aras saltant et limina Divi.

Hinc varii veterum ritus, et inania sacra; 25
Hinc nemore in medio aut altis in collibus o'im
Oblatæ tibi, Bele, dapes: hinc numina falsa,
Omnigenæque feræ, et sævis satura anguibus Ibis,
Ad Nili ripam, et pingues uligine campos
Culta priùs: neque enim terram latrator Anubis 30
Ubere ditavit gremio; tu solus honorem,
Magne, refers, tu vota, Deus; tu rura Canopi,
Plenoque undantes fecundas flumine campos.

Necnon te Druidum cultus, atque efferà sensit
Religio; nam sæpe cavâ in convalle sub umbras 35
Silvarum horrendas, sævæ penetràlia Monæ,
Vidit Luna (nefas) humano sanguine Divos
Placari, scissisque comis ululare ministros
Per nemora, et furias saltanti accendere turbæ. 39

Quinetiam Æthiopum in campis, et litore sicco,
Vela procul cernens labentemque incola puppim
Oceanum ventosque vocat; si forsitan alma
Tempestas pelago incumbat, sævamque carinam

(Quæ patriâ dulcique domo Zaaræque beatis
 Finibus avellat miserum, et cum conjuge natos 45
 Servitio trahat addictos) voret æquore vortex.

Extremos etiam populos divisaque lato
 Oceano regna, et crebris freta consita terris,
 Plurima longinquo quâ tollitur insula ponto,
 Quid memorem, quoties Divos cœlumque fatigant
 Effusæ ad bellum gentes; quas omnis euntes 51
 Turba ministrorum votis diroque ululatu
 Prosequitur? Quid, qui noctu se sternere puram
 Ad Lunæ faciem, dubiæque hinc omina pugnae
 Ferre solent? aut qui ad tumulos carchesia vini 55
 Heroum, plumis et torto crine superbi,
 Spargere amant, veterumque umbras mulcere pa-
 rentum

Hæc adeò, quamvis tenebris immersa, fatentur
 Te, tuâ sacra, Deus; nec, cum præsumere gaudet
 Elysias Indus sedes, (ubi fida recurret 60
 Sponsa viro, et catulus vestigia nota sequetur,)
 Nescius æternæ vitæ est; juvat umbra futuri
 Scilicet, et vacuam ludunt insomnia mentem.

At non quâ sacri posuit vexilla triumphi
 Christus, et edixit populis Messia salutem, 65
 Non illic animos ad ritus ducit inanes,

Dira superstitio, non stratae in pulvere gentes
Numina falsa colunt. Salve, Spes una piorum,
Sacra Dei soboles ! per te Messia, reperta est
Pura fides, tu primorum commissa parentum, 70
Magne, luis, scelerumque absterges sanguine labem.

Ergo erit illa dies, cum jam non horrida ritus
India, non sancto jactans se Mecca sepulcro
Te, Mahumeda, colet : soli tibi, maxime, gentes
Demissis genibus laudes et supplice voce, 75
Christe, ferent ; Solymasque ex omni parte reducti
Isacidæ patriam redivivaque mœnia cernent.

Tum fusci reges ad magni templa Jehovæ
Linquentes deserta ruent ; populique feroces
Sacra colent, justasque, audito nomine Jesûs, 80
Component leges, et dulci pace fruentur.

Tum latos inter saltus, et inhospita dirâ
Regna siti, liquidi fontes et flumina viva
Erumpent scopulis : tum demum mutuus omnes
Junget amor populos, diffusaque regna tenebit 85

Una fides ; unus servabit ovilia pastor,
Grex unus, pietate placens et crimine purus,
Divinam sacris epulis memorabit amorem.

* Τίς ὅλον ἀπογύμνωσε καὶ ἐπέδειξε σε ;

A. D. 1789:

.....

SÆPE sub argenteæ Lemures moderamine lunæ

Saltu pallentes implicuere manus.

Tum lusus magicæ poscunt risusque puellæ,

Et non invito dant Oberonte jocos.

Sæpe viatoris tali cinxere sub umbrâ

5

Rite incantatum blanda cōrona caput.

Somniat hic magicos, quos nunquam vidit, honores;

Somniat Idaliis tesqua vigere rosis ;

Et fictos rivum strepitus, atque audit, adempto

Quale gemens nido dat philomela, melos.

10

Amotâque tuâ tandem, vaga Phantasi, larvâ,

Conspicit inculti lurida cuncta loci.

Strix pro lusciniâ est, tetraë pro fontibus undæ,

Et pro purpureâ sentis acerba rosâ.

Sic tu non proprium sumis tibi, Noxa, colorem

15

Et pulchros habitus, et sine labe togam :

Et larvam castæ offusam splendore puellæ,

Ut facies veræ dissimuletur anûs.

Tales illecebras talesque habet illa figuras,

Quales quæ Cypriam vestis adornat heram.

20

Illic pampineo recubans lautissima luxu
Lætitia, et socio cum Sale ridet Amor.
Illic et Charitum picti Venerisque decores,
Et comes Idaliæ fida columba Deæ.
Castra tua intramus læti, incautusque venustam 25
Mirifico sequitur miles amore ducem ;
Nî priùs assumptos excussit Pallas amictus,
Et fis nativâ, Noxa, videnda togâ.
Tum furia informem vultum, tum cernimus angues
Spicula in implicitis exacuisse comis. 30
Dum malè cognatâ Cædes stipata Rapinâ,
Ebrietasque ipsis excubat ægra genis.
Tunc et avarities, tunc enervata libido,
Et violata fides, et temeratus honor.
Te puer Alcides, Virtuti deditus uni, 35
Signaque militiæ tempsit inepta tuæ.
Virtus nec vanâ decoratur veste, nec ori
Falso fucatas induit illa rosas.
Lauta, tamen simplex, totâque in fronte nitescit
Aurea majestas ingenuusque pudor. 40

CÆRULEUS TYBRIS CÆLO GRATISSIMUS AMNIS.

A. D. 1790.

QUA frondentibus arborum sub umbris
 Volvens ambrosiam silenter undam,
 Decurrit Thamesis per auspicatas
 Etonæ latebras, sacramque lymphæ
 Humectat gelido liquore vallem; 5
 Hic dum flumine Pallados quæto
 Rorat castæ aditus, Apollinisque
 Præterlabitur humido recessum
 Cursu blandiloqui, pios adorat
 Henrici cineres, adorat arces, 10
 Quas blandâ instituit benignitate
 Culturæ penetrale literarum.
 Has nunquam fugit; at libens moranti
 Dilectas fluvio alluit latebras,
 Et per frondiferæ decora scenæ 15
 Circùm ductilibus vagatur undis,
 Se furtim vario trahens meatu.
 Hic cùm mascula ludit innocenti
 Juxta flumina gaudio (venusta
 Nugis) progenies, caput virenti 20

Exultim Thamesis levat fluento ;
 Et risu fruitur facetisque,
 Scenam prospiciens Pater decoram.
 Seu cùm splendidioris aura cœli
 Argutis Zephyri strepit susurris, 25
 Si Musæ puer invocet tenellæ
 Ad ripam, precibus calens, favorem:
 At voci ambrosio sub anne sensim
 Auscultat fluvii pater : sub imo
 Confestim gremio elegantiores 30
 Inspirat numeros, et indit alnum
 Furtim pectore gaudium tepenti
 Idem purpureæ salutis auctor.
 Tum surgit gelidâ supernus undâ,
 Etonam et nitido intuens oculo, 35
 Blandis alloquitur sonis recessum.
 " O lene hospitium ! o domus venustæ
 " Præceptis sapientiæ benignis
 " Henrici patriâ sacrata dextra.
 " Hinc infantia dulce literarum 40
 " Ediscit studium ; hic juvenia subter
 " Mentem præcipit æmulationis
 " Flammam crescere, et excitare justo
 " Doctrinæ illecebras sequi calore.

- " Has dum flumine murmuro per arces, 45
 " Quà ripis vacat otio juvenus,
 " Quàm pura in gremio emicat voluptas !
 " Semper Pierides, pudica semper
 " Hâc fundat documenta sede Pallas,
 " Et dum Religio sinus fideli 50
 " Accendit face, vindicet superbum
 " Etonæ domus ordinem per annos."

† ACTÆ NON ALIO REGE PUERTIÆ.

A. D. 1795.

.....

EN, ubi marmorei reclinis ad ora sepulcri

Hæret in excubiis, iste misellus Amor :

Ut placidè mœrens gelidam complectitur urnam,

Humida dum fidis saxa rigat lacrymis.

E cinere exiguis queritur natura susurris,

Vivit et in tacito conscia flamma rogo.

Dulce super bustum est rapti lugere sodalis,

Et dare dilecto suaviolum tumulo :

Ipsaque per trepidos delabens lacryma vultus

Illecebras suavi miscet amaritie.

Tupia ut tacitè malo suspensus ab alto

Spectat adhuc patrios, dum sinit hora, læres ;

Quà sociis olim sub amatâ molliter umbrâ

Suetus erat furvo luxuriare choro :

Galliam ut è puppi lento languore Maria

Quærit avens, oculis persequiturque suis ;

Ingemit, ut colles fugienti et saxa recedunt,

Primus ubi in tenero pectore serpsit amor :

Mnemosyne, lapsas recolens dulcedinis horas,

Languet deliciis emoriturque suis :

Suave tremunt sensus, et amabilis ingruit horror ;

Stat sua cognato gratia cara solo.

Scilicet antiquis inter loca cognita ludis

Stringuntur tacitâ religione sinus.

Quis tibi jam sensus, qui subrepentibus annis 25

Hospes Etonensem visis amate larem ?

Dum tenerâ lustras penetralia culta juventâ,

Olim deliciis conscia rura tuis.

Mens ut amicitiae, luctu resoluta, priori

Largitur gemitus lacrymulamque brevem : 30

Seu molli desiderio sublapsa relanguet,

Aurea seu libat somnia phantasiae.

Primævi redeunt blandâ sub imagine lusus,

Et cari, longum qui siluere, chori.

Nonne tibi, notos ubi permeat aura recessus, 35

Ebria mellito vulnere corda tremunt ?

Nonne inter primis arva insignita Camenis,

Gliscit adoptivo pristinus igne calor ?

MAGICAS ACCINGIER ARTES.

A. D. 1794.

.....

LAPPONÆ subter tenebras, atque Arctica semper
 Horrida concretis nimborum montibus arva,
 Silvifragis ubi Caurorum sternuntur ab iris
 Culmina pinifera, atque ægrâ stridentia mole
 Frenantur maria indigenæ torpore pruina: 5
 Illic, ut perhibent, nive consita tecta domorum
 Saga supervolitat; Dominæ famulantur eunti
 Conscius ipse æther, et turbinis ignigenai
 Fulgura crebra, laborantisque ala ardua noctis.
 Olli sacrâ herbâ, ac magicis oppleta venenis 10
 Zona hæret lateri, quæls, ut data copia, sumtis
 Temperat infernos latices spumantis æni:
 His addit candentis apri de viscere volsa
 Pinguia, brumalis spatio jam flaccida somni:
 Addit et infixo in dorsum bacchantis ab œstro 15
 Cervi manantem rabiem, atque effossa sepulcris
 Imis corpora, et in putrem liquentia tabem.
 Exin sensuris torvo demurmurat ore
 Verbum immane Notis; simul incita mugivere
 Tympana; dissiluerè simul compagibu' ruptis 20

Jussi orbes, et magna capacis mœnia mundi,
Turmatimque elementa, avido certamine pugnisque
Illisa, aërio sursum ingemuere tumultu.

Tempore puncto igitur, Neptuni roscida regna
Plangere, cœlorum tonitralia templa superne 25
Fervere, et horrificis stridoribus indupeditum
Ætheris aërium mare, et indignantia nubes
Bella ciere inter sese clypeata videbis.

Præterea nimborum equitatis desuper alis
Imæ protelo pervolgant avia noctis 30
Nictantes ardore faces flammataque spicula,
Astrorum nutante polo; quippe ipsius omnis
Lunai mussavit honos, aurêique nitores.

Scilicet ad tantas olim iras præcipitem dant
Numina læsa Magam, prece nî placetur emaci, 35
Et pia grassantes exurient dona furores.

Quin stellata iterum liquidi laquearia cœli
Purpureos vegeti depascunt ætheris haustus,
Et pulso horrore, atque hiemalis vortice belli
Perfundit bibulam integrâ dulcedine terram 40
Sol pater, et placido Autumni convestit honore
Consita luce juga, æternasque aspergine valles.
Ne tamen alata hinc muscarum secla frementem
Cervum dilacerent, strepitantique agmine versent,

Sola hæc Lapponi studia, ut laxis glaciei 45
Compedibus, sedet ad scopuli pendentis in undis
Lætum apicem, et miratur aquæ liquidissima regna, et
Ridenti fluere alternum vertigine pontum :
Tum quondam instaurat sagæ pia vota, precaturque
Ut remoram externas vetet impediisse carinas. 50

O stultæ errorum gentes, Acherusia vita,
Impia quas torquet rectâ ab regione viarum
Ista superstitio ; quarum æterno laniatu
Horrorisque metûsque et acerbo vulnere noctis
Exagitât, vivo et sepelit corda obruta busto. 55
Illa et Grajorum horrenti virtute superbas
Menteis fregit, agens vim religionis opacam,
Illa et inauditas Romana per oppida voceis
Increpuit, domitasque nece excantare favillas
Ausa est Pyramidum caligine, et orgia pacto 60
Concelebrare Erebo, atque ipsis dominarier umbris.
Donicum Hyperboreos saltus expulsa fatigat
Immani imperio, et magicos induta tenebras
Ingenia occæcat populorum, nec Rationem
Lumina præstrictæ patitur præpandere genti.

ADMONITU LOCORUM.

A. D. 1787.

.....

QUO sensu antiquas hospes perlustrat Athenas,
 Strata videns passim fana, sepulcra, domus?
 Aut vix Romanam retinentia mœnia pompam,
 Templaque barbaricas non bene passa manus?
 Cuncta obit admirans oculis, passimque vaganti 5
 Nunc trepidant sacro percita corda metu;
 Nunc gemit antiqui miseratus nominis umbram,
 Temperat et lenis gaudia mista dolor.
 “Ergone,” ait, “veteres artes operumque labores,
 “Excelsasque ædes una ruina premit? 10
 “Hic Gracchi, hic spissâ circum plaudente coronâ
 “Tullius intonuit libera jura foro.
 “Hic celebrans claros solenni more triumphos
 “Consul quadrijugis nobilis ibat equis.”
 Inde loca heroum vel nomine clara sophorum 15
 Observans tacitâ religione colit.
 Mens nempe ipsa memor, quo nescio percita motu.
 Hos monitus viso sentit inesse loco.
 Quo pariter sensu, longo post tempore, alumnus
 Jam senior campos lustrat, Etona, tuos. 20

Scilicet hinc turres venerandaque tecta tuenti

Lætitia (at modico tincta dolore) subit.

“His,” ait, “in campis meditatus, sæpe vocabam

“Cultor Pierias in nova jura Deas :

“Sæpe etiam ludo spatia hæc celebrata fremebant,

“Sive trochus, baculo seu levis icta pila est. 26

“Durato incisum testatur robore nomen,

“Quasve tenet fidas sculpta columna notas.

“O felix, nova cui proles assurgit, Etona,

“Perpetuumque recens læta juventa viget.” 30

Sic pius arcano commotus pectora sensu

Tempora lapsa diu, nec reditura, refert.

At mihi jam dulcesque lares sedesque paranti

Linquere Pieridum, quid mihi mentis inest ?

Scilicet hinc rapior diversæ in munia vitæ, 35

Imparilem officiis vimque animumque ferens.

Hei mihi ! quæ dicam ? faveat modò multa volenti

Dicere flebilibus mœsta Elegea modis.

Sed desiderio nimiùm mens icta fideli

Obstupet, ad Musas nec facit ille dolor. 40

Hos, lector, grati quos scribimus, accipe versus,

Munera, queis pietas, qualiacunque, litet.

DEFERAR IN VICUM.

A. D. 1791.

.....

FELIX! Aonii cui sacro in vertice montis

Labra Aganippeæ proluit haustus aquæ :

Quà sancti vates, et Phœbo digna locuti

Serta comis gaudent implicuisse suis.

Hic, blanda Uranie dum lætas applicat aures, 5

Grandia Miltoni nunc quoque plectra sonant.

Hic qui nuncabilem soccum, nunc syrma potentem

Induit, et ripis lusit, Avona, tuis.

Hic etiam magni interpres præclarus Homeri

Sedem habet in puris, umbra beata, locis. 10

Scandite jam nostri (si fas) juga summa Poëtæ,

(Non ea vulgari semita trita pede est)

Scandite, siquis inest animis divinior altis

Spiritus, et vivo qui calet igne furor.

At quibus obscœni subter cœnacula vici 15

Paupertas tenues elicit ægra modos :

Queis nimis insano ne Musa exardeat æstu,

Temperat admissa fracta fenestra gelu.

O miseri, nocti et tenebris vos tradite : vestra

Convenit obscuro fœda Camena lari.

20

Hinc veniunt, quot habet mistis mendacia nugis,

Quot nimis illepidos charta diurna modos.

Hic proceres versu regemque lacessit iniquo,

Nunc grave vectigal, nunc nova bella canens.

Alter venali prostat testudine vates

25

Principibus, blandâ callidus arte loqui.

Carminē at innocuus tenero languescat amator,

Vulneraque, et flammas, spicula, fata, gemat ;

Quin Musa hâc soccum, plantâ hâc induta cothurnum,

Ridiculis tentet seria mista jocis :

30

Dummodo Religio sit tuta ; o dedecus ! illam

Nunc petit insulso turba profana sale.

Nequicquam ; teli ridet secura pusilli,

Frontis adhuc tollens, nec violata, decus.

At quorsum hæc ? tineas ea pagina pascet inertes,

Aut piper, aut vili crustula veste teget.

36

Aptave potanti, flammam quæ subderet herbis,

Fumiferum bibulo suscitet ore tubum.

Jure etenim tales quærentur carmina in usus,

Quæ nasci una videt lux, videt una mori.

RIDENS PERCURRAM.

.....

ITE procul Luctus, et siccâ tabe medullas
 Cura gravis peredens; Stygio quam Cerberus antro
 Tartareas inter formas gemitusque dolentum
 Progenuit, sævoque tulit Nox horrida partu.

Ite procul, nigris loca quærite sola latebris, 5
 Obscurasque domos, densam quâ verberat umbram
 Nocturnis bubo pennis, aut quâ aspera saxa
 Cimmeriæque horrent piceâ caligine valles.

At vos æternâ socias qui pace choreas
 Ducitis, o lætæ præsentia Numina vitæ, 10
 Euphrosyneque, et dulcis Amor, tuque alme Cupido
 Huc ades, et Charites, Zephyro quas pulchra creavit
 Purpureis Aurora toris, Cythereaque molles
 Edocuit saltus, variisque excellere ludis.
 Tuque adeò molli risu crispata retorquens 15
 Ora Jocus, roseoque rubescens Gratia vultu
 Blanda veni; nitidâ qualis sub fronte Juventæ
 Ludit, et ambrosio Veneris lascivit in ore.
 At mihi (si dignos vobis persolvere honores
 Aggredior) vestros, o Nympha, invisere cœtus, 20

Et miscere choros liceat ; sic nulla lacesset
Cura, nec ambiguus peredet præcordia mœror.
At liquido voces argutas gutture alaunda
Mane mihi fundat ; pennâ dum præpete nubes
Fertur in ætherias, et cantu sidera mulcet. 25
Aut ubi ab æquoreis surgens sol aureus undis
Eoo rubeat cœlo, per densa roseta,
Perque racemiferas vites me lumine visat
Obliquo radius, pellatque a pectore somnum.
Jamque audire alto raucum sub culmine cornu 30
Clamoremque canum videor ; dat silva sonorem
Sæpe repercussum, clausisque in vallibus Echo
Ingeminat lætas iterato murmure voces.
Quid memorem volucrum per florea rura querelam,
Agricolæve rudes cantus ? seu vomere terram 35
Frugiferam findit, viridis seu per juga montis
Pascit oves, mollem solatus arundine amorem.
Necnon agrestes liceat coluisse catervas
Festivumque chorum ; fuscus quâ gramine pastor
Instaurans epulas te, frugum flava Creatrix, 40
Te, Lenæe, vocat, manibus per mutua nexis
Exercens saltus, et dulcia carmina fundit.
Aut, ubi jam siccas insana canicula messes
Torreat, umbrosâ stratus convalle calorem

Æstivi fugiam solis, nemorosaque carpam 45
Frigora, dum mollem fundit levis unda susurrum
Lapsa per irriguos vario sinuamine campos.

Nunc turritæ arces placeant, turbataque plebis
Murmura; quâ fulgens, auroque insignis et ostro,
Picta triumphales agitat sub pace choreas 50
Turba ducum, gemmisque micant radiantibus aulæ.
Hic pompa, hic lepidi risus, et millia vitæ
Gaudia; per somnos juvenis sibi qualia vates
Fingit, ut ad lenes, undâ strepitante, susurros
Sternitur in ripam, viridique recumbit in herbâ. 55

Hæc, blanda Euphrosyne, præstes; sic vita per
annos,

Æterno ceu vere, fluet, jucundaque fallam
Tempora, perpetuis furtim labentia ludis.

† VESTRIS AMICUS FONTIBUS.

A. D. 1794.

.....

VOS, quæ sub placido Thamesini fonte tenetis

Perque relucentes avia regna domos,

Naiadum salvete chori ; quarum usque capillos

Lubrica cæruleæ gemmula rorat aquæ.

Vos mihi flumineo speluncas imbre micantes 5

Pandite, ubi æstivum distinet umbra jubar ;

Vos gelidum penetræle, ubi desuper amne riganti

Humidior lassos suscitât aura sinus.

Pandite, quo sancto labens Thamesinus ab ortu

Ditat agros lymphâ nobilitatque suâ ; 10

Deviaque infractam subter spiracula terram,

Quæ maris occultâ permeat unda morâ.

Ah ! neque tum metuam pronos Hyperionis ignes,

Nec tremet ardenti languida vena siti ;

Si liceat vestros mihi perlustrare recessus, 15

Et nondum humanos limina fassa pedes.

Namque olim, ut perhibent, fluvialem acclinis ad
ulvam

Candida Naiïdis brachia sensit Hylas ;

Sensit, et attonitus, " Quis me rapit," ille : loquentem

Clauserunt thalamis vitrea regna suis. 20

Hic sibi Nympharum æternos sortitus amores
Subter arundineas incola vivit aquas.
Et recubat lentus, quâ fracti in tramite saxi
Propter muscosum murmurat unda jugum;
Nec memor Alcidis, qui duro exercita luctu 25
Pectora habet, tantis illabefacta feris;
Cujus Athos vocem, et latè Pangæa volutant
Culmina, Hylan totâ mente querentis, Hylan.
Felix ille puer! qui curâ exemptus edaci
Otia agit gremio, Cymodocea, tuo; 30
Aut nitida instratis ornat spelæa lapillis,
Quos lux cæruleâ fracta colorat aquâ;
Aut flores metit, in madido gemmantia saxo
Texurus dominæ sarta gerenda Deæ.
Felix ille puer! nec regna revisere solis, 35
Nec velit occultos deseruisse lares.

Λευκὸν ἔαρ χειμῶνος ἀνέντος.

A. D. 1776.

.....

AURORA ambrosio decora vultu
 Pennas rore levi quatit madentes,
 Effulgens roseo nitore frontem:
 Leni murmure molliter susurrans
 Ambit Ver nimiùm diu moratum. 5
 Cur tanto Boreas fragore sævit?
 Huc adsis leve ludibunda passu,
 Et tecum Zephyri tepentis auras
 Ultro, *Maia*, feras; ubi renatas
 Almo flamine vividoque tactu 10
 Submittens violas crocosque, florum
 Ridebit vario colore tellus.
 Salve, Nympha decens, resume sceptrum,
 Et gressus Charitum sequatur agmen.
 Surgas purpureo toro rosarum, 15
 Quà circum Elysio sopore vinctam
 Myrtorum supereminet propago.
 En, ut segnitiam moræque causas
 Natura increpat, et gelu laborans
 Nunc (mirum) solito caret tepore. 20

Omnis freta tuo favore languet
Telluris facies ; cadunt honores,
Et Pomona dolet rigere gemmas
Succisas Boreâ, arboresque nudas
Longâ frigidulæ morâ pruinæ. 25

Jam jam, dum loquor, aura leniori
Mitescit Zephyro, reduxque Phœbus
Cœlum purpureo serenat ore.
Ipsa instas precibus benigna *Maia* :
Tuos præcinuere læta cantu 30

Adventus avium cohors ; et agna
Exultans teneram salit per herbam,
Picto quam decoras nitore veris.
Fac, quacunq̃ue tuos pudica flectas
Pulchros ambrosio decore vultus, 35

Ut Pax adsit, et aureus Cupido,
Blandisque Harmonie benigna Musis
Latè floreat, omniumque corda
Horas præcipiant beatiores.

SENEX MNEMOSYNNEN ALLOQUITUR.

A. D. 1794.

.....

SI, flammæ monumenta meæ, meminisse corollas,

Quas nostræ implicuit Lesbia blanda comæ;

Si quid sub patulâ recubantes ilicis umbrâ

Ducere nos avidâ juverit aure fidem :

Te, Dea, quæ renovas decerptos tempore flores, 5

(Si vetus, officio non minùs apta tuo,)

Te precor, elapsas horas permitte reverti,

Et memori redeat læta juventa seni.

Qualiter, occiduus cùm sole revixerit annus,

Gratior est veri, quòd redivivus, honor ; 10

Blandior est zephyrus, lenesque resuscitat auras ;

Pulchrius in tenero gramine gemma tumet.

Mens mea non aliter, gelidâ resoluta senectâ,

Æstu deposito fervere rursus avet.

Fas mea virgineis redeant suspiria mista ; 15

Fas lacrymæ lacrymis, et sine fraude doli.

O trepidos iterum liceat libare susurros ;

O prope cara olim flumina mente ferar.

Quà dubii alterno dedimus pia carmina voto

Quæ suasit pietas mutua, suasit amor. 20

Dum leviter strepuit, resonumque ad murmura
murmur,

Et questum ad questus fida remisit aqua.

Aureus ille dies ! at quid loquor ? An fuit ætas

Dulcior hæc aliis ? mollior hora fuit ?

Fallor ? an ignotos calamus diffundit honores 25

Hic tuus ; et multò gravior inde dies ?

Quis pudor ? accedat nova danda licentia nobis !

Incipe ; quod verum si vetat, urget amor.

Dic mihi, quæ toties spem parvam animosque labantes

Somnia lenierunt (vera futura) meos. 30

At senio torpent animi ; nec languida virtus

Facta suis revocat non aliena modis.

Delicias si Musa novas mea carpere nescit,

Ne saltem retro, quippe senescit, eat.

Integra perstet adhuc : quemque olim accendit
amore 35

Tu senis è memori mente perire vetes.

Æst o, si qua meis captata superbâ votis,

Si feci, doleat quod revocare, puer ;

Hoc, Dea, (sint leviora mei modò crimina) posco,

Paulisper valeas immemor esse tui. 40

- - - LUDIT AMABILIS
INSANIA.

A. D. 1759.

.....

QUALIS, ubi per membra sopor defessa coloni
 Repit, et obducit pacatis sensibus umbras
 Alma quies, levibus fertur mens impigra pennis
 Ignotam tentare viam, et stupet inscia rerum,
 Somnia dum circum volitant, et imagine vanâ 5
 Attonitos placidis sensus erroribus urgent :
 Non aliter falsis regit exultantia formis
 Pectora, et accensas mirâ dulcedine mentes
 Phantasia ; haud illâ terrent præsentē minaces
 Carnificis vultus ; non improba terret egestas, 10
 Nigrantisque movent contemti carceris umbræ.
 Quid ? si per scopulos desertaque tesqua viator
 Frigoris et pluvix patiens vestigia flectat,
 Ingratum permensus iter ; jubet illa tremendum
 Saxorum ridere apicem, scopulosque minaces 15
 Deliciis florere novis ; dum pectora lætos
 Concipiunt motus, et blandæ numine Divæ
 Concitus, irriguos circum spatiarier hortos
 Tiburis, aut placido Baiarum in litore credit
 Gaudentes se ferre gradus, vel Thessala Tempe 20

Umbrosique sacras Penei visere lymphas.

Nonne vides, quâ corda Deâ propiore movetur
Attonitus vates, curasque in pectore versat
Ingentes? volucris fertur mens concita motu,
Nec jam se capit ipsa; levi perniciores aurâ, 25
Nunc Jovis ætherias sedes stellataque visit
Limina, quâ celant fabricata tonitrua nubes,
Concretique habitant imbres; nunc intima lustrat
Tartara, sulphureique inamabile flumen Avernî:
Aut imas pelagi sedes, et claustra recludit 30
Intima, quâ genitor suspensa cubilia Nereus
Extruit, et domitas compescit legibus undas.
Phantasia, hæc tua vis mentem sibi surripit, arcto
Limite dedignans terræ cohiberier, udam
Spernet humum; et te, Diva, viam monstrante, se-
quetur. 35

Tu procul optatâ divulgum virgine fictâ
Ludis amatorem specie, simulacraque nectis
Vana, per amotos si quando flebile tractus
Carpat iter, longosque animo meditetur amores.
Scilicet ante oculos dilectam astare puellam 40
Credit, et amplexu molli dare brachia circum,
Dum pendet cervice hærens, dum mutua jungit
Oscula, et optatis implet sermonibus aures.

————— Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
 Δακρύσας ἐτάρων ἄφαρ ἔσατο.

A. D. 1790.

ARGUIT occultos interpres lacryma sensus,
 Indicis et partes, æmula vocis, agit.
 Detegit arcanas infantia lumine curas,
 Et fletu poscit, quem nequit ore, cibum.
 Idem index sensus ætatis pandit adultæ, 5
 Et prodit, pueri proditor ante, virum.
 Sæpius hinc vero dum languet pectus amore,
 Cura patet madidis testificata genis :
 Utque per ætherios nigrantia nubila tractus
 Umbratam retegunt, imbre soluta, diem ; 10
 Haud aliter, misera occultus qui pectora torquet,
 Decipitur lacrymis egeriturque dolor.
 Barbaries immota minis, immota querelis,
 Agnoscit vires, lacryma blanda, tuas.
 Sic quæ ventorum sprevere illæsa furores, 15
 Stillanti furtim saxa cavantur aquâ.
 Ut læsam Æneas tenebris agnovit Elisam,
 Lapsa est ingenuis conscia gutta genis.
 Pompeii agnoscens Cæsar miserabile fatum,
 Oraque fœdatis sanguinolenta comis ; 20

Ingemuit visu, lacrymisque aversus obortis,

Exanimem, reCOLens fœdera prisca, dolet.

Hinc ubi funestis lacrymosa Tragœdia pingit

Heroum aut regum tristia fata modis :

Mulcet adoptivo sensim corda excita luctu, 25

Et miras dotes flebile carmen habet ;

Mollia in admissos solvuntur pectora fletus,

Invita et duro lumine gutta cadit :

Lacryma sinceros acuit simulata dolores,

Et gratum exercet callida Musa dolum. 30

ORE TRAHIT QUODCUNQUE POTEST.

A. D. 1788.

EST, ubi præruptæ findunt se in cornua silvæ,
 Aridaque æstivis circum loca solibus ardent,
 Urbs antiqua, potens, quam Dis et moribus æquis
 Formicæ coluere diu ; non mœnia tectos
 Circumdant fines, neque propugnacula pontis 5
 Desuper impendent ; fractâ testudine (mirum)
 Fictilia incrustant totam laquearia gentem ;
 Una superficies : hinc inde foramine paucò
 Est aditus, parvæque intus longa atria plebis
 Apparent ; teritur diducto semita tractu 10
 Per medium : simul incœpto locus unde labori
 Suppetat ; aura simul sedes pervadat in imas,
 Et cava perpetuo lustret penetralia flatu.
 In summo æternæ vigiles ante ora fodinæ
 Nocte, die, alternis vicibus sua mœnia servant. 15
 Scilicet hîc populo spes omnis, et horrea gentis ;
 Hinc sese solantur, et hinc secura sub altâ
 Otia agunt terrâ, glacies ubi mitia poma
 Abstulerit, mollesque gelu duraverit agros. 19
 Nec quisquam aut altos furtim terebrare recessus

Impune aggreditur, vetitoque invadere passu
Custoditum iter : infractos non acrior hostes
Insequitur Scythæ ; si quando vel musca procaces
Ludit agens gyros, plauditque sonantibus alis,
Sive æstiva culex vacuas prope cantat ad auras : 25
Illam implorantem dentatâ forcipe custos
Occupat, et morsu elidens levia ossa fatigat.
Hi ludi bellorum, atque hæc præludia martis,
Parva quidem : sin, mane novo cùm tota juvenus
Effundit sese, et campos petit agmen apertos, 30
Sub noctem insidias prædator araneus egit,
Tenuiaque obsessæ opposuit sua retia portæ,
Aut nidum effosso posuit scarabæus in antro,
Confidens galeâ et piceæ thoracis amictu ;
Undique deprenso genus irritabile circum 35
Funditur : hæ tergo insiliunt, hæ cruribus hærent,
Cornibus hæ pendent, duramque proboscida prensant.
Ille giganteo tenuem conamine turbam
Secum aufert fugiens : veteresque a sedibus imis
Dejicit innitens portas, atque aggere rupto 40
Eruit, et vastas devolvit calce ruinas.
Apparet domus intus, et indigesta dehiscunt
Culmina.
Sicut ubi effractis digito furacè placentis,

Crustula (væ! mensis frustra expectata futuris) 45

Ante diem pascunt oculos mellita profanos ;

Nescia non æquo indulget Susanna furori,

Et modò se felemque suum, modò numina clamat.

Tum verò trepidique senes, puerique fugaces,

Et formidantes dirà formidine matres 50

Mirantur miseros supra caput ire maritos.

Quà niger invasor cursu trepidante recedit,

Hæret adhuc, trahiturque sequens, fessumque tra-
hendo

Impedit, et lateri suffigitur improbus hostis.

Ille autem, ut nigram videt increbrescere turbam,

Concidit ; insiliunt illi, totumque pererrant, 56

Armaque scrutantur tenui distantia rimà :

Deinde locum nacti dapibus, lacerata reportant

Corpora victores, et festo sanguine gaudent.

At tecta interea confusâ squalida mole 60

Pulveris, et mistis sordent granaria saxis.

Ergo omnis sese assiduâ respública curâ

Accingunt operi : non illo tempore segnem

Floribus in mediis videas cessare juventam,

Aut terebrare nuces, aut dulcia mella morari. 65

Una domûs laceræ cura est, labor unus in illâ :

Hæ lapides, hæ ligna rotant, hæ pulvere rimas

Obducunt ; aliæ congesta cibaria purgant
Ad solem, et siccant cœlo frumenta sereno.

Nec requies, donec renovatâ sede, petitâ 70

Fas impune frui per tot dispendia lauro.

Sic ubi, quem vexat damnosa peritia legum,

Justitia exeso victrix nudavit agello ;

Ille animi fidens renovat se in prœlia, donec

Victorem è laribus lites pepulere secundæ. 75

† CHORUS EX EURIP. HIPPOLITO, V. 733.

A. D. 1764.

STROPHE.

O QUIS me Deus auferat
 Per montium cacumina,
 Inter alas avium choreas
 Aurea tranantem validis laquearia pennis!
 Quà vix æthere sol meridiano 5
 Altior urget equos,
 Superbientes unguis volantibus.
 Litora visam
 Prærupta rauci fluctibus Hadriæ,
 Cæruleque Eridani fluentia; 10
 Quà desiderio rigent fideli
 Ter miseræ Heliades
 Amissum flentes Phaëtonta;
 Solæque secreto imminentes flumini
 Rore distillant liquido nitentes 15
 Purius electro lacrymanti e cortice guttas.

ANTISTROPHE.

Jam nunc Hesperidum ferar
 Arguta per rosaria;
 VOL. II. R

Quà puellarum melos in recessu
Monticola arcano ingeminata repercutit Echo. 20
Illic non maris arbiter profundi
Pandit iter ratibus,
Sacro Deorum limen ambiens salo;
Quà grave cœlum
Vi sublevatum nutat Atlanticâ ; 25
Ambrosios ubi terra pandit
Fructus ætheriis beata guttis ;
Nectareusque fluit
Per sancta incunabula rivus,
Delubra regis proluens Saturnii ; 30
Aureisque arbor cumulata pomis
Perpetuo instaurat Superûm convivia luxu.

"Ἀπᾶσι τοῖς δεομένοις ἐπικυρεῖν.

A D. 1789.

.....

MUSA, triumphali quæ sparsos pulvere currus,
 Armatosque duces, et tristia bella celebras,
 Desere funestas acies, ubi martia virtus
 Languet humi, fusoque humectat sanguine terram.
 Non tecum aggrediar belli rudis agmina vates 5
 Indoctis resonare modis ; non sola Britannis
 Gloria sanguineo decorabitur alta triumpho ;
 Militiæ non solus honos : hic lenius ardens
 Pectoribus Pietas, circum cœlestia fundit
 Munera ; quam populi indignas miserata querelas
 Excipit, altricique fovet Britannia curâ. 11
 Hæc placido sedet alma sinu, facilique dolores
 Auxilio levat, et tristi dat pharmaca morbo.

Aspice Londini ingentem constructa per urbem
 Atria, securos ægris præbentia somnos : 15
 Si quondam arentes urit febris atra medullas
 Pauperis, aut cæco nervis infusa veneno
 Lenta latet tabes ; si morbida tussis anhelat ;
 Hic Pietas blando languentia membra cubili
 Erigit ; illa sinu miseros levat, illa gementes 20

Audit, et auditos gestit lenire dolores.

Est ubi terrificis reboat clamoribus ædes
Perpetuos fundens gemitus ; sonat aula catenis ;
Seu fera bacchatur torvo dementia vultu,
Sive gravi torpet luctu, dum lurida bilis 25
Incubat, æternisque sinus mœroribus angit.
Ah ! miseri, quos error agit ! quali obruta nube
Divinæ pars lucis hebet ! mors sola dolores
Finiet ; hic saltem, dum corpore languidus hæret
Spiritus, horrendos lenit pia cura labores. 30

Hic celsæ assurgunt turres, quæ cæca senectus,
Cui neque purpureâ nitidus sol luce coruscat,
Nec vaga naturæ species, dum lumina torpent,
Semper et obductis horret nox una tenebris,
Hospitio excipitur, tutâque in sede quiescit. 35

Parte aliâ, quos, peccati corda inscia, natos
Progenuit secretus amor, quos improba mater
Deseruit, tacitoque fluentem a lumine guttam
Immota aspexit, curâ perfuncta parentis
Nutrit amica domus, tenerosque tuetur alumnos. 40
Hinc alitur nova progenies, quos aptior ætas
Pro patriâ hostiles doceat prosternere turmas,
Dum virtus, dum membra valent ; ubi corpore vires
Effetæ frigent, rursus patria ipsa gementes

Annoso mœrore levat ; tutique recessu 45

Tranquillo exhaustos gaudent memorare labores,
Armaque suspendunt tremulis non apta lacertis.

Sic Pietas, sic dia viges ; tecum Anglica virtus
Fundit opem miseris ; aliis sit pompa triumphii,
Gloria sit, laurusque, et honori præmia martis. 50

Tu meliore petis majorem nomine famam ;
Tu sanctas colis alma domus, ubi mille decoras
Mente iterant gratâ laudes viduæque senesque,
Te precibus celebrant, te patribus orba juventus.

† EX SIMONIDE.

A. D. 1788.

.....

VENTUS quum fremeret, superque cymbam
 Horrentis furor immineret undæ,
 Non siccis Danaë genis puellum
 Circumfusa suum ; " Miselle," dixit;
 " O quæ sustineo ! sopore dulci 5
 " Dum tu solveris, insciâque dormis
 " Securus requie ; neque has per undas
 " Illætabile, luce sub malignâ,
 " Formidas iter, impetumque fluctûs
 " Supra cæsariem tuam profundam 10
 " Nil curas salientis, ipse molli
 " Porrectus tunicâ, venustus infans ;
 " Nec venti fremitum. Sed, o miselle,
 " Si mecum poteras dolere, saltem
 " Junxisses lacrymas meis querelis. 15
 " Dormi, care puer ! gravesque fluctus,
 " Dormite ! o utinam mei dolores
 " Dormirent simul ! o Pater Deorum,
 " Cassum hoc consilium sit, et quod ultra
 " (Fortè audacius) oro, tu parentis 20
 " Ultorem puerum, supreme, serves."

† NON EREPTA VITA, SED DONATA MORS.

A. D. 1794.

FELIX oceani exactos post nauta triumphos,

Quem nimium spoliis mersit onusta ratis!

Subdola dum ridet placidi pellacia ponti,

Et Zephyrus tacitas sternit amicus aquas :

Nec scopuli insidias, nec aquoso Oriona vultu

Noverit, Æolias pertuleritque minas.

O mihi languidos modò Cynthia claudat ocellos,

Et premat ad tepidos me, foveatque, sinus,

Sic animam exhalet, nec adhuc vergentibus annis ;

Hoc mihi supremus spiritus ore tremat. 10

O ego cum dominam aspicerem, quàm fortiter inde

Riderem horrificæ lætior ora necis ;

Nec quererer, quòd me properatâ falce resectum

Mersarent Stygiis invida fata vadis :

Nam neque sic olim senium me triste jubebit

Seriùs amissis indoluisse rosis ;

Nec vetulo vivens juvenilis corpore fervor

Virginei fastum coget obire chori.

At tibi, quæ teneram luges, pia mater, alumnam,

Sit desiderio meta pudorque tuo. 20

Quid quòd adhuc viridi lasciva in flore juventæ,

Et ludo, et lepidis intererat choreis ?

Quæ demessa puellari rosa pollice marcet

Invidiâ gremii, Cynthia, læsa tui,

Ah ! qualis, quantùmque perit feliciôr illâ, 25

Decidua in gelidâ cui coma marcet humo.

Non secus informem vitat peritura senectam,

Et tristes Damalis morte beata vices.

Scilicet et perhibent defunctos corpore Manes :

Dilectos iterum pervolitare locos ; 30

Spectraque mortalis aciem fugientia visûs

Lustrare aëriis rura paterna choris :

Ad tacitam vates citharam post fata recurrit,

Insidet et chordis illacrymatque suis ; 34

Corpore liber amans, petit oscula nota, Chloësque

Impune ambrosiis excubat in labiis.

Ergo age, pone modum lacrymis : hæc deinde querela

Fac memor insculptâ stet super ossa notâ.

Hic obitu jacet optato prærepta, superstes

Dum formæ Damalis noluit esse suæ. 40

SOLVE SENESCENTEM MATURE SANUS EQUUM.

A. D. 1790.

.....

QUID labor, et studium valeat sine fine ? senectæ

Otia quid seræ surripuisse juvat ?

Nonne gravi fractas jam sentis robore vires ?

Nonne animi incerto lumine flamma tremit ?

Instant spe læti juvenes : hos excitat ætas, 5

Hos vigor, et meritæ laudis honestus amor.

Solvis equum, stabuloque abdis ; ne spiritus annis

Deficiat, palmas dedecoretque suas.

Nequicquam furit, et rictus ostendit hiantes,

Cùm senium exarmat dentibus ora, canis. 10

Tu quoque cede locis, senio jam fractus inertis ;

Conveniunt annis otia justa tuis.

Labitur ut leni vento ratis, arripe portum,

Nauta senex ; dubio nec malè fide mari :

Mox fera tempestas turbatis sæviat undis ; 15

At tibi jam clavo est et sine fune ratis.

Felix, qui post cuncta maris discrimina, tandem

Ex alto incolumis litore cernit aquas !

Tunc aliis cursum monstrat, quæ flamina captent ;

Quæ saxa, et syrtes, quæ vada cæca latent. 20

Castra senex linquat miles, gladiumque reponat;

Ne fallat vanas languida dextra minas.

Laude satur vates, senio obrepente, Camenis

Suspendat tacitæ fila sacrata lyræ.

Quid, rhetor, tibi cum causis? extrudere verba 25

Cui vix lingua hærens dimidiata potest.

Quid juvat, Hortensi, requiem invidisse senectæ?

Addita sunt capiti quæ nova sarta tuo?

Eh, ubi Timoleon, jam captus lumine, sensim

Consenuit Siculis, non sine laude, plagis. 30

Audax privatus placidæ indulgere quieti

Commissum imperii sponte reliquit onus.

Hic, modò servitio quas ipse exemerat, urbes

Ex damnis largas ducere vidit opes;

Audiit hic memores plausus, hic vota suorum; 35

Hic meritis senium nobile cinxit honor.

HONOS ALIT ARTES..

A. D. 1795.

VALLIBUS Ausoniæ, cùm pulsa Scientia longè
 Cesserat, obducens Lethæo cuncta veterno
 Spissa diu incubuit nubes, præterque repostos
 Virgilii cineres dejectaque limina Tulli,
 Doctrinæ et Latiis olim loca sacra Camenis, 5
 Incessit monachorum ordo, dum Roma priores
 Flebat adhuc laudes; quæque olim jura triumphato
 Euphrati oceanoque dabat, defensa manebat
 Reliquiis sanctis, facundi numine ligni.

At mediæ accipiens præsagia læta diei 10
 Gratulor; incipiunt magni procedere menses:
 Eridani circum virides Arnique meatus
 It liquidum cœlo murmur. Quis ænea transit
 Vestibula umbrarum, præterque incognita soli,
 Flammasque, glaciesque, et inhospita mœnia noctis,
 Geryonis pennâ * invehitur? quis fervere cernit 16
 Sulphureas Phlegethontis aquas, et flebile litus
 Cocyti, et capita alterno liventia morsu?

Te Charites, Petrarca, tuæ, sequiturque decoro
 Melpomene fletu; teneras tua Laura querelas 20

• *Dante.*

Inspirat : resonant liquido vocalia cantu

Valclusæ nemora, et notos testantur amores.

Eia age, quam cerno pompam ! tibi laurea lecti

Serta ferunt juvenes ; meritas tibi maxima grates

Roma agit, Ausoniæ reduces amplexa Camenæ. 25

At sensim immissæ lux dissipat alma diei

Cimmeriam latè noctem : salve, inclyta nutritrix

Doctrinæ ; salve, Italicis nova gloria fastis,

Magna domus Medicea : tibi Florentia raptas

Condonat leges ; tibi dædala floret imago 30

Picturæ, spirantque novâ signa ærea vitâ.

Tu profugas sophiæ turmas, quando impia belli

Vis patriæ incubuit, longâque exercita nocte

Mœnia Byzanti vix tandem effracta patebant,

Fovisti gremio ; te præside Lascaris aureôs 35

Graiorum duxit Tiberina per ostia rivos ;

Præside te veterum libros numenque Platonis

Musurus Latio infudit : novus ilicet ardor

Discendi Hesperia ; triplicique excussa sopore

Stellatum caput, atque oculi Sapiëntia lucem 40

Explicuit : juvat integros accedere famæ

Antiquæ fontes ; juvat illibata referre

Pocula, et intactos Musarum carpere flores.

Tu verò ante alios, trinam cui Roma tiaram

Concessit, decus Ausonidum tutaris amico 45
Et sophiam hospitio. Quid si majoribus armis
Fulminat ad Venetos bello victorque superbit
Julius? innocuæ circum tua tempora lauri
Frondebis implicitis serpunt; doctrina triumphos
Instaurare tuo primùm sibi nomine gestit, 50
Longaque diffusi deducere secula regni.

† AD FLORAM.

A. D. 1795.

FLORA veni, quocunque polo, quacunque sub
aurâ

Detinuit gelidæ te mora longa viæ.

Conscia seu niveam quâ Latmi ad saxa Dianam

Inter blanditas suasit amor violas,

4

Aut nemora Americæ Chilisque umbracula lustrans

Otia purpureo carpis odora toro;

Seu, quâ flexanimo Circassia mollis Amori

Sacrat aromatici florea dona soli,

Nympharum ingenuo decoras languore pudoris

Cæruleos oculos aureolamque comam:

10

Eia age, rumpe moras; vernæ te spiritus auræ

Flagitat, et Zephyri vox rediviva tui.

Rumpe moras; glacie gemuit satis oblita tellus,

Fluminaque strepitus dedidicere suos.

Audiit, et vegeto stipata rubentibus Horis

15

Flora renascentem promit honore diem.

Sed cave, ne rigidis Boreas amplexus in ulnis

Illicito teneros stringat amore sinus.

Irruit ut cupidus, vitreo torpore labascit

Languida, et egelidas horret inire manus.

20

Sed memor uxoris trepidante Favonius alā

Ipse catenatos solvet ab hoste pedes.

Tum Venus, et molli descendat Gratia curru

Ambrosio teneras humida rore comas ;

Læta Cupidineo modulamine consonet arbos, 25

Silvaque mellitis conscia deliciis :

Tum juvet ad melici lugentia murmura fontis

Inter odóratas delituisse rosas ;

Dum cupidus Floram gemmato in gramine ludens

Lascivis ambit suaviolis Zephyrus. 30

Scilicet et molli vacat indulgere veterno,

Et Veneri lentam rite dicare lyram.

Fer typanum, fer Musa chelyn ; quid mortis iniquam

Prætrepidem querulo languidus ore vicem ?

Lucet adhuc : jam funereo Mors horrida passu 35

Obrepet, tacitas injicietque manus ;

Tum Stygis in gremio me dulcia lucus ovantem

Excipiet molli myrteus Elysio.

Interea ambrosiæ libantes dona juventæ

Ludamus vernâ, dum sinit hora, die ; 40

Sertaque Acidaliæ texamus florea Divæ,

Dum lepidos menti spirat Hygea modos.

CHORUS EX ÆSCHYLI SEPT. AD THEB. V. 289.

A. D. 1791.

.....

EHEU! quid acri mens trepidat metu?

Quid inquietæ solitudines

Per corda grassantur tumultu

Letifico, prohibentque somnos?

Ut delicatis molliter incubans

5

Columba pullis, exitiabilem

Nidi inter illapsum latebras

Horruit aspiciens draconem;

Sic arma, sic turbata perhorreo

Letale belli flumen, ut ingruit

10

Immanis, effractusque tentat

Unda furens penetrare portas.

O quis sagittas, quis lapidum graves

Arcebit imbres? pergite, patrii

Tutela Thebarum geratis

15

Arma Dei! quid inhospitales

Quæretis oras? dum ruit arduis

Urbs victa Cadmi verticibus; dolet

Dum laureâ sacrisque circum

Arboribus viduata Dirce.

20

Qualem hōc relicto litore lætius

Coletis arcem? quos alios nigro

Submittit antrorum recessu

Tethys aquâ potiore fontes?

At hostium diffringe superbiam 25

Regnator astrorum, et rutilâ manu

Fugamque clamoremque victor

In trepidas jaculare turmas.

Eheu! labores præcipit anxio

Mens icta luctu. Væ miser! improbum 30

Quisquis tyrannum ægrique duros

Servitii patiere fastus,

Captis superstes mœnibus: heu nefas!

Quemquamne vinctas ducere barbaro

Ritu puellarum catervas, 35

Ludibrium dominique sævum

Cubile passas! proh dolor! ardui

Infantium clamoribus ingemunt

Colles, et immisti parentum.

Æthera personuere planctus. 40

Fit dira cædes; latius omnia

Rapina vasto proruit impetu;

Fugamque funestamque Mavors

Sanguineo vehit axe cladem;

Mistisque fumus volvitur ignibus. 45

At tale quicquam ne videam, mihi

Contingat æterno ante mortis

Lumina composuisse somno.

PRO QUO BIS PATIAR MORI
SI PARCANT JUVENI FATA SUPERSTITI.

A. D. 1795.

.....

QUID memorem Alcestin, pactam pro conjuge
sortem,

Et vix Herculeâ fata redemta manu ?

Hæmonium queis demeruit Medea juvencum,

Actæum officiis queis Ariadna procum ?

Claruit in scelerum latebras, in lustra, sub udas 5

Montis itura domos exulis Emma comes :

Quæque viro exuctæ depulsa pericula mortis

Transtulit in venas Eleanora suas.

Præripuere satis veterum connubia laudes,

Experta obscœnos sunt hodierna sales. 10

Multa licet mulier, quàm ferre vicaria sortem

Conjugis, amplexus mallet inire proci.

Una * decus pietatis, in omnes nobilis annos,

Una maritali digna puella face,

Nec dotata minùs præstantis munere formæ, 15

Nec minùs antiquæ stirpis honesta domo,

Præstinxit veterum laudes exorta ; suarum

Moribus infames sustulit una notas.

Non satis huic, sociæ tumidum per Atlanta mariti,

Orbe novo belli participâsse vices, 20

* *Lady Harriot Ackland.*

Non per barbara lustra, famemque, et frigus, et æstum,

Arma per, et cædes, insidiasque necis,

Usque piæ studio famulari et munere curæ,

Lassatum et gremio composuisse caput :

Passuræ spectandus amor graviora ; rebelli 25

Vulnera captivus luget inusta manu :

Per tristem pluviam, tenebrasque, hostesque, biremi

Lintre paludosum navigat illa lacum ;

Audet se solam nocturnis credere castris,

Crudelemque moram fert vigilumque minas. 30

Mane expectanti neglecta immitius urit

Membra gelu, trepidos mille pericla sinus.

Hostiles ambire duces dignatur, et unæ,

Si liceat comiti carceris esse, preces ;

Ægrotos ut amore animos, et conjugis uxor 35

Leniat ipsa suâ vulnera fota manu.

OBSURDUERUNT AURES.

A. D. 1795.

UNDIQUE subtiles rerum corpuscula motus
 Excipiunt tremula, et vibranti percitus aër
 Fluctuat impulsu undarum, quibus aura resultans
 Pandit iter liquidum, vacuæque allabitur auri
 Assiduus tenor, et zephyrorum sensifer æstus. 5
 Hinc animo sonus advehitur, perque ima cerebri
 Clastra, per implicitos vivatâ indagine nervos
 Ductilis exoritur sensus; seu lubrica furtim
 Murmura se insinuent, seu radat dissonus horror.
 Quemnam ideo finem auditu causasque modosque
 Dædala naturæ manus, et divina facultas 11
 Addidit, expediam; neque enim positura, nec auris
 Forma duplex; aut miro aptati ex ordine flexus,
 Tenuiaque internæ sileantur texta fenestræ.

Principio sinuosa bibens modulamina vocum 15
 Exeritur lunatus Helix, mollique refracta
 Circuitu intortum transmittit Concha sub alvèum;
 Levis ea, ac facilis, varioque obnoxia tactu:
 Haud aliàs Siculo sub fornice carceris, ille
 Ingeminans sonor, et feti clamore susurri. 20

Jam verò interior domus et penetralia porrò
Stant muri, conclusa sui et compaginis ossæ
Præsidio ; hic variæ ambages, ac tortilis error
Septa inter spatia, et nexi per mutua calles.
Primùm adeò levis angusto spiramine tractus 25
Ducitur e conchâ ; hunc propter viscosa recessum
Cera linit, nimique obtundit acumina venti ;
Illa etiam, nî vana fides, virosaue novit
Vulnera serpentum et rigidos expellere morsus.
Nec tamen huic nullum deducto tramite guttur 30
Conjugium tenet, ut tepidum e pulmonibus imis
Sursum agitat flatum : quòd si modò frigore vesper
Contigerit, plenosque obstruxerit inde meatus,
Nequicquam adversas cassus fragor increpat aures.
Tenditur hinc typani atque imas membrana latebras
Protegit objectu, vehemens ne sæviat intus 36
Stridor, et impulsæ doleat textura medullæ ;
Quatuor huic cæco famulantur rite locata
Ossa ministerio, sonitûsque volubile fingunt
Flumen, et obsignant numeros ; sive inde rigatur
Harmoniæ melos, aut tristi discordia tactu. 41
Quid memorem Cochleæ et Labyrinthi condita tecta,
Vestibuli varios aditus, ternumque canalem ;
Aut socios sensus nervorum, ubi musculus unus

F. tribus afficitur, suaque intus regna feritque 45

Excubias oculorum et linguæ vivida signa ;

Inde tremor cordi, et communis gignitur æstus ?

Quid varios referam ut variis animalibus usus

Anditusque modum apposuit genitalis origo,

Et magni vox ista Dei ? quid hiantia terræ 50

Viscèra, prægnantesque sonanti horrore latebras ?

Est ubi perpetuis Scythica Angermannia saxis

Nutat in oceanum, pelagique immania perfert

Verbera plangentesque iras ; stupet inscius alto

Navita, jactarique ratem, latèque minari 55

Innatum tōnitrū scopulorum, et conscia ponti

Præliaque fremidasque vices ; si fortè procellam

Fugerit, atque illum trepidantem ingentia tangunt

Murmura ; tum attonito jacet omnis pectore sensus,

Nec nisi torpentem reficit lux crastina vitam. 60

Hactenus horrorem dixi, tergentiaque aures

Agmina clangorum ; nunc te quæ dulcia plectri

Fila regis tremulumque melos, zephyrosque sequaces

Mutantem calamum, et liquido suspiria cantu.

Te, Dea, te nemus argutum lenesque loquuntur 65

Rivorum lapsus, melicæ te fluctibus æther

Concitus harmoniæ ; quoties philomela sub umbram

Nescio quid lugubre iterat, morientibus ipsa

Immoritur numeris, et languens assonat echo.
Tuque etiam septem varians discrimina vocum 70
Blandimenta soni insinuas, quæcunque relaxant
Mollia claustra animi, vivisque per intima nervis
Consortem incutiunt sensum ; dia unde voluptas,
Et fontes lacrymarum, et belli præscius ardor.
Ah miseri! quibus ad primæ cunabula vitæ 75
Deficit auditus, fraternoque obruta damno
Vox silet æternum! ergo illis neque grata puellæ
Alloquia, aut tacti ingentâ dulcedine nervi
Profuerint ; duræque insultans lingua catenæ 79
Fœdum aliquid mussat ; nulla his commercia læti
Sermonis, nullæ illecebræ : stant marmoris instar
Ad vultum expressi, socioque lepore cachinnus
Nequicquam sonat, et puerorum balba loquela.
His tamen auriti inseritur vis major ocelli, 84
Aspectusque loquax ; stridat modò lamina serræ
Exile, atque illuc sua surdus verterit ora
Unde sonor crepuit ; neque non ardentior ira
Multiloquo nutu patet, aut dictata voluntas.
Sæpe etiam, digitis affixo nomine, fas est 89
Solvi animum in voces ; sed enim vibrantia labra
Observant alii, et quondam narrantis in ore
Ponitur interpret manus, et secreta figurat

Tactu consilia, et dubios sub mente timores.
Scilicet has artes ususque industria finxit
Humana: at parili genitrix Natura vicissim 95
Officio juvat, tandemque ubi flammea, febris
Desiit, illa prius strictum se tendere jussit
Auriculæ introitum, et liquidos sentire canores.
Usque adeò totam penitùs se corpore miscens
Organaque artusque et latitantia retia nervorum
Irradiat motu vitali; donec ad omnes 101
Incubuit partes geniali flumine virtus
Indigena, atque ingens Hominis sese explicat ordo.

† Βάλε Φέγλος Ἡριγένη.

A. D. 1795.

.....

SALVE, roscida Lux, rotâ

Vecta purpureâ ; humido,

Phœbe, qui thalamo maris

Verticem aureolum exeris

Majestate coruscâ.

5

Jam tollens nebulis caput

Splendidis properas comis,

Montiumque virentium,

Silvarumque nigrantium

Purpurare cacumen:

10

Jam diem tremulam vibrans

Scintillas vitreo in vado;

Roribusque micantia

Prata, et irriguas doces

Erubescere ripas.

15

Eia, roscida Lux, rotâ

Vecta purpureâ veni;

Fervidumque Cupidinem

Huc tecum, et Venerem, Jocosque,

Affer in jubare aureô.

20

Floreos pede lubrico

Deserunt Zephyri toros

- Melle nectareo illitos,
Et diem reducem halitu
 Suspirante salutant. 25
Ambiunt teneras rosas,
Et thyma, et violas graves;
Alis dum trepidantibus
Gestiunt comites levi
 Excitare veterno. 30
Eia, versicoloribus
Pennulis vaga Somnia,
Deserentia pectorum
Sedes, molliter avolant,
 Telis pulsa diei. 35
Eia, (pennigeri velut
Cætus Idaliæ Deæ)
In Chloës teneris genis,
In Chloës, vaga Somnia,
 Lusitate papillis. 40
I cito Zephyrus pede,
Suave olentia lilia
Liba; pervolitans crocos,
Mellis ambrosium elice
 Omni flore liquorem. 45
I, Chloën Zephyrus meam

Dormientem in amaraco

Mulce blandus odoribus ;

Donec excutiat levem

Otiosa soporem. 50

Aura, quæ vitreum bibis

Rorem e gramine floreo ;

Aura, molliculo halitu

Virginis propera mea

Ventilare cubile ; 55

Ventila ambrosiam comam,

Ventila niveos sinus :

O examina mollia,

Ventilate tenellulum

Ludibunda labellum. 60

Mox ubi extulerit toro

Nympha purpureum caput,

Suscitans oculi jubar ;

Languidosque represserit

Lento pollice somnos : 65

Basiantia virginem

Dicite, scatebras prope

Limpidas, prius excitum

Sole, me citharâ Chloën,

Me, cantâsse protervam. 70

Οὐκ ἔστι τῦργον τλητόν.

A. D. 1794.

QUA tristi tiliæ jacent sub umbrâ
 Cognatâ cineres humo reposti;
 Quâ pro marmore sculptilique busto
 Instaurat liquidos rosarum odores,
 Verterumque gemit suum Cupido: 5
 Illic flebilis umbra conquiescit,
 Quæ spe credula subdolisque votis;
 Quæ desiderio nimis fideli
 Libavit vetitos amoris ignes.
 Longum scilicet inquietus ardor 10
 Ad præcordia fervit, et virentis
 Sensim germina adusserat juventæ.
 Nunquam illi placido sopore mulcens
 Fessos composuit quies ocellos;
 Nunquam pallida cessit ægritudo: 15
 Ex quo te, Caroletta, te tuosque
 Suspiravit amans puer lepores.
 Sæpe, heu! sæpe misellus inter umbras
 Illatabile per tenebricosam
 Noctem carpsit iter, gravesque nimbos; 20
 Et secum nemorique montibusque
 Flevit sollicitus suos amores.

At vos, qui Veneris facem in medullas
Hausistis placidamque mutuamque;
Vos (nam noscitis inquieta quid sit 25
Febris) parcite, si doloris angor,
Si desiderium puellæ amatae,
Et spe cassa fides, sui impotentem
In dirum facinus necemque adegit.
Injussu ille Dei (Deus sed unus 30
Vitæ est arbiter, arbiterque mortis)
Impar quippe laboribus ferendis
Se detrusit in otium sepulcri,
Heu! ausus propria perire dextrâ.
Tuque o, simplice quæ sepulta busto 35
Dormis, umbra, tuæ immemor puellæ,
Esto sancta! nec inscius dolorum,
Supremam invideat soporis horam,
Insultetque humili puer sepulcro.
Quid, quòd reliquias tuas fidelis 40
Insculpti haud tituli notatque marmor?
Quid quod Religio severa mœstum
Damnât vulnus? at ipsa deprecata
Iram numinis, imminente poenâ,
Orabit veniam, tibi que inustam 45
Dēlebit lacrymā cadente labem.

† NON OMNIS MORIAR.

A. D. 1795.

.....

SUAVE, sub argentæ nocturna silentia lunæ
 Pallentes circum tumulos et avita morari
 Hospitia umbrarum; quæ desuper horret opaco
 Vertice ferales inter taxos cyparissus,
 Spiratque indigenam sacra per confinia noctem. 5
 Sæpe ibi disruptâ spectat tellure viator
 Ter quater aëriam manes agitare choream,
 (Spectat, et obstupuit) nictantiaque agmina rursum
 Claudere se in tenebris, notæque occumbere morti.
 Hic mihi divino sit mista horrore voluptas, 10
 Dum sedeo; hic tristi bubo importuna querelâ,
 Et siqua effractæ circum volat atria turris,
 Stridat avis: fremidæ (per me licet) ite procellæ,
 Has perflate arces, grassantique omnia motu
 Concutite; hunc nullo fas est turbare furoris 15
 Impete, qui juxta tacitus meditatur, et intra
 Templâ suæ mentis latitat, fruiturque tumultu
 Securus venti furiarum, et fulminis iræ.

Quare age, materiem et brutæ retinacula carnis
 Discute, Mens animi; paullum tua gaudia vitæ 20

Mecum agita; quis te maneat post funera sensus,
Mutandumque larem, et venturos inspicere casus.
Scilicet ætherias quo tempore visimus auras,
Ingenito luctu morbisque obnoxia membra
Humanam induimur sortem; per saxa periclis 25
Consita, per vada mœrorum, et caliginis umbras
Obscuri ferimur; donec sub iniqua viarum
Elapsi, optamus multum, multumque timemus
Tradere decursæ pallentem lampada vitæ.
Hei mihi! ventoso malachæ languescit in horto, 30
Et viridans apium, et flores beneolentis anethi,
Qui sua turbineæ submittunt culmina brumæ;
Verna ubi vox Zephyri, rediitque tepentior aura,
Libant purpuream genitali e cespite vitam;
Nos magni, et magno jaculati splendida nisu, 35
Cum semel occidimus, vacuæ sub limina terræ
Membra damus longo fati cohibenda veterno.

Hiccine sit finis? telisque afflicta laboret
Corporeis anima, et fœdi contagia leti
Æternum exiguas inter sopita favillas 40
Hauriat? o frustra divini spiritus ignis,
Frustra aureôs amplexa polos, si dura quietis
Excipiunt vincla, et surdâ sub nocte coërcent.
Nonne, soporatos urgent ubi nubila sensus,

Mens studio ruit ex omni, liquidosque pererrat 45

Aëris exultans tractus, jam jamque volatum

Præcipit ætherium, et patrii commercia cœli?

Haud alii fidens voto plagasque catenasque

Hospitis externi tolerat, dum spondet habendi

Cæruleos ultra montes sibi gaudia tecti 50

Indus inops; ibi blanditum sol mitior ignem

Vibrat, ibi nullus scuticam minitatur Iberus,

Nativi ut propter ripam projectus Orellanæ

Et comitum bella, et veteres decantet amores.

Contemplator item, maturo ut leniter ictu 55

Emoritur scelere intactus, lætamque triumphat

Prospiciens sortem; tamen, heu! tamen alma diei

Lumina deserere, et lacrymam mœrentis amici,

Sollicitat sensus suavi languore morantes:

Non aliter, Thamesine, tui prope murmura fontis 60

Vidimus ambiguum puerum dulcedine solvi;

Suadet enim vitreæ ridens pellacia lymphæ

In molli recubare sinu; sæpe evolat ille

Ardens fluminei amplexus, madidumque retractat

Sæpe pedem, et blandos pascit sub corde timores.

Nos trepidi interea, lucisque libidine tacti, 66

Permolli desiderio tenerisque jacentem

Prosequimur lacrymis et fuso flore sodalem;

Marmoreosque super fastus animataque busta
Instruimus; quasi vivatâ de laude resurgens 70
Spiret adhuc sursum, ac memores revirescat in annos.

O anima! o nostrum lutei dignata subire
Conjugium trunci! perituræ, i, vulnera vitæ,
Labemque ascitam, atque indignos exue morbos.
Ergo ubi cognato fremuere elementa tumultu, 75
Naturamque hausit terrasque et cærula ponti
Torrenti Chaos exitio; cùm jam ignea noctis
Arbitra fraternæ ingemuit dispendia formæ,
Astraque purpureas longùm posuere choreas;
Hos inter motus fractique tonantia latè 80
Mundi discidia, et flammatos fulminis imbres,
Tu, simul humanæ abjiciens ludibria massæ,
Ipsa capax fati ridebis, et alite cursu
Nativumque polum, ac diâ radiantia luce
Regna petes; surdâ neque enim miraberis aure 85
Sphærarum melos; angelicâ dum cincta coronâ
Percipis ætheriæ vivacia secla juventæ.

† CASSANDRA LOQUITUR.

Vide Æschyl. Agam. A. D. 1795.

.....

QUO, Phœbe, quò me numinis impetu]
Raptam fatigas ? præscia sanguinis
Calco pavimenta, et morati
Strage novâ saturanda ferri.
Sic, dira pellex, sic malè sospitem 5
Agis maritum ? retia conspikor
Orci ! ut per incestos recessus
Fila micant sociata fato !
Eia, eia, taurum diripite impiæ
Cornu juvencæ ! nec mora, concidit 10
Revulsa cervix ; ora tabo
Funereum cumulant lebetem.
O ut fugaces Atthidis induam
Obscura pennas ! sic vada patrii
Visam Scamandri, Dis sinistris 15
Et Danao vitiata lecto.
Vos aræ avorum, vos sociæ mihi
Valete turres ! auferor, auferor,
Stagnisque Cocyti morabor
Luctisonum modulata carmen. 20

Fallorne ? an extra limina consident
Infantium umbræ ? jam video manus

Ut propriis stillant gravatæ
Visceribus patriæque cœnâ.

An luctuosæ Tantalidis domo

25

Damna insolenti murmure concinunt,
Stuprumque fraternæque mensæ
Prodigium, latitante Phœbo ?

Sub castra Trojæ prælia regius

Conjux facessat ; dormit adultero

30

Imbellis amplexu, inque ovantem
Cæca lupo meditatur arma.

Infanda pellex ! naufraga mitior

Te vel Charybdis : non tamen ampliùs

Impune gaudes, aut inulta

35

Sacra facis Stygio parenti.

Quin me peremtâ non sine vindice

Damno triumphas ; exul, io, redit,

Qui, cædis ultor, cæde sacrâ

Non sine Dîs satiabit ensem!

40

FINIS TOMI SECUNDI.